

МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ
ДНІПРОПЕТРОВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ВНУТРІШНІХ СПРАВ

ЦИВІЛЬНЕ ПРАВО ТА ПРОЦЕС

2 частина

Навчальний посібник

Дніпро
Видавець Біла К. О.
2018

УДК 347
ББК 67.9 (4УКР)304.4
Ц 93

Рекомендовано до друку Науково-методичною радою
Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ
(протокол № 3 від 16.11.2017)

Рецензенти:

Петров Є. В., д-р юрид. наук, проф., суддя Дружківського міського суду
Донецької області;

Патерило І. В., д-р юрид. наук, проф. кафедри цивільного, трудового та
господарського права ДНУ ім. О. Гончара.

Колектив авторів:

канд. юрид. наук, доц. **Коваленко А. В.**; канд. юрид. наук, доц. **Круглова О. О.**;
канд. юрид. наук **Кобзарь Т. С.**; канд. юрид. наук **Миронюк С. А.**; канд. юрид. наук
Савельєва М. О.; канд. юрид. наук **Юніна М. П.**; д-р юрид. наук, доц. **Юнін О. С.**

Цивільне право та процес (2 частина) : навч. посіб. / кол. авт.
Ц 93 [Коваленко А. В. (кер.), Круглова О. О. та ін.]. – Дніпро : Видавець
Біла К. О., 2018. – 128 с.

ISBN 978-617-645-278-2

Посібник підготовлено на основі положень Цивільного процесуального кодексу України відповідно до програми навчальної дисципліни «Цивільне право та процес» Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ. Навчальне видання репрезентує результати науково-практичного аналізу основних понять цивільного процесу України, вдало поєднує основні теоретичні положення науки цивільного процесу з практичними завданнями до кожної теми навчальної дисципліни.

Посібник розраховано на студентів, курсантів, слухачів та викладачів вищих навчальних закладів, а також наукових і практичних працівників.

УДК 347
ББК 67.9 (4УКР)304.4

ISBN 978-617-645-278-2

© Колектив авторів, 2018

ЗМІСТ:

ЗМІСТ:	3
1. Поняття, система, принципи та джерела цивільного процесуального права. Цивільне судочинство	8
ГЛОСАРІЙ	8
НОРМАТИВНО-ПРАВОВІ АКТИ	9
ТЕСТИ ДЛЯ ПЕРЕВІРКИ ЗНАНЬ З ТЕМИ	10
ЗАВДАННЯ ДЛЯ ЗАКРІПЛЕННЯ ЗНАНЬ З ТЕМИ	11
ЗРАЗКИ СУДОВИХ РІШЕНЬ.....	13
2. Цивільні процесуальні правовідносини.....	16
ГЛОСАРІЙ	16
НОРМАТИВНО-ПРАВОВІ АКТИ	17
ТЕСТИ ДЛЯ ПЕРЕВІРКИ ЗНАНЬ З ТЕМИ	17
ЗАВДАННЯ ДЛЯ ЗАКРІПЛЕННЯ ЗНАНЬ З ТЕМИ	19
ЗРАЗКИ СУДОВИХ РІШЕНЬ.....	21
3. Учасники цивільного процесу	24
ГЛОСАРІЙ	24
НОРМАТИВНО-ПРАВОВІ АКТИ	25
ТЕСТИ ДЛЯ ПЕРЕВІРКИ ЗНАНЬ З ТЕМИ	25
ЗАВДАННЯ ДЛЯ ЗАКРІПЛЕННЯ ЗНАНЬ З ТЕМИ	27
ЗРАЗКИ ПРОЦЕСУАЛЬНИХ ДОКУМЕНТІВ.....	29
ЗРАЗКИ СУДОВИХ РІШЕНЬ.....	30
4. Докази та доказування у цивільному процесі.....	33
ГЛОСАРІЙ	33
НОРМАТИВНО-ПРАВОВІ АКТИ	33
ТЕСТИ ДЛЯ ПЕРЕВІРКИ ЗНАНЬ З ТЕМИ	34
ЗАВДАННЯ ДЛЯ ЗАКРІПЛЕННЯ ЗНАНЬ З ТЕМИ	36
ЗРАЗКИ ПРОЦЕСУАЛЬНИХ ДОКУМЕНТІВ.....	38
ЗРАЗКИ СУДОВИХ РІШЕНЬ.....	42
5. Цивільно-процесуальні строки. Санкції та судові витрати.....	48
ГЛОСАРІЙ	48

НОРМАТИВНО-ПРАВОВІ АКТИ	49
ТЕСТИ ДЛЯ ПЕРЕВІРКИ ЗНАНЬ З ТЕМИ	50
ЗАВДАННЯ ДЛЯ ЗАКРІПЛЕННЯ ЗНАНЬ З ТЕМИ	52
ЗРАЗКИ ПРОЦЕСУАЛЬНИХ ДОКУМЕНТІВ.....	54
ПОЗОВНА ЗАЯВА	57
«про визначення додаткового строку на прийняття спадщини».....	57
ЗРАЗКИ СУДОВИХ РІШЕНЬ.....	59
6. Пред'явлення позову. Відкриття провадження у справі	62
ГЛОСАРІЙ	62
НОРМАТИВНО-ПРАВОВІ АКТИ	63
ТЕСТИ ДЛЯ ПЕРЕВІРКИ ЗНАНЬ З ТЕМИ	64
ЗАВДАННЯ ДЛЯ ЗАКРІПЛЕННЯ ЗНАНЬ З ТЕМИ	66
ЗРАЗКИ ПРОЦЕСУАЛЬНИХ ДОКУМЕНТІВ.....	68
ЗРАЗКИ СУДОВИХ РІШЕНЬ.....	69
7. Проведення у справі досудового розгляду	73
ГЛОСАРІЙ	73
НОРМАТИВНО-ПРАВОВІ АКТИ	74
ТЕСТИ ДЛЯ ПЕРЕВІРКИ ЗНАНЬ З ТЕМИ	74
ЗАВДАННЯ ДЛЯ ЗАКРІПЛЕННЯ ЗНАНЬ З ТЕМИ	76
ЗРАЗКИ ПРОЦЕСУАЛЬНИХ ДОКУМЕНТІВ.....	77
ЗРАЗКИ СУДОВИХ РІШЕНЬ.....	79
8. Судовий розгляд цивільних справ. Судові рішення	82
ГЛОСАРІЙ	82
НОРМАТИВНО-ПРАВОВІ АКТИ	83
ТЕСТИ ДЛЯ ПЕРЕВІРКИ ЗНАНЬ З ТЕМИ	83
ЗАВДАННЯ ДЛЯ ЗАКРІПЛЕННЯ ЗНАНЬ З ТЕМИ	85
ЗРАЗКИ ПРОЦЕСУАЛЬНИХ ДОКУМЕНТІВ.....	87
ЗРАЗКИ СУДОВИХ РІШЕНЬ.....	92
9. Наказне провадження. Окреме провадження	98
ГЛОСАРІЙ	98
НОРМАТИВНО-ПРАВОВІ АКТИ	98

ТЕСТИ ДЛЯ ПЕРЕВІРКИ ЗНАНЬ З ТЕМИ	99
ЗАВДАННЯ ДЛЯ ЗАКРІПЛЕННЯ ЗНАНЬ З ТЕМИ	101
ЗРАЗКИ ПРОЦЕСУАЛЬНИХ ДОКУМЕНТІВ.....	102
ЗРАЗКИ СУДОВИХ РІШЕНЬ.....	104
10. Апеляційне провадження. Касаційне провадження. Перегляд судових рішень.....	108
ГЛОСАРІЙ	108
НОРМАТИВНО-ПРАВОВІ АКТИ	109
ТЕСТИ ДЛЯ ПЕРЕВІРКИ ЗНАНЬ З ТЕМИ	109
ЗАВДАННЯ ДЛЯ ЗАКРІПЛЕННЯ ЗНАНЬ З ТЕМИ	111
ЗРАЗКИ ПРОЦЕСУАЛЬНИХ ДОКУМЕНТІВ.....	113
ЗРАЗКИ СУДОВИХ РІШЕНЬ.....	121

ПЕРЕДМОВА

Навчальний посібник з курсу «Цивільне право та процес (2 частина)» розроблений згідно програми навчальної дисципліни, що визначає обсяги знань, якими повинен оволодіти студент (курсант, слухач) відповідно до навчально-методичних вимог та освітньо-кваліфікаційних характеристик майбутнього юриста.

У посібнику розглядаються основні положення та інститути цивільного процесу, розкривається зміст базових правових норм у сфері цивільного судочинства. До змісту курсу, зокрема, входять наступні теми:

поняття, система, принципи та джерела цивільного процесуального права;

цивільне судочинство;

цивільні процесуальні правовідносини;

учасники цивільного процесу;

докази та доказування у цивільному процесі;

цивільно-процесуальні строки;

санкції та судові витрати;

пред'явлення позову;

відкриття провадження у справі;

провадження у праві досудового розгляду;

судовий розгляд цивільних справ;

судові рішення;

наказне провадження;

окреме провадження;

апеляційне провадження;

касаційне провадження;

перегляд судових рішень.

Таким чином зміст посібника орієнтований як на вивчення теоретичної частини цивільного процесуального права, так і на судову практику, процесуальні документи, виконання судових рішень тощо.

Матеріал навчального посібника викладений доступною, зрозумілою мовою, з використанням нормативних першоджерел, зокрема, Конституції України, Цивільного процесуального кодексу України, постанов та рішень судових інстанцій України та Європейського суду з прав людини, метою якого є сприяння засвоєнню інформації студентами (курсантами, слухачами).

Видання може бути використано всіма хто цікавиться питаннями цивільного процесу.

Авторський колектив навчального посібника з курсу «Цивільне право та процес (2 частина)» висловлює подяку всім рецензентам, а саме: Петрову Є.В., доктору юридичних наук, професор, судді Дружківського міського суду Донецької області; Патерило І.В., доктору юридичних наук, професору кафедри цивільного, трудового та господарського права ДНУ ім. О. Гончара., за зауваження та пропозиції, які були виправлені та враховані авторами під час написання даного посібника.

1. ПОНЯТТЯ, СИСТЕМА, ПРИНЦИПИ ТА ДЖЕРЕЛА ЦИВІЛЬНОГО ПРОЦЕСУАЛЬНОГО ПРАВА. ЦИВІЛЬНЕ СУДОЧИНСТВО

ГЛОСАРІЙ

Вид цивільного судочинства – це зумовлений характером і специфікою матеріального права чи інтересу, що захищається законом, процесуальний порядок відкриття, розгляду, вирішення визначеної групи цивільних справ.

Джерелами цивільного процесуального права є способи або форми вираження державної волі українського народу, щодо яких ця воля стає правом.

Метод цивільного процесуального права – це сукупність закріплених у нормах цивільного процесуального права способів і засобів впливу на відносини, які регулюються, і поведінку їх суб'єктів.

Нормами цивільного процесуального права є встановлені державою Україна загальнообов'язкові правила, що регулюють порядок здійснення правосуддя в цивільних справах.

Предмет цивільного процесуального права – це процесуальний порядок провадження в цивільних справах, який визначається: а) системою процесуальних дій, які виконуються судом і учасниками процесу, змістом, формою, умовами виконання процесуальних дій; б) системою цивільних процесуальних прав і обов'язків суб'єктів правовідносин, які зумовлюють зміст цивільних процесуальних дій; в) гарантіями реалізації цивільних процесуальних прав і обов'язків.

Система цивільного процесуального права – це сукупність норм та інститутів галузі права, зумовлених предметом правового регулювання.

Стадією цивільного процесу називається сукупність процесуальних дій, спрямованих на реалізацію певної мети: прийняття заяв, підготовку справи до судового розгляду, судовий розгляд і т. д.

Цивільна процесуальна форма – це встановлений цивільним процесуальним правом порядок розгляду і вирішення цивільних справ судами загальної юрисдикції.

Цивільне процесуальне право – це сукупність і система правових процесуальних норм, предметом регулювання яких є суспільні відносини у сфері здійснення правосуддя у цивільних справах судами загальної юрисдикції.

Цивільне судочинство – це врегульований нормами цивільного процесуального права порядок провадження в цивільних справах, який визначається системою взаємопов'язаних цивільних прав та обов'язків і цивільних процесуальних дій, якими вони реалізуються їх суб'єктами – судом і учасниками процесу.

Цивільний процес – це сукупність процесуальних дій суду та інших учасників процесу, що здійснюється в установленому законом порядку провадження в цивільних справах.

НОРМАТИВНО-ПРАВОВІ АКТИ

1. Рішення Конституційного Суду України у справі за конституційним поданням 50 народних депутатів України щодо офіційного тлумачення окремих положень частини першої статті 4 Цивільного процесуального кодексу України (справа про охоронюваний законом інтерес) (Справа N 1-10/2004 від 1 грудня 2004 року N 18-рп/2004).

2. Постанова Пленуму Верховного Суду України N 9 від 01.11.96р. «Про застосування Конституції України при здійсненні правосуддя».

3. Постанова № 3 Пленуму Вищого Спеціалізованого Суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ від 01 березня 2013 року «Про деякі питання юрисдикції загальних судів та визначення підсудності цивільних справ».

ЗАКони:

1. Конституція України від 28.06.1996 р. // www.rada.gov.ua;
2. Цивільний кодекс України від 16.01.2003 р. № 435-IV // www.rada.gov.ua.
3. Цивільний процесуальний кодекс України від 18.03.2004 р. № 1618-IV // www.rada.gov.ua.
4. Житловий кодекс Української РСР від 30.06.1983 р. // www.rada.gov.ua.
5. Сімейний кодекс України від 10.01.2002 р. // www.rada.gov.ua.
6. Земельний кодекс України від 25.10.2001 № 2768-III // www.rada.gov.ua.
7. Кодекс законів про працю України від 10.12.1971 р № 322-VIII // www.rada.gov.ua.
8. Кодекс адміністративного судочинства України від 06.07.2005 р. № 2747-IV // www.rada.gov.ua.
9. Про державну реєстрацію актів цивільного стану: Закон України від 01.07.2010 р. // www.rada.gov.ua.
10. Про інформацію: Закон України від 02.10.1992 р. № 2657-XII // www.rada.gov.ua.
11. Про страхування: Закон України від 07.03.1996 р. № 85/96-ВР // www.rada.gov.ua.
12. Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обмежень: Закон України від 01.07.2004 р. // www.rada.gov.ua.
13. Про заставу: Закон України 2 жовтня 1992 року // Відомості Верховної Ради України. - 1992. - №6. - ст.56.
14. Про судову експертизу. Закон України № 4038-XII від 25 лютого 1994р (із змінами: ВВР. – 2013. - № 14. - Ст.89).

15. Про виконавче провадження. Закон України № 1404-VIII від 02.06.2016р.
// www.rada.gov.ua.

ТЕСТИ ДЛЯ ПЕРЕВІРКИ ЗНАНЬ З ТЕМИ

1. Цивільне процесуальне право це:

- а) процесуальні дії суду і учасників процесу;
- б) системна сукупність цивільних процесуальних прав та обов'язків суб'єктів цивільно-процесуальних правовідносин;
- в) гарантія реалізації цивільних процесуальних прав і обов'язків;
- г) система правових норм, які регулюють суспільні відносини у сфері здійснення правосуддя в цивільних справах територіальними судами загальної юрисдикції.

2. Цивільний процес це:

- а) сукупність процесуальних дій суду та інших учасників процесу, що здійснюється в установленому законом порядку провадження в цивільних справах;
- б) система правових норм, що регулюють суспільні відносини;
- в) діяльність суду та осіб, що приймають участь у справі, по здійсненню правосуддя в цивільних справах;
- г) підгалузь права.

3. Правосуддя в Україні здійснюється:

- а) судами та прокуратурою;
- б) державними органами та їх посадовими особами;
- в) виключно судами;
- г) будь-яким органом, що обирає позивач для захисту своїх прав.

4. Під цивільною процесуальною формою розуміють:

- а) закріплення процесуальних дій у передбачених процесуальних документах;
- б) зовнішній засіб вчинення процесуальних дій, визначених правилами, в певному порядку судом і всіма учасниками процесу при розгляді і вирішенні справи;
- в) встановлений цивільним процесуальним правом порядок розгляду і вирішення цивільних справ судами загальної юрисдикції.
- г) публічне, у відкритому судовому засіданні, з'ясування фактичних обставин справи.

5. До вищих спеціалізованих судів належать:

- а) адміністративний суд;
- б) Вищий суд з питань інтелектуальної власності;
- в) Верховний суд України;
- г) Вищий суд у справах неповнолітніх.

6. Що з переліченого не є стадією цивільного процесу:

- а) порушення цивільної справи;
- б) виконання судових постанов та постанов інших органів;
- в) підготовка справи до судового розгляду;
- г) розгляд і вирішення справи в судовому засіданні.

7. Завданнями цивільного судочинства є:

- а) охорона інтересів державних органів;
- б) охорона інтересів фізичних та юридичних осіб;
- в) забезпечення правопорядку;
- г) виховання поваги до суду.

8. Які з перелічених видів не є провадженнями у цивільному процесі?

- а) позовне провадження;
- б) провадження в третейських судах;
- в) наказне провадження;
- г) окреме провадження.

9. Які з перелічених принципів є галузевими?

- а) законність;
- б) диспозитивність;
- в) національна мова судочинства;
- г) об'єктивна істина.

10. Що характеризує принцип диспозитивності?

- а) обов'язок суду з'ясувати усі факти по справі;
- б) право відповідача визнати факти, які складають підставу позову;
- в) надана сторонам можливість вільно розпоряджатися своїми матеріальними правами;
- г) надана сторонам можливість вільно здійснювати свої права та розпоряджатись ними.

ЗАВДАННЯ ДЛЯ ЗАКРІПЛЕННЯ ЗНАНЬ З ТЕМИ

Завдання 1.

Між Супруном та Петренком виник спір з приводу суміжного землекористування.

Питання: Відповіді потрібно давати з посиланням на відповідні частини та статті ЦПК.

1. Які форми захисту їхніх прав можливо застосувати?

Завдання 2.

Сомов, який ніде не працює і не має певного місця проживання, свавільно оселився в двокімнатній квартирі, що належить Мусію на праві приватної власності.

Питання: Відповіді потрібно давати з посиланням на відповідні частини та статті ЦПК.

1. Який порядок захисту порушеного права Мусія?

Завдання 3.

Громадянин України турецького походження Ердем та громадянка України Сурікова тривалий час перебували у шлюбі, від якого в 2007 р. народилася дитина. Згодом вони розлучились, після чого Ердем відмовився від утримання дитини. Сурікова пред'явила позов про стягнення з нього аліментів. Ердем не володів українською мовою, відшукати перекладача не вдалося, тому Сурікова, частково володіючи турецькою мовою, на пропозицію суду погодилася бути перекладачем, проти чого не заперечував і Ердем. Суд розглянув справу і позов задовольнив.

Однак Ердем подав касаційну скаргу, посилаючись на те, що Сурікова неправильно перекладала, тому він не міг зрозуміти зміст процесуальних дій, які виконувалися в судовому засіданні.

Питання: Відповіді потрібно давати з посиланням на відповідні частини та статті ЦПК.

1. Яким має бути рішення суду касаційної інстанції?

Завдання 4.

Сидоренко пред'явив позов до Козуба про відшкодування шкоди і просив викликати в судове засідання Ковача, який проживав у м. Львів та був єдиним свідком автопригоди, внаслідок якої пошкоджено автомобіль Сидоренка. Беручи до уваги значну відстань від Києва до Львова, суддя доручив суду за місцем проживання свідка допитати його і надіслати протокол судового засідання.

Питання: Відповіді потрібно давати з посиланням на відповідні частини та статті ЦПК.

1. Чи відповідають дії судді вимогам принципу безпосередності?

ЗРАЗКИ СУДОВИХ РІШЕНЬ

Категорія справи №

759/17951/15-ц

: Цивільні справи; Позовне провадження; Спори, що виникають із договорів; Спори, що виникають із договорів позики, кредиту, банківського вкладу.

Надіслано судом: 11.03.2016. Зареєстровано: 11.03.2016. Оприлюднено: 14.03.2016.

пр. № 2/759/1230/16

ун. № 759/17951/15-ц

УХВАЛА

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

03 березня 2016 року Святошинський районний суд м.Києва в складі

головуючого судді

Миколаєць І.Ю.

при секретарі

Ярмощук К.А.

за участі представника позивача

ОСОБА_1

представників відповідача

ОСОБА_2, ОСОБА_3

розглянувши у відкритому судовому засіданні питання щодо здійснення відео фіксації процесу у цивільній справі за позовом Публічного акціонерного товариства Комерційний Банк «Правекс Банк» до ОСОБА_5 про стягнення заборгованості за кредитним договором,

ВСТАНОВИВ:

ПАТ КБ «Правекс Банк» звернулось до Святошинського районного суду м.Києва із позовними вимогами якими просить суд стягнути з ОСОБА_5 на свою користь заборгованість, що виникла в результаті неналежного виконання відповідачем умов кредитного договору, що був укладений між сторонами 05.06.2008 року, у розмірі 45838,43 долари США, а також стягнути судові витрати.

У судовому засіданні з'явилися представник позивача та представники відповідача. Представником відповідача ОСОБА_3 з початку судового

засідання здійснюється відео фіксація судового процесу за допомогою відеокамери по всьому периметру залу судового засідання.

Судом поставлене на обговорення питання щодо можливості здійснення такої фіксації.

Представники відповідача наполягають на відео фіксації судового процесу у цій цивільній справі посилаючись на ст.ст.34 та 68 Конституції України та на ст.11 Закону України "Про забезпечення права на справедливий суд".

Представник позивача заперечує проти відео фіксації посилаючись на своє право заборони відео зйомки його особи та робить акцент на тому, що сторони цивільного процесу можуть проводити відео- та аудіозапис з використанням портативних відео- та аудіотехнічних засобів без отримання окремого дозволу суду, але з урахуванням обмежень, установлених законом, що передбачено ст. 11(Гласність і відкритість судового процесу) Закону України "Про забезпечення права на справедливий суд".

Заслухавши думку сторін у справі, суд вирішує питання проведення відео зйомки у залі судового засідання із врахуванням наступних обмежень.

Відповідно до ст. 8 ЦПК України, Учасники цивільного процесу та інші особи, присутні на відкритому судовому засіданні, мають право робити письмові записи, а також використовувати портативні аудіотехнічні пристрої. Проведення в залі судового засідання фото- і кінозйомки, відео-, звукозапису із застосуванням стаціонарної апаратури, а також транслявання судового засідання по радіо і телебаченню допускаються на підставі ухвали суду за наявності згоди на це осіб, які беруть участь у справі.

Відповідно до п.18 Постанови Пленуму Верховного Суду України, від 12.06.2009, № 2 "Про застосування норм цивільного процесуального законодавства при розгляді справ у суді першої інстанції", згідно з частиною восьмою статті 6 ЦПК учасники цивільного процесу та інші особи, присутні на відкритому судовому засіданні, мають право робити письмові записи, а також використовувати портативні аудіотехнічні пристрої без дозволу суду, дотримуючись при цьому належного порядку. Проведення в залі судового засідання фото- і кінозйомки, відео-, звукозапису із застосуванням стаціонарної апаратури, а також транслявання судового засідання по радіо і телебаченню допускається на підставі ухвали суду за наявності згоди на це осіб, які беруть участь у справі. Ці дії повинні здійснюватися за ухвалою суду на визначених судом місцях у залі судового засідання і з урахуванням думок учасників процесу можуть бути обмежені в часі.

Відповідно до ч.3. ст. 11(Гласність і відкритість судового процесу) Закону України, від 12.02.2015, № 192-VIII «Про забезпечення права на справедливий суд», розгляд справ у судах відбувається відкрито, крім випадків, установлених законом. У відкритому судовому засіданні мають право бути

присутніми будь-які особи. У разі вчинення особою дій, що свідчать про неповагу до суду або учасників судового процесу, така особа за вмотивованим рішенням суду може бути видалена із зали судового засідання.

Учасники судового процесу, інші особи, присутні у залі судового засідання, представники засобів масової інформації можуть проводити в залі судового засідання фотозйомку, відео- та аудіозапис з використанням портативних відео- та аудіотехнічних засобів без отримання окремого дозволу суду, але з урахуванням обмежень, установлених законом. Трансляція судового засідання здійснюється з дозволу суду. Проведення в залі судового засідання фотозйомки, відеозапису, а також трансляція судового засідання повинні здійснюватися без створення перешкод у веденні засідання та здійсненні учасниками судового процесу їхніх процесуальних прав.

Аналізом вище приведених норм можна прийти до висновку про можливість проведення відео фіксації судового процесу на підставі ухвали суду із урахуванням згоди на це їх учасників з урахуванням не перешкоджання здійсненню правосуддя.

На підставі викладеного та керуючись п.8 ст.6 ЦПК України, ч.3. ст. 11 Закону України, від 12.02.2015, № 192-VIII «Про забезпечення права на справедливий суд», суд

УХВАЛИВ:

Встановити порядок проведення судового розгляду цивільної справи за позовом Публічного акціонерного товариства Комерційний Банк «Правекс Банк» до ОСОБА_5 про стягнення заборгованості за кредитним договором із використанням відеофіксування судових засідань представником відповідача ОСОБА_3.

Місцем зйомки встановити стаціонарно - місце розміщення у залі судового засідання місця представників відповідача.

Заборонити відео зйомку особи представника позивача ОСОБА_1.

Попередити учасників судового процесу про не перешкоджання відправленню правосуддя та про наслідки такому перешкоджанню, які можуть бути розцінені судом як порушення порядку зі застосуванням наслідків, передбачених ст.92 ЦПК України.

Ухвала оскарженню не підлягає.

Суддя

2. ЦИВІЛЬНІ ПРОЦЕСУАЛЬНІ ПРАВОВІДНОСИНИ

ГЛОСАРІЙ

Зміст цивільних процесуальних правовідносин – це сукупність процесуальних прав та обов'язків і процесуальних дій з їх реалізації заінтересованої особи і суду.

Об'єктом цивільних процесуальних правовідносин є процесуальні наслідки, на досягнення яких спрямовуються процесуальні права, обов'язки і процесуальні дії суб'єктів правовідносин.

Передумови виникнення цивільно-процесуальних правовідносин – це передбачені законом підстави виникнення, зміни і припинення цивільних процесуальних правовідносин.

Суб'єкт цивільних процесуальних правовідносин – це органи і особи, які в силу норм цивільного процесуального законодавства наділяються суб'єктивними цивільними процесуальними правами і обов'язками, у разі порушення яких притягуються до передбаченої законом відповідальності, беруть участі у розгляді і вирішенні цивільних справ з метою захисту порушених або оспорюваних, невизнаних прав, свобод чи інтересів фізичних осіб, прав та інтересів юридичних осіб, інтересів держави.

Цивільна процесуальна дієздатність – здатність особисто здійснювати цивільні процесуальні права та виконувати свої обов'язки в суді.

Цивільна процесуальна правоздатність – це здатність мати цивільні процесуальні права та обов'язки сторони, третьої особи, заявника, заінтересованої особи.

Цивільні процесуальні правовідносини – це різновидність правовідносин, які виникають в процесі цивільного судочинства на основі норм цивільного процесуального права лише між двома суб'єктами – судом, який розглядає справу, і будь-яким іншим учасником процесу (суд – позивач; суд – відповідач; суд – свідок тощо).

Юридичні процесуальні факти – це обставини процесуального характеру, наявність або відсутність яких є необхідною для реалізації права на звернення до суду за захистом порушеного або оспорюваного суб'єктивного матеріального права чи охоронюваного законом інтересу, тобто для відкриття провадження у справі в суді першої інстанції, у стадіях апеляційного і касаційного провадження, по перегляду рішень у зв'язку з нововиявленими та винятковими обставинами.

НОРМАТИВНО-ПРАВОВІ АКТИ

Постанова Пленуму Верховного Суду України від 12.06.2009 р № 2 «Про застосування норм цивільного процесуального законодавства при розгляді справ у суді першої інстанції»

ЗАКОНИ:

1. Конституція України від 28.06.1996 р. // www.rada.gov.ua;
2. Цивільний кодекс України від 16.01.2003 р. № 435-IV // www.rada.gov.ua.
3. Цивільний процесуальний кодекс України від 18.03.2004 р. № 1618-IV // www.rada.gov.ua.
4. Житловий кодекс Української РСР від 30.06.1983 р. // www.rada.gov.ua.
5. Сімейний кодекс України від 10.01.2002 р. // www.rada.gov.ua.
6. Земельний кодекс України від 25.10.2001 № 2768-III // www.rada.gov.ua.
7. Кодекс законів про працю України від 10.12.1971 р № 322-VIII // www.rada.gov.ua.
8. Кодекс адміністративного судочинства України від 06.07.2005 р. № 2747-IV // www.rada.gov.ua.
9. Про державну реєстрацію актів цивільного стану: Закон України від 01.07.2010 р. // www.rada.gov.ua.
10. Про інформацію: Закон України від 02.10.1992 р. № 2657-XII // www.rada.gov.ua.
11. Про страхування: Закон України від 07.03.1996 р. № 85/96-ВР // www.rada.gov.ua.
12. Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обмежень: Закон України від 01.07.2004 р. // www.rada.gov.ua.
13. Про заставу: Закон України 2 жовтня 1992 року // Відомості Верховної Ради України. - 1992. - №6. - ст.56.
14. Про судову експертизу. Закон України № 4038-XII від 25 лютого 1994р (із змінами: ВВР. – 2013. - № 14. - Ст.89).

ТЕСТИ ДЛЯ ПЕРЕВІРКИ ЗНАНЬ З ТЕМИ

1. Цивільні процесуальні правовідносини це:

- а) врегульовані нормами цивільного права відносини, які виникають між судом та іншими учасниками процесу;
- б) відносини, врегульовані нормами цивільного процесуального права між позивачем та відповідачем.
- в) відносини, врегульовані нормами цивільного процесуального права між учасниками цивільного процесу.
- г) система конкретних індивідуальних відносин, що виникають під час розгляду цивільної справи між судом і кожним учасником цивільного процесуального права.

2. Ознаки цивільно-процесуальних правовідносин:

- а) виникають на підставі норм Конституції України;
- б) юридично закріплюють взаємну поведінку суду та інших учасників процесу через їх суб'єктивні цивільні процесуальні права і обов'язки;
- в) створюється цивільно-процесуальний зв'язок сторін у суді та поза ним;
- г) створюється порядок переходу від одного суду до другого процесуальних прав і обов'язків.

3. Передумовами виникнення цивільних процесуальних правовідносин є:

- а) норми цивільного процесуального права;
- б) процесуальна правоздатність;
- в) процесуальні юридичні факти;
- г) все перелічене вище.

4. Що є передумовами реалізації права на пред'явлення позову?

- а) правоздатність сторін,
- б) відсутність рішення, що набрало законної сили, у справі між тими ж сторонами, про той же предмет і з тих же підстав
- в) відсутність у провадженні цього чи іншого суду справи із спору між тими самими сторонами, про той самий предмет і з тих самих підстав;
- г) всі обставини, перелічені вище.

5. Зміст цивільних процесуальних правовідносин складається з:

- а) дій суду;
- б) прав та обов'язків учасників процесу;
- в) прав та обов'язків суду та учасників цивільного процесу, а також процесуальних дій з їх реалізації;
- г) дій суду та учасників процесу.

6. Обов'язковим суб'єктом цивільних процесуальних правовідносин є:

- а) суд (суддя);
- б) позивач;
- в) відповідач;
- г) перекладач.

7. До осіб, які беруть участь у справі, відносяться:

- а) свідок;
- б) позивач;
- в) експерт;
- г) перекладач.

8. Залежно від процесуальних функцій та нормативного визначення суб'єкти цивільних процесуальних правовідносин класифікуються на:

- а) юридично заінтересованих та незаінтересованих осіб або суб'єктів допоміжних правовідносин;
- б) осіб, які здійснюють правосуддя в цивільній справі;
- в) суб'єктів із застосування норм права і суб'єктів щодо додержання та виконання норм права;
- г) осіб, які беруть участі у справі та осіб, які сприяють здійсненню судочинства.

9. Процесуальні права та обов'язки сторін:

- а) сторони мають гласні процесуальні права і обов'язки;
- б) сторони мають конституційні процесуальні права і обов'язки;
- в) сторони мають рівні процесуальні права і обов'язки;
- г) сторони мають індивідуальні процесуальні права і обов'язки.

10. Загальним об'єктом для цивільних процесуальних правовідносин є:

- а) процесуальні наслідки, на досягнення яких спрямовуються процесуальні права, обов'язки і процесуальні дії суб'єктів правовідносин;
- б) матеріально-правові відносини між сторонами;
- в) права та законні інтереси фізичних, юридичних осіб та держави;
- г) спір про право між учасниками матеріально-правових відносин.

ЗАВДАННЯ ДЛЯ ЗАКРІПЛЕННЯ ЗНАНЬ З ТЕМИ

Завдання 1.

Чи можуть бути суб'єктами цивільних процесуальних правовідносин:

- а) Коваленко – 14 років, Гриценко – 13 років, душевнохворий Суржиков – 20 років, які своїми діями завдали шкоди заводу «Червона зірка»;
- б) ательє індопошиву одягу, що має статус юридичної особи, у зв'язку з пред'явленим до нього позовом про присудження вартості зіпсованої тканини;
- в) магазин «Товари з Європи» за позовом Кругленького про поновлення на роботі, оскільки наказ про його звільнення підписав директор магазину;
- г) консервний цех, що є складовою частиною цілісного майнового комплексу, про звільнення виробничого приміщення у зв'язку із закінченням терміну оренди.

Завдання 2.

Коваленко неодноразово звертався до Демури із проханням звільнити його незаконно захоплену частину земельної ділянки. Але, оскільки Демура залишав прохання Коваленка без уваги, останній був змушений звернутися до суду зі скаргою.

Питання: Відповіді потрібно давати з посиланням на відповідні частини та статті ЦПК.

1. Що є у даному випадку підставою виникнення цивільних процесуальних правовідносин?

Завдання 3.

Скворцова, яка має неповнолітню дитину розійшлася з чоловіком, який ухиляється від сплати аліментів, мотивуючи це тим, що є безробітним, хоча має нелегальне джерело доходу.

Скворцова подала на свого колишнього чоловіка позов до суду з вимогою сплатити аліменти.

Питання: Відповіді потрібно давати з посиланням на відповідні частини та статті ЦПК.

1. Вкажіть суб'єкт та об'єкт цивільних процесуальних правовідносин.

Завдання 4.

Податкова інспекція звернулася до місцевого суду із заявою про стягнення несплачених податків з громадянина Козака, який надав в оренду відділенню залізниці складські приміщення. У розгляді справи брали участь адвокат на стороні Козака та представник державної податкової служби.

Питання: Відповіді потрібно давати з посиланням на відповідні частини та статті ЦПК.

1. Визначте, між ким і які виникли цивільні процесуальні правовідносини у цій справі, вкажіть їх елементи.

Завдання 5.

При розгляді справи за позовом про стягнення зайво сплачених сум за проведення ремонту будинку його власників Панчохіна, Назаренка й Соловей до фірми «Світанок» співпозивачі Панчохін і Назаренко доручили ведення справи співпозивачу Соловей і надали їй необхідний обсяг повноважень.

Питання: Відповіді потрібно давати з посиланням на відповідні частини та статті ЦПК.

1. Визначте, між ким виникли цивільні процесуальні правовідносини та їх складові частини.

ЗРАЗКИ СУДОВИХ РІШЕНЬ

Категорія справи №

1505/3727/2012

: Цивільні справи; Окреме провадження; Справи про встановлення фактів, що мають юридичне значення.

Надіслано судом: не визначено. Зареєстровано: 07.07.2012. Оприлюднено: 11.07.2012.

Справа № 1505/3727/2012

УХВАЛА

"28" травня 2012 р.
Дністровський

м. Білгород -

Білгород -Дністровський міськрайонний суд Одеської області

у складі: головуючого одноособово судді Лук'янчук О.В.

при секретарі - Страт І.А. ,

розглянувши у відкритому судовому засіданні в місті Білгород - Дністровський цивільну справу за заявою органу опіки та піклування Білгород- Дністровської райдержадміністрації про анулювання актового запису про народження, -

В с т а н о в и в :

У провадженні суду перебуває вищевказана справа.

Заявник звернувся до суду з вимогою постановлення рішення про анулювання запису акту про народження ОСОБА_1

Заяву подано у порядку окремого провадження, на обґрунтування свого права на звернення до суду заявник посилається на ст. 256 ЦПК України.

Вивчивши матеріали заяви, суд вважає, що при зверненні до суду заявником порушено правила щодо цивільної юрисдикції суду, оскільки це питання виходить за межі компетенції цього суду щодо розгляду цивільних справ у порядку цивільного судочинства.

Відповідно до ч. 1 ст. 15 ЦПК України суди розглядають в порядку цивільного судочинства справи про захист порушених, невизнаних або оспорюваних прав,

свобод чи інтересів, що виникають із цивільних, житлових, земельних, сімейних, трудових відносин, а також з інших правовідносин, крім випадків, коли розгляд таких справ проводиться за правилами іншого судочинства.

Згідно з ч. 2 ст. 234 ЦПК України суд розглядає в порядку окремого провадження, зокрема, справи про встановлення фактів, що мають юридичне значення, в тому числі, за ст. 256 ЦПК України факти родинних відносин між фізичними особами.

Згідно зі ст. 17, п. 7 Прикінцевих та перехідних положень Кодексу адміністративного судочинства України вирішення питань про внесення виправлень до актового запису цивільного стану відбувається в порядку адміністративного судочинства.

Отже, питання заявника про анулювання актового запису, про переміну прізвища, імені, по батькові не може бути розглянуто судом у порядку цивільного судочинства.

Враховуючи, що змінити вимоги та вид судочинства, обрані заявником, суд не вправі, тому приходиться до висновку, що заявлені заявником вимоги повинні розглядатись в порядку адміністративного судочинства, що виключає її розгляд в порядку цивільного судочинства, а провадження по справі підлягає закриттю.

Пунктом 1 ч. 1 ст. 205 ЦПК України визначено, що суд своєю ухвалою закриває провадження у справі, якщо справа не підлягає розгляду у порядку цивільного судочинства.

Разом з тим, представнику позивача роз'яснені наслідки закриття провадження у справі передбачені ст. 206 ЦПК України.

Так, суд роз'яснює заявнику, що після усунення недоліків та складання належного адміністративного позову про анулювання актового запису цивільного стану заявник вправі звернутися до належного суду.

Керуючись ст.ст. 205, 206 ЦПК України, суд -

У х в а л и в :

Провадження у цивільній справі за заявою органу опіки та піклування Білгород- Дністровської райдержадміністрації про анулювання актового запису про народження - закрити.

Апеляційна скарга на ухвалу суду першої інстанції подається протягом п'яти днів з дня її проголошення. У разі якщо ухвалу було постановлено без участі особи, яка її оскаржує, апеляційна скарга подається протягом п'яти днів з дня отримання копії ухвали.

Суддя:

3. УЧАСНИКИ ЦИВІЛЬНОГО ПРОЦЕСУ

ГЛОСАРІЙ

Відповідач – у цивільному судочинстві сторона, якій пред'явлено позов.

Заміна неналежного відповідача – це процесуальна дія суду, яка оформлена ухвалою про виведення із цивільної справи неналежного відповідача і допущення (залучення) належного.

Неналежний відповідач – та особа, яка не повинна відповідати за пред'явленим до неї в суді позовом.

Неналежний позивач – це особа, якій не належить право вимоги з пред'явленого в суді позову.

Неналежна сторона – це та особа, яка не є суб'єктом права вимоги чи несення обов'язку.

Особи, які беруть участь у справі – це суб'єкти, які мають заінтересованість у предметі процесу.

Позивач – особа, в захист прав і охоронюваних законом інтересів якої порушено цивільну справу.

Представництво в цивільному процесі – це процесуальна діяльність особи (представника), спрямована на захист суб'єктивних прав, свобод чи інтересів іншої особи, яка бере участь у справі, та сприяння судові у повному і об'єктивному з'ясуванні обставин справи, в ухваленні законного і обґрунтованого рішення.

Процесуальна співучасть – це обумовлена матеріальним правом множинність осіб на тій чи іншій стороні в цивільному процесі внаслідок наявності загального права або загального обов'язку.

Процесуальне правонаступництво – це заміна особи у відносинах, щодо яких виник спір, у разі її вибуття з цивільної справи.

Сторони у цивільному процесі – головні учасники цивільного процесу, це основні особи, які беруть участь у справі. Згідно ст. 60 ЦПК. у справах позовного провадження сторонами є позивач і відповідач.

Треті особи, які не заявляють самостійних вимог щодо предмета спору – це суб'єкти цивільних процесуальних правовідносин, які беруть участь у процесі із справи на стороні позивача або відповідача з метою захисту своїх суб'єктивних прав та інтересів.

Третіми особами називаються суб'єкти цивільних процесуальних правовідносин, які для захисту особистих суб'єктивних прав, свобод чи інтересів вступають у порушену в суді цивільну справу.

НОРМАТИВНО-ПРАВОВІ АКТИ

1. Постанова № 13 Пленуму Вищого Спеціалізованого Суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ від 19 грудня 2014 року «Про застосування судами міжнародних договорів України при здійсненні правосуддя».

ЗАКОНИ:

1. Конституція України від 28.06.1996 р. // www.rada.gov.ua;
2. Цивільний кодекс України від 16.01.2003 р. № 435-IV // www.rada.gov.ua.
3. Цивільний процесуальний кодекс України від 18.03.2004 р. № 1618-IV // www.rada.gov.ua.
4. Житловий кодекс Української РСР від 30.06.1983 р. // www.rada.gov.ua.
5. Сімейний кодекс України від 10.01.2002 р. // www.rada.gov.ua.
6. Земельний кодекс України від 25.10.2001 № 2768-III // www.rada.gov.ua.
7. Кодекс законів про працю України від 10.12.1971 р. № 322-VIII // www.rada.gov.ua.
8. Кодекс адміністративного судочинства України від 06.07.2005 р. № 2747-IV // www.rada.gov.ua.
9. Про державну реєстрацію актів цивільного стану: Закон України від 01.07.2010 р. // www.rada.gov.ua.
10. Про інформацію: Закон України від 02.10.1992 р. № 2657-XII // www.rada.gov.ua.
11. Про страхування: Закон України від 07.03.1996 р. № 85/96-ВР // www.rada.gov.ua.
12. Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обмежень: Закон України від 01.07.2004 р. // www.rada.gov.ua.
13. Про заставу: Закон України 2 жовтня 1992 року // Відомості Верховної Ради України. - 1992. - №6. - ст.56.
14. Про судову експертизу. Закон України № 4038-XII від 25 лютого 1994р (із змінами: ВВР. – 2013. - № 14. - Ст.89).

ТЕСТИ ДЛЯ ПЕРЕВІРКИ ЗНАНЬ З ТЕМИ

1. Цивільна процесуальна правоздатність, це:

- а) здатність мати цивільні процесуальні права та обов'язки;
- б) здатність особисто здійснювати цивільні процесуальні права та виконувати свої обов'язки;
- в) здатність особисто мати і здійснювати цивільні процесуальні права та виконувати свої обов'язки в суді;
- г) здатність особисто набувати цивільні процесуальні права та виконувати свої обов'язки в суді.

2. Позивачем і відповідачем можуть бути:

- а) фізичні і юридичні особи, а також держава;

- б) тільки держава;
- в) тільки фізичні особи;
- г) тільки юридичні особи.

3. Сторони мають:

- а) гласні процесуальні права і обов'язки;
- б) конституційні процесуальні права і обов'язки;
- в) рівні процесуальні права і обов'язки;
- г) індивідуальні процесуальні права і обов'язки.

4. Цивільну процесуальну дієздатність мають:

- а) юридичні особи, повнолітні фізичні особи, неповнолітні фізичні особи віком від чотирнадцяти до вісімнадцяти років, а також особи, цивільна дієздатність яких обмежена;
- б) лише фізичні особи;
- в) лише юридичні особи;
- г) лише фізичні особи віком до чотирнадцяти років.

5. Яке процесуальне становище займає особа, що не заявляє самостійних вимог, та вступає у процес, що вже виник на стороні позивача або відповідача:

- а) представник відповідача;
- б) представник позивача;
- в) третя особа, яка не заявляє самостійні вимоги;
- г) процесуальний співучасник.

6. Яке процесуальне становище займає особа, що заявляє самостійні вимоги, та вступає у процес, що вже виник:

- а) представник позивача;
- б) представник відповідача;
- в) позивач;
- г) третя особа, яка заявляє самостійні вимоги.

7. Стороною в цивільному процесі є:

- а) свідок;
- б) суддя;
- в) судовий пристав-виконавець;
- г) позивач.

8. Правом зміни, відмови від позову володіє:

- а) позивач;
- б) відповідач;
- в) перекладач;
- г) свідок.

9. Процесуальне правонаступництво - це:

- а) участь у справі кількох позивачів;
- б) участь у справі кількох відповідачів;
- в) обов'язкова участь у справі всіх суб'єктів спірного правовідносини в якості позивачів або відповідачів;
- г) заміна в процесі особи, яка є стороною або третьою особою, іншою особою у зв'язку з вибуттям з процесу однієї зі сторін.

10. Процесуальне співучасть - це:

- а) участь в одній справі декількох позивачів або відповідачів;
- б) участь особи на стороні позивача або відповідача у зв'язку з тим, що рішення у справі може вплинути на його права або обов'язки по відношенню до однієї зі сторін;
- в) вступ особи у вже існуючі між позивачем і відповідачем процес для захисту самостійних прав на предмет спору;
- г) заміна в процесі особи, яка є стороною або третьою особою, іншою особою у зв'язку з вибуттям з процесу однієї зі сторін.

ЗАВДАННЯ ДЛЯ ЗАКРІПЛЕННЯ ЗНАНЬ З ТЕМИ

Завдання 1.

Корж пред'явив позов до Тарасенка про стягнення 20000 грн у рахунок відшкодування шкіряного пальто, зданого ним у гардероб готелю «Європа». Приймаючи позовну заяву, суддя пояснив позивачу, що охоронець гардеробу Тарасенко не є належним відповідачем і що його слід замінити. Позивач не дав своєї згоди на заміну відповідача.

Питання: Відповіді потрібно давати з посиланням на відповідні частини та статті ЦПК.

1. Визначте осіб, що беруть участь у справі. Яке їх процесуальне становище?
2. Який порядок заміни неналежної сторони ?

Завдання 2.

Іванов звернувся з позовом до Димова про витребування з чужого незаконного володіння мобільного телефона фірми «Samsung». Під час проведення судових дебатів до канцелярії суду надійшла позовна заява Романова, який просив допустити його до участі у справі як третю особу, яка заявляє самостійні вимоги щодо предмета спору. У позовній заяві він зазначав, що спірний телефон належить саме йому, у свій час він надав його у користування Іванову. Суддя допустив Романова до участі у справі як третю особу, яка заявляє самостійні вимоги щодо предмета спору, і після дослідження обставин справи за участю Романова постановив рішення на його користь, відмовивши Іванову в задоволенні позовних вимог.

Питання: Відповіді потрібно давати з посиланням на відповідні частини та статті ЦПК.

1. Чи правильні дії судді?
2. Якими правами користуються треті особи, які заявляють самостійні вимоги щодо предмета спору?

Завдання 3.

Громадянка Дронова звернулася до суду з позовом до Липкана про стягнення аліментів на утримання їхньої дочки Тетяни, 8 років, оскільки відповідач не надає матеріальної підтримки. Одночасно до суду звернулася Лисова, колишня дружина Липкана, з проханням допустити її до участі в справі як третю особу, оскільки їй відомо, що сторони шлюбу не розривали, проживають однією сім'єю; а позов, на її погляд, подано з метою зменшити розмір аліментів, які вона одержує від відповідача на користь дочки Ірини 13 років. Ухвалою суду Лисова допущена до участі у справі як третя особа.

Питання: Відповіді потрібно давати з посиланням на відповідні частини та статті ЦПК.

1. Чи правильні дії суду?
2. Які основні ознаки інституту третіх осіб? Чим вони процесуально відрізняються від сторін?

Завдання 4.

Димов звернувся до суду з позовом до Махова про стягнення шкоди, заподіяної ушкодженням здоров'я, зазначивши в позовній заяві, що Махов вчинив наїзд на нього, керуючи автомобілем, що належить ТОВ «Оріон». Внаслідок цієї події Димов тривалий час лікувався, втратив працездатність, зменшився його заробіток. У зв'язку з цим він просив стягнути з Махова вартість придбаних ліків та різницю в заробітній платні.

При розгляді справи суд дійшов висновку, що належним відповідачем є не Махов, а власник автомобіля (ТОВ «Оріон»), і оголосив Димову про необхідність заміни неналежного відповідача належним, на що Димов згоди не дав. Суд закриття провадження по справі за відсутністю у позивача права на позов.

Питання: Відповіді потрібно давати з посиланням на відповідні частини та статті ЦПК.

1. Чи є порушення закону при розгляді справи?
2. Яким має бути процесуальне становище сторін по справі?
3. В якому порядку відбувається заміна неналежної сторони?

Завдання 5.

Підприємство звернулося до суду з позовом до охоронця про стягнення з нього 25 тис. грн відшкодування за шкоду, завдану пожежею, яка виникла з вини відповідача. В суді інтереси позивача представляв бухгалтер, в довіреності якого було вказано, що йому доручено вести справу з усіма

правами позивача. В судовому засіданні він відмовився від позову, і суд справу провадженням припинив.

Питання: Відповіді потрібно давати з посиланням на відповідні частини та статті ЦПК.

1. Чи правильні дії суду?
2. Який вид представництва має місце?
3. Як оформлюються повноваження представника для участі в судовому засіданні?

ЗРАЗКИ ПРОЦЕСУАЛЬНИХ ДОКУМЕНТІВ

До _____ районного суду м. _____
По справі _____
Судді _____
Позивач: Особа 1 _____,
Адреса _____
Відповідач: Особа 2, _____
Адреса _____
Треття особа без самостійних вимог _____
Адреса _____

Заява

про залучення третьої особи без самостійних вимог

У провадженні _____ районного суду знаходиться справа № _____ за позовом _____ до _____ про _____.

Виходячи із матеріалів справи, вважаю, що суду варто залучити _____ у якості третьої особи, оскільки результати розгляду справи вплинуть на його (її) права та / або законні інтереси, а саме:

Адже, _____.

Згідно із ч. 1 ст. 35 Цивільного процесуального кодексу України *треті особи, які не заявляють самостійних вимог щодо предмета спору, можуть вступити у справу на стороні позивача або відповідача до ухвалення судом рішення, якщо рішення в справі може вплинути на їх права або обов'язки щодо однієї із сторін.* Відповідно до ч. 1 ст. 36 Цивільного процесуального кодексу України *сторона, в якій за рішенням суду виникне право заявити вимогу до третьої сторони або до якої у такому випадку може заявити вимогу третя особа, зобов'язана повідомити суд про цю третю особу.*

На підставі викладеного, керуючись ст. ст. 27, 35, 36 Цивільного процесуального кодексу України, –

ПРОШУ:

Залучити до участі у справі № _____ за позовом _____
до _____ про _____
_____ у якості третьої особи.

Додаток: Копія позовної заяви.

ЗРАЗКИ СУДОВИХ РІШЕНЬ

Категорія справи №

138/3812/16-ц

: Цивільні справи; Позовне провадження; Спори, що виникають із договорів; Спори, що виникають із договорів позики, кредиту, банківського вкладу.

Надіслано судом: 11.01.2017. Зареєстровано: 12.01.2017. Оприлюднено: 16.01.2017.

Дата набрання законної сили: 26.01.2017

Справа № 138/3812/16-ц

Провадження №:2/138/176/17

УХВАЛА

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

10 січня 2017 року

м. Могилів-Подільський

Суддя Могилів-Подільського міськрайонного суду Вінницької області Лисенко Т.Ю., ознайомившись з позовною заявою та доданими до неї документами Публічного акціонерного товариства "Дельта Банк" до ОСОБА_1, ОСОБА_2 про стягнення заборгованості за кредитним договором,

-

ВСТАНОВИВ:

Позивач звернувся до суд з вказаним вище цивільним позовом.

На виконання вимог ст. 122 ЦПК України та з метою належного повідомлення відповідачів у справі, після надходження даного позову до суду, було

перевірено зареєстровані місця проживання відповідачів, зазначені в позовній заяві.

Згідно з інформацією Департаменту адміністративних послуг Вінницької міської ради від 03.01.2017 № 04-00-009-4, особа до якої пред'явлено позов, а саме ОСОБА_3 помер 13.09.2015, в зв'язку з чим 07.10.2015 знятий з реєстрації місця проживання.

Відповідно до ст. 30 ЦПК України сторонами в цивільному процесі є позивач і відповідач. Позивачем і відповідачем можуть бути фізичні і юридичні особи, а також держава.

За змістом ст. 25 ЦК України цивільна правоздатність фізичної особи (здатність мати цивільні права і обов'язки) припиняється у момент її смерті.

З аналізу вказаних вище норм та змісту ст.ст.26-31,33,37,109,110,118-122,127-130 ЦПК України слідує, що позов не може бути пред'явлено до померлої особи.

З доданого до позову витягу з додатку до Договору купівлі-продажу прав вимоги за кредитами від 08.12.2011 слідує, що ОСОБА_3 був майновим поручителем за договором кредиту, укладеним між позивачем та ОСОБА_1, борг по якому просить позивач стягнути в судовому порядку і, в зв'язку зі смертю поручителя такі правовідносини допускають правонаступництво. Відповідно, кредитор має право на пред'явлення вимог по договору поруки до правонаступників поручителя.

Разом з тим, слід розрізняти правонаступництво у матеріальних правовідносинах та процесуальне правонаступництво.

За змістом ст. 37 ЦПК України процесуальне правонаступництво у цивільній справі допускається у разі, якщо позов пред'явлено до сторони - фізичної особи, за її життя, і уже після пред'явлення позову фізична особа померла і правовідносини допускають правонаступництво.

Процесуальне правонаступництво - це заміна сторони або третьої особи (правопередника) іншою особою (правонаступником) у зв'язку з вибуттям із процесу суб'єкта спірного або встановленого рішенням суду правовідношення, за якої до правонаступника переходять усі процесуальні права та обов'язки правопередника і він продовжує в цивільному судочинстві участь останнього.

Процесуальне правонаступництво між відповідачем та його спадкоємцями у порядку ст. 37 ЦПК України допускається, якщо на момент відкриття провадження у справі цивільна правоздатність відповідача не припинилася.

Спадкоємці померлого на момент відкриття провадження у справі поручителя не є процесуальними правонаступниками у цій справі, а наявність

правонаступництва у матеріальних правовідносинах має вирішуватися за позовом, заявленим безпосередньо до спадкоємців боржника.

У разі, якщо фізична особа - відповідач у справі, помер до пред'явлення позову, а права і обов'язки померлого переходять до його спадкоємців, кредитор має право пред'явити позов безпосередньо до спадкоємців такої особи. Разом з тим, даний позов пред'явлено до померлого ОСОБА_3

Враховуючи викладене та те, що позов пред'явлено до особи яка не має цивільної правоздатності, суд приходиться до висновку про наявність підстав для відмови у відкритті провадження у справі в частині вимог позивача до ОСОБА_3 на підставі п.1 ч.2 ст. 122 ЦПК України, у зв'язку із тим, що заява не підлягає розгляду в судах у порядку цивільного судочинства.

Така правова позиція зазначена в ухвалі Вищого спеціалізованого суду з розгляду цивільних та кримінальних справ від 09.12.2015 у справі №6-8462ск15.

Враховуючи викладене та керуючись ст. 25 ЦК України, ст.ст. 30, 37, 122 ч. 2 п. 1, 209, 210 ЦПК України,

УХВАЛИВ:

Відмовити у відкритті провадження у справі за позовною заявою Публічного акціонерного товариства "Дельта Банк" до ОСОБА_2 про стягнення заборгованості за кредитним договором.

Ухвала може бути оскаржена до Апеляційного суду Вінницької області протягом п'яти днів з дня отримання копії ухвали через Могилів-Подільський міськрайонний суд Вінницької області.

Суддя:

Лисенко Т.Ю.

4. ДОКАЗИ ТА ДОКАЗУВАННЯ У ЦИВІЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ

ГЛОСАРІЙ

Доказами з цивільної справи – є будь-які фактичні дані, на підставі яких суд встановлює наявність або відсутність обставин, що обґрунтовують вимоги і заперечення сторін та інших обставини, які мають значення для вирішення справи.

Забезпечення доказів передбачає вжиття судом невідкладних заходів щодо закріплення у визначеному процесуальному порядку фактичних даних з метою використання їх як доказів при розгляді цивільних справ.

Загальновідомі факти – це обставини, які відомі широкому колу осіб, в тому числі і суду.

Засоби доказування – це форма закріплення фактичних даних у цивільній справі, якими є: а) пояснення сторін, третіх осіб, їхніх представників, допитаних як свідків; б) показання свідків; в) письмові докази; г) речові докази, зокрема звуко- і відеозаписи; д) висновки експертів.

Зміст доказів складають фактичні дані про обставини справи, що обґрунтовують вимоги і заперечення сторін та інші обставини, що мають значення для вирішення справи.

Оцінка доказів – це розумова діяльність суб'єктів доказування, що ґрунтується на законах логіки і процесуального права.

Порядок дослідження – це система виконуваних процесуальних дій по дослідженню доказів.

Предметом доказування – є факти, які обґрунтовують заявлені вимоги чи заперечення або мають інше значення для вирішення справи (причини пропуску строку позовної давності тощо) і підлягають встановленню при ухваленні судового рішення.

Процесуальна форма доказів – це засоби доказування, які виступають джерелами інформації про фактичні дані.

Спосіб дослідження – це одержання інформації про фактичні дані, які встановлюються на підставі пояснень сторін, третіх осіб, їхніх представників, допитаних як свідків, показань свідків, письмових доказів, речових доказів, висновків експертів.

Судове доказування – це діяльність учасників цивільного процесу при визначальній ролі суду з надання, збирання, дослідження й оцінки доказів з метою встановлення з їх допомогою дійсних обставин справи, прав і обов'язків сторін.

НОРМАТИВНО-ПРАВОВІ АКТИ

ЗАКОНИ:

1. Конституція України від 28.06.1996 р. // www.rada.gov.ua;
2. Цивільний кодекс України від 16.01.2003 р. № 435-IV // www.rada.gov.ua.

3. Цивільний процесуальний кодекс України від 18.03.2004 р. № 1618-IV // www.rada.gov.ua.
4. Житловий кодекс Української РСР від 30.06.1983 р. // www.rada.gov.ua.
5. Сімейний кодекс України від 10.01.2002 р. // www.rada.gov.ua.
6. Земельний кодекс України від 25.10.2001 № 2768-III // www.rada.gov.ua.
7. Кодекс законів про працю України від 10.12.1971 р. № 322-VIII // www.rada.gov.ua.
8. Кодекс адміністративного судочинства України від 06.07.2005 р. № 2747-IV // www.rada.gov.ua.
9. Про державну реєстрацію актів цивільного стану: Закон України від 01.07.2010 р. // www.rada.gov.ua.
10. Про інформацію: Закон України від 02.10.1992 р. № 2657-XII // www.rada.gov.ua.
11. Про страхування: Закон України від 07.03.1996 р. № 85/96-ВР // www.rada.gov.ua.
12. Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обмежень: Закон України від 01.07.2004 р. // www.rada.gov.ua.
13. Про заставу: Закон України 2 жовтня 1992 року // Відомості Верховної Ради України. - 1992. - №6. - ст.56.
14. Про судову експертизу. Закон України № 4038-XII від 25 лютого 1994р (із змінами: ВВР. – 2013. - № 14. - Ст.89).

ТЕСТИ ДЛЯ ПЕРЕВІРКИ ЗНАНЬ З ТЕМИ

- 1. Докази – це:**
 - а) юридичні факти;
 - б) будь-які фактичні дані, на підставі яких суд встановлює обставини справи;
 - в) будь-які фактичні дані, одержані від позивача;
 - г) будь-які фактичні дані, одержані від відповідача.

- 2. Суб'єктами доказування є:**
 - а) суд;
 - б) свідки;
 - в) експерти;
 - г) суд та особи, які беруть участь у справі.

- 3. Обов'язки по поданню доказів покладаються на:**
 - а) суд;
 - б) свідків, експертів та спеціалістів;
 - в) учасників цивільного процесу;
 - г) сторін та інших осіб, які беруть участь у справі;

- 4. В предмет доказування включається:**
 - а) обставини, які обґрунтовують вимоги позивача;
 - б) обставини, які обґрунтовують заперечення відповідача;

- в) інші обставини, які мають значення для правильного вирішення справи;
- г) все перераховане вище.

5. Вимоги до доказів:

- а) правдивість;
- б) спростовність;
- в) загальна відомість;
- г) допустимість.

6. Стадії процесу доказування:

- а) збирання доказів;
- б) дослідження доказів;
- в) оцінка доказів;
- г) все перераховане вище.

7. За процесом формування даних про факти (характерами створення доказів) докази поділяються на:

- а) первинні та похідні;
- б) прямі та непрямі;
- в) речові та письмові;
- г) офіційні та особисті.

8. Магнітні, електронні та інші носії інформації, що містять аудіовізуальну інформацію про обставини, що мають значення для справи є:

- а) речовими доказами;
- б) непрямими доказами;
- в) прямими доказами;
- г) не вважаються доказами.

9. Способи забезпечення доказів:

- а) накладення арешту на майно;
- б) огляд доказів;
- в) передача речі на зберігання іншим особам;
- г) заслуховування пояснень сторін.

10. Які обставини не підлягають доказуванню:

- а) визнані судом і позивачем;
- б) визнані судом і відповідачем;
- в) визнані свідком та експертом;
- г) визнані сторонами.

11. Засобом доказування є:

- а) висновок експерта;

- б) показання свідків;
- в) пояснення сторін;
- г) все перераховане вище.

12. Належними є докази:

- а) які містять юридичні факти;
- б) які містять будь-які фактичні дані;
- в) які одержані в порядку, встановленому законом;
- г) які містять інформацію щодо предмета доказування.

13. Докази подаються:

- а) позивачем;
- б) відповідачем;
- в) сторонами;
- г) державними органами.

14. Речовими доказами, що містять інформацію щодо обставин справи, є:

- а) листування особистого характеру;
- б) документи;
- в) акти;
- г) електронні носії інформації.

15. Підлягають доказуванню обставини:

- а) щодо яких у сторін виник спір;
- б) загальновідомі факти;
- в) визнані сторонами обставини;
- г) преюдиціальні факти.

ЗАВДАННЯ ДЛЯ ЗАКРІПЛЕННЯ ЗНАТЬ З ТЕМИ

Завдання 1.

Технікум звернувся з позовом на бібліотекаря Пилипенка про стягнення 25000 грн – вартості книг, що бракує у бібліотеці технікуму. У судовому засіданні відповідач пояснив суду, що недостача книг на зазначену суму трапилася не з його вини, а через те, що не були створені умови для належного зберігання книг. Бібліотека, якою він завідував, знаходилася в коридорі; шафи з книгами погано зачинялись, нерідко, приходячи на роботу, бачив їх відчиненими, про що двічі повідомляв директора технікуму. На цій підставі відповідач просив відмовити позивачеві у позові.

Представник позивача наполягав на задоволенні позову, посилаючись на те, що відповідач визнавав факт нестачі на 5000 грн.

Питання: Відповіді потрібно давати з посиланням на відповідні частини та статті ЦПК.

1. Які факти повинна доказувати кожна сторона в даній справі?

Завдання 2.

Корявкін подав позов до Смирнова про стягнення боргу в сумі 12000 грн за розпискою і, підтверджуючи свої вимоги, просив допитати свідків Махно, Сердюка, Нечитайла, які були присутні при укладанні договору позики і підписалися у розписці. Смирнов заперечував проти позову, посилаючись на те, що в присутності своєї жінки Смирнової повернув борг, але розписку в позивача не витребував.

Питання: Відповіді потрібно давати з посиланням на відповідні частини та статті ЦПК.

1. Визначте, які факти входять до предмета доказування по цій справі.
2. Вирішіть питання про належність і допустимість доказів у даній справі.

Завдання 3.

Подаючи позов про поділ майна, Суровцев просив суд: 1) негайно допитати свідка Косенка, який знаходився в лікарні у тяжкому стані; 2) розшукати грошовий вклад відповідачки в банках м. Львів; 3) накладити арешт на кореспонденцію, що надходить на поштамт на ім'я відповідачки, тому що вона одержує листи від свого знайомого з порадами, як ввести в оману суд і не дати можливості виграти процес.

Питання: Відповіді потрібно давати з посиланням на відповідні частини та статті ЦПК.

1. Як повинен діяти суддя?
2. Викладіть підстави, засоби, порядок забезпечення доказів?

Завдання 4.

На судовому засіданні при розгляді справи на право власності на будинок позивач Сидоров надав суду письмове свідчення двох свідків про те, що даний будинок він успадкував після смерті своїх батьків. Сидоров пояснив, що вказані свідки знаходяться у відрядженні і не можуть з'явитися на судове засідання, щоб дати суду показання особисто. Відповідач заперечував проти залучення до справи цих показань. Суд виніс ухвалу, якою залучив до справи письмові свідчення свідків, представлені позивачем.

Питання: Відповіді потрібно давати з посиланням на відповідні частини та статті ЦПК.

1. Чи правильно вирішив суд?
2. Хто може бути свідком? Які права та обов'язки свідків?
3. Що таке судове доручення?
4. З'ясуйте засади, способи та порядок забезпечення доказів.

Завдання 5.

Міська лікарня звернулася до суду із заявою про визнання Сергєєвої недієздатною з тих мотивів, що вона страждає психічним захворюванням у формі травматичної епілепсії і у такому стані свого здоров'я не може здійснювати належного догляду за дитиною, що народилася у неї 21 січня 2005 року. Районний суд 1 вересня 2005 року визнав Сергєєву недієздатною. Сергєєва в скарзі на рішення суду вказала, що вона має всі необхідні умови для нормального виховання дитини. Опіка над нею не встановлена і вона її не потребує.

Питання: Відповіді потрібно давати з посиланням на відповідні частини та статті ЦПК.

1. Чи правильне рішення суду ?
2. Які докази повинні бути представлені і які обставини повинні бути підтвердженні для винесення такого рішення?

Завдання 6.

Гладишева пред'явила позов до Гладишева про стягнення аліментів на виховання доньки Олени, мотивуючи тим, що відповідач, будучи батьком дитини, від надання коштів на її утримання ухиляється. Відповідач Гладишев позов визнав повністю і пояснив, що від виховання доньки Олени він не відмовляється і згодний за рішенням суду платити аліменти. У судовому засіданні встановлено, що відповідач виплачує аліменти на утримання дитини від першого шлюбу на користь Кузьмичової.

Питання: Відповіді потрібно давати з посиланням на відповідні частини та статті ЦПК.

1. Чи достатньо одного визнання відповідача для задоволення позову?

ЗРАЗКИ ПРОЦЕСУАЛЬНИХ ДОКУМЕНТІВ

До _____ районного суду м. _____
По справі _____
Судді _____
Позивач: Особа 1 _____,
Адреса _____
Відповідачи: Особа 2, _____
Адреса _____
Особа 3, _____
Адреса _____

КЛОПОТАННЯ

про витребування доказів

В провадженні _____ районного суду міста Києва перебуває справа за позовом ТОВ «Кредитні ініціативи» Особа 1 до Особи 3 про стягнення кредитної заборгованості.

29 травня 2016 року Особа 1 звернулося до суду з позовною заявою про стягання заборгованості за кредитним договором № _____ укладеним _____ року між особою 1 та Особою 2 і Особою 3.

Проте слід зауважити, що 21.05.2014 року суддею _____ районного суду _____ уже розглядалася справа _____ між Особою 2 та _____ стосовно стягнення заборгованості за вищезазначеним кредитним договором, та в результаті чого було винесено рішення та відкрито виконавче провадження по виконанню вказаного рішення. Таким чином вказана справа розглядалася між тими самими сторонами, про той же предмет спору та з однакових підстав, тому задоволення позовних вимог призведе до подвійного стягнення.

Особа 2 ознайомився з матеріалами судової справи № _____ - і надає суду копії відповідних судових рішень. Проте, слід зауважити, що наразі існують труднощі у подачі доказів по справі які б підтвердили пояснення Особи 2.

Відповідно до ст. 137 ЦПКУ у випадках, коли щодо отримання доказів у сторін та інших осіб, які беруть участь у справі, є складнощі, суд за їх клопотанням зобов'язаний витребувати такі докази.

З метою підтвердження того, що вказана справа розглядалась між тими самими сторонами, про той же предмет та з однакових підстав, а також для підтвердження існування кредитних відносин, що виникли між Особою 3 та Особою 1 та враховуючи ту обставину, що Особа 2 є стороною договору необхідно витребувати:

- судову справу № _____, яка знаходиться в _____ районному суді.
- кредитну справу за кредитним договором № _____ укладеним 19.07.2007 року між Особою 1 та Особою 2 і Особою 3.
- справу виконавчого провадження _____.

Відповідно до п. 4 ст. 10 ЦПКУ, передбачено, що суд сприяє всебічному і повному з'ясуванню обставин справи.

На підставі вищезазначеного та керуючись ст. 10, 137 ЦПКУ,

ПРОШУ:

1. Витребувати у Особи 1 кредитну справу за кредитним договором № _____ - укладеним 19.07.2007 року між Особою 1 та Особами 2 і 3.
2. Витребувати у _____ районному суді м. Києва цивільну справу № _____, яка знаходиться в архіві суду.
3. Витребувати у Відділі державної виконавчої служби _____ районного управління юстиції справу виконавчого провадження ВП № _____ від 15.11.2014 р.

Дата

Підпис

Особа 2

До _____ районного суду м. _____
По справі _____
Судді _____
Позивач: Особа 1 _____,
Адреса _____
Відповідач: Особа 2, _____
Адреса _____

Заява

про забезпечення доказів

У провадженні _____ районного суду _____ знаходиться справа за позовом Особи 1 до Особи 2 на (предмет спору).

Щодо цієї справ як доказ я, Особа 1, можу подати _____ (вказати, які докази, пояснення свідків, речові докази і т. ін.) Однак, у мене є підстави побоюватись, що подання вказаних доказів в подальшому може стати неможливим або складним, оскільки (вказати причини: свідок поїде у тривале закордонне відрядження, експедицію; можуть зникнути ознаки чи якості предмета, що має значення речового доказу та ін.).

Згідно зі ст. 133 Цивільного процесуального кодексу України.

ПРОШУ:

1. _____ (вказати, які дії щодо забезпечення доказів повинен здійснити суд: допитати свідка, провести огляд письмових та речових доказів тощо).
2. Про проведення вказаних дій повідомити осіб, які беруть участь у справі _____.

Дата

підпис

Особа 1

До _____ районного суду м. _____
По справі _____
Судді _____
Позивач: Особа 1 _____,
Адреса _____
Відповідач: Особа 2, _____
Адреса _____
Третя особа _____
Адреса _____

КЛОПОТАННЯ

про залучення доказів до справи

У Вашому провадженні знаходиться цивільна справа № 0/000/0000/00 за позовом Особи 1 про визначення додаткового строку, достатнього для подання заяви про прийняття спадщини.

Позовна заява, зокрема ґрунтється на тому, що після смерті 17 жовтня 2016 року (ПБ померлого) відкрилась спадщина на нерухоме майно, яке знаходиться за адресою: м. Харків, вул. _____, буд. 34, кв. 68. В позові викладені обставини та причини, за якими позивачка не подала у встановлений законом строк заяву про прийняття спадщини.

В позові вказується зокрема, що однією з причин того, що Особа 1 по справі не подала у встановлений законом строк заяву про прийняття спадщини є те, що за станом здоров'я вона не могла часто відвідувати матір, адже сама дуже хворіє, перенесла операцію по видаленню кишківника, а також лікувалася та лікується наразі від нервового напруження, яке з'явилося по причині того, що саме в дитинстві Особа 1 пережила багато лиха та горя.

Згідно ч. 1 ст. 131 Цивільно-процесуального кодексу України сторони зобов'язані подати свої докази суду до або під час попереднього судового засідання у справі, а якщо попереднє судове засідання у справі не проводиться, - до початку розгляду справи по суті.

Отже, відповідно до зазначеного для з'ясування обставин по справі та всебічного та об'єктивного розгляду справи вважаю за необхідне залучити до справи в якості письмових доказів свідоцтво про хворобу № ____ (додаток 1), виписку із історії хвороби № ____ (додаток 2), виписний епікриз (додаток 3), медичну характеристику (додаток 4), виписки із історії хвороби № ____ (додаток 5); постанова госпітальної ВЛК про непридатність до військової служби з виключенням з військового обліку (додаток 6), довідка про результати визначення ступеня втрати працездатності у відсотках (додаток 7), довідка до акта огляду МСЕК (додаток 8).

На підставі вищезазначеного, керуючись ст. ст. 27, 60, ч. 1 ст. 131 Цивільного процесуального кодексу України

ПРОШУ СУД:

1. Залучити у якості доказів до матеріалів справи свідоцтво про хворобу № ____, виписку із історії хвороби № ____, виписний епікриз, медичну характеристику, виписку із історії хвороби № ____, постанову госпітальної ВЛК про непридатність до військової служби з виключенням з військового обліку, довідку про результати визначення ступеня втрати працездатності у відсотках, довідку до акта огляду МСЕК.

Додатки:

1. копія свідоцтва про хворобу № ____
2. копія виписки із історії хвороби № ____
3. копія виписного епікризу
4. копія медичної характеристики
5. копія виписки із історії хвороби № ____
6. копія постанови госпітальної ВЛК про непридатність до військової служби з виключенням з військового обліку
7. копія довідки про результати визначення ступеня втрати працездатності у відсотках;
8. копія довідки до акта огляду МСЕК.

Дата

підпис

Особа 1

ЗРАЗКИ СУДОВИХ РІШЕНЬ

Категорія справи №

757/31434/15-ц

: Цивільні справи; Позовне провадження; Спори, що виникають із договорів; Спори, що виникають із договорів позики, кредиту, банківського вкладу.

Надіслано судом: 04.08.2017. Зареєстровано: 04.08.2017. Оприлюднено: 07.08.2017.

печерський районний суд міста Києва

Справа № 757/31434/15-ц

Категорія 26

РІШЕННЯ

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

28 липня 2017 року Печерський районний суд міста Києва в складі:

головуючого - судді Васильєвої Н.П.,

при секретарі - Захарчишиній В.С.,

розглянувши у відкритому судовому засіданні в залі судових засідань Печерського районного суду міста Києва цивільну справу за позовом Публічного акціонерного товариства «Дельта Банк» до ОСОБА_1, ОСОБА_2 про стягнення заборгованості за кредитним договором.

ВСТАНОВИВ:

31.08.2015 позивач звернувся до суду в порядку цивільного судочинства з позовом до Публічного акціонерного товариства «Дельта Банк» до ОСОБА_1, ОСОБА_2 про стягнення заборгованості за кредитним договором № 49.4/86/07Zп, який був укладений між ОСОБА_2 та ВАТ «Кредитпромбанк». Виконання позичальником зобов'язань за кредитним договором забезпечується порукою, поручителем за яким є ОСОБА_1 Позовні вимоги обґрунтовані тим, що відповідач уклавши з позивачем договір, не виконує своїх зобов'язань, чим

порушує права кредитора та завдає збитків, у зв'язку з чим з урахуванням уточнень просив стягнути з відповідачів суму заборгованості за кредитним договором в сумі 185 267,37 грн., з яких: сума заборгованості за кредитом - 103125,00 грн. сума заборгованості за відсотками - 82 142,37 грн.

В судове засідання представник позивача не з'явився, про місце і час розгляду справи повідомлений належним чином.

Представник відповідачів в судове засідання не з'явився, про місце і час розгляду справи повідомлений належним чином, про причини неявки суд не повідомив.

Суд, виконавши всі вимоги цивільного процесуального законодавства й всебічно перевіривши обставини справи, розглянувши справу у відповідності з нормами матеріального права, що підлягають застосуванню до даних правовідносин, дійшов до наступних висновків.

Відповідно до ст.3 ЦК України загальними засадами цивільного законодавства є: свобода договору та свобода підприємницької діяльності, яка не заборонена законом.

Відповідно до ч.3 ст. 10, ч.1ст.11 ЦПК України, суд розглядає цивільні справи не інакше як за зверненням фізичних чи юридичних осіб, поданим відповідно до цього Кодексу, в межах заявлених ними вимог і на підставі доказів сторін та інших осіб, які беруть участь у справі.

Відповідно до ст. 16 ЦК Україна кожна особа має право звернутися до суду за захистом свого особистого немайнового або майнового права та інтересу.

Судовим розглядом встановлено, що 21 вересня 2007 року між Відкритим акціонерним товариством «Кредитпромбанк» та ОСОБА_2 був укладений кредитний договір № 49.4/86/07-2п (далі - Договір, згідно до договору про внесення змін та доповнень від 25.01.2008р.), згідно з умовами якого Банк надав Позичальнику кредитні кошти у розмірі 100 000.00 дол. США з розрахунку 13.6 % річних за користування кредитом на строк з 21.09.2007 року по 20.09.2022 року.

Згідно п.3.1.1. Кредитного договору Позичальник зобов'язується при наданні кредитів і відповідно до пп. 1.2.1,1.2.2 цього Договору,забезпечити погашення отриманого кредиту на рахунок, вказаний у пункті 1.3. цього Договору, шляхом внесення готівкою чи перерахування і грошових коштів у валюті отриманого кредиту зі свого поточного/карткового рахунку у період з 1 : по 25 число кожного календарного місяця.

Відповідно до 3.3. Кредитного договору Позичальник зобов'язується сплачувати Банку нараховані проценти за користування кредитами щомісяця до «25» числа включно кожного і календарного місяця.

Разом з тим, в порушення вказаних вимог, як зазначає позивач, Позичальник умови кредитного договору належним чином не виконує, у зв'язку з чим, етаном на 28.07.2015 року за Відповідачем наявна заборгованість у сумі: 185 267,37 грн., з яких: сума заборгованості за кредитом - 103125,00 грн., сума заборгованості за відсотками - 82 142,37 грн.

Позивач вказує, що відповідно до ст. 512-519 ЦК України, ст. 92, 95 Закону України «Про банки та банківську діяльність», Постанови Правління НБУ №369 «Про затвердження Положення про застосування НБУ заходів впливу за порушення банківського законодавства», 26.06.2013 року між ПАТ «Кредитпромбанк», АТ «Дельта Банк» та Національним банком України було укладено Договір про передачу активів та кредитних зобов'язань ПАТ «Кредитпромбанк» на користь АТ «Дельта Банку», відповідно до п. 4.1 якого в порядку, обсязі та на умовах, визначених договором, ПАТ «Кредитпромбанк» передає (відступає) Дельта Банку права вимоги за кредитними та забезпечувальними договорами, що забезпечують виконання кредитних зобов'язань перед раціональним банком, внаслідок чого Дельта Банк замінює ПАТ «Кредитпромбанк» як кредитора (стає новим кредитором) у зазначених зобов'язаннях, а згідно з п. 4.2 внаслідок передачі ПАТ «Кредитпромбанк» Дельта Банку прав вимоги до боржників, Дельта Банку переходить (відступається) право вимагати (замість ПАТ «Кредитпромбанк») від боржників повного, належного та реального виконання обов'язків за кредитними та забезпечувальними договорами.

Окрім іншого, судовим розглядом встановлено, що рішенням Печерського районного суду м. Києва № 2-3470-1/10 від 04.11.2010 стягнуто заборгованість за кредитним договором № 49.4/86/07Zп від 21.09.2017.

Предметом доказування під час судового розгляду є факти, які обґрунтовують заявлені вимоги чи заперечення або мають інше значення для вирішення справи і підлягають встановленню при ухваленні судового рішення (ч. 1 ст. 179 ЦПК України).

Згідно ст. 58 ЦПК України, належними є докази, які містять інформацію щодо предмета доказування.

Відповідно до статті 10 ЦПК України суд сприяє всебічному і повному з'ясуванню обставин справи, роз'яснює особам, які беруть участь у справі, їх права та обов'язки, попереджує про наслідки вчинення або невчинення процесуальних дій і сприяє здійсненню їхніх прав у випадках, встановлених цим Кодексом.

Відповідно до ст. 60 ЦПК України кожна сторона зобов'язана довести ті обставини, на які вона посилається як на підставу своїх вимог і заперечень. Доказуванню підлягають обставини, які мають значення для ухвалення рішення у справі і щодо яких у сторін та інших осіб, які беруть участь у справі, виникає спір. Доказування не може ґрунтуватись на припущеннях.

Відповідно до частини 1 статті 11 ЦПК України, суд розглядає цивільні справи не інакше як за зверненням фізичних чи юридичних осіб, поданим відповідно до цього Кодексу, в межах заявлених ними вимог і на підставі доказів сторін та інших осіб, які беруть участь у справі.

Так, за нормам ЦПК України, особи, які беруть участь у справі, мають право подавати докази, брати участь в їх дослідженні, давати усні й письмові пояснення судові, подавати свої доводи, висловлювати міркування та заперечення (ст. 27 ЦПК України).

Таким чином, доказуванням є процесуальна і розумова діяльність суб'єктів доказування, яка здійснюється в урегульованому цивільному процесуальному порядку і спрямована на з'ясування дійсних обставин справи, прав і обов'язків сторін, встановлення певних обставин шляхом ствердження юридичних фактів, зазначення доказів, а також подання, прийняття, збирання, витребування, дослідження і оцінки доказів; докази і доказування виступають процесуальними засобами пізнання в цивільному судочинстві.

Процес доказування (на достовірність знань про предмет) відбувається в межах передбачених процесуальних форм і структурно складається з декількох елементів або стадій, які взаємопов'язані й взаємообумовлені. Виділяються такі елементи: твердження про факти; визначення заінтересованих осіб щодо доказів; подання доказів; витребування доказів судом за клопотанням осіб, які беруть участь у справі; дослідження доказів; оцінка доказів.

Так, позивачем було пред'явлено вимоги про стягнення заборгованості внаслідок невиконання умов кредитного договору та у позовній заяві виклав обставини, якими обґрунтовуються такі вимоги, зазначив докази, що стверджують позов.

Зазначення доказів - це інформація, повідомлення про конкретні засоби доказування, на підставі яких підтверджується наявність чи відсутність викладених обставин, що обґрунтовують вимоги і заперечення сторін, що було виконано стороною позивача.

Проте стороною позивача порушено третій ступінь, а саме подання доказів, оскільки останнім не було подано суду належних та допустимих доказів для задоволення позовних вимог. Так, позивачем не надано документів, які підтверджують наявність заборгованості та вказаний розмір заборгованості.

Так, позивачем не надано жодних доказів, що вказана сума не була

включена в розмір позовних вимог по судовому рішенню №2-3470-1/10 від

04 листопада 2010 року. У вказаному рішенні зазначено, що внаслідок

прострочення боржником оплати кредиту банком застосовано ч.2 ст. 1050 ЦК

України про дострокове погашення боргу.

Позивачем надано до суду витяг з договору «про передачу активів та кредитних зобов'язань» від 06.06.13 року, в якому лише зафіксовано розмір боргу перед Дельта банком, водночас немає жодних посилань на передачу цього боргу позивачу. Сам договір до справи не додано. Також позивач посилається як на підставу отримання прав вимоги за кредитом на договір «купівлі-продажу прав вимоги» від 26.06.13 року, в якому взагалі немає інформації про особу відповідачів та розмір боргу.

При дослідженні судом доказів, він має за мету одержання необхідного для вирішення справи висновку про їх реальне існування, проте такого реального існування судом при розгляді даної справи встановлено не було.

Якість доказування забезпечується визначеним ЦПК процесуальним порядком і способом їх дослідження.

Особливість по доказуванню полягає в тому, що воно виступає як право і обов'язок осіб, які беруть участь у справі. Вони мають право подавати докази, брати участь в їх дослідженні, давати усні і письмові пояснення судові, подавати свої доводи, міркування та заперечення, тобто мають право на доказування.

Сторони, подаючи докази, реалізують своє право по доказуванню і одночасно виконують обов'язок по доказуванню. Обов'язок по доказуванню покладається на того, хто звернувся за допомогою до суду.

Право доказування виступає як можливість подання доказів, участь в їх дослідженні, попередній оцінці та гарантується сукупністю процесуальних засобів і реалізується по волі заінтересованих осіб особисто або за допомогою суду у відповідності з своїми інтересами та вибором способу поведінки.

Обов'язок по доказуванню полягає у необхідності виконання комплексу відповідних дій, який гарантується настанням несприятливих правових наслідків у випадку їх невиконання, зокрема, відмовою суду визнати наявність юридичного факту у разі невиконання стороною обов'язку по його доказуванню; якщо позивач не доведе підставу вимоги, то в позові належить відмовити.

Невиконання обов'язку по доказуванню для сторін й інших суб'єктів правового спору матиме матеріально-правові і процесуально-правові наслідки.

За викладених обставин справи та норм законодавства суд приходиться до висновку, що сторона позивача не довела обставини, на які вона посилалася, оскільки доказування не можуть ґрунтуватися на припущеннях, то невиконання обов'язку по доказуванню для позивача має процесуально-правові наслідки.

За положеннями ЦПК України, рішення суду не може ґрунтуватися на припущеннях; суд приймає до уваги належні та допустимі докази. В даному випадку до суду не подані належні докази, що містять інформацію щодо предмета доказування. За таких умов заявлений позов не підлягає до задоволення як недоведений.

Враховуючи, що позовні вимоги задоволенню не підлягають, також не підлягає стягненню судовий збір, який було сплачено позивачем при поданні позову до суду.

Керуючись ст.ст.10,11,209,212,214-215,218,224 ЦПК України, суд -

В И Р І Ш И В :

В задоволенні позовних вимог Публічного акціонерного товариства «Дельта Банк» до ОСОБА_1, ОСОБА_2 про стягнення заборгованості за кредитним договором відмовити.

Апеляційна скарга на рішення може бути подана протягом десяти днів після його проголошення в Апеляційний суд міста Києва через Печерський районний суд міста Києва, особами, що не були присутні при проголошенні рішення - в той же строк з дня отримання ними копії рішення.

Суддя

5. ЦИВІЛЬНО-ПРОЦЕСУАЛЬНІ СТРОКИ. САНКЦІЇ ТА СУДОВІ ВИТРАТИ

ГЛОСАРІЙ

Ключові поняття: строки встановлені законом; строки призначені судом; абсолютно визначені строки; відносно визначені строки; цивільні процесуальні штрафи;

Видалення із залу судового засідання – це позбавлення учасника процесу чи іншої особи, яка присутня у залі судового засідання, права бути присутньою на даному судовому засіданні.

Витрати по провадженню справи – це грошові витрати, які несуть сторони, треті особи з самостійними вимогами у справах позовного провадження, заявники та заінтересовані особи у справах окремого провадження за вчинення в їхніх інтересах процесуальних дій, пов'язаних з розглядом справи у порядку цивільного судочинства.

Витрати на правову допомогу – це витрати, пов'язані з оплатою правової допомоги адвоката або іншого спеціаліста в галузі права.

Заходи процесуального примусу – це процесуальні дії, що застосовуються судом до осіб, які порушують встановлені в суді правила або протиправно перешкоджають здійсненню цивільного судочинства.

Платники судового збору – громадяни України, іноземці, особи без громадянства, підприємства, установи, організації, інші юридичні особи (у тому числі іноземні) та фізичні особи - підприємці, які звертаються до суду.

Попередження – захід процесуального примусу, застосовуючи який головуючий у судовому засіданні наголошує на факті порушення учасником процесу своїх обов'язків.

Початок перебігу процесуального строку – наступний день після відповідної календарної дати або настання події, з якою пов'язано його початок.

Привід свідка – це захід процесуального примусу, який полягає у примусовому (проти волі особи) доставленні свідка до зали судового засідання для давання ним показань.

Санкції – це встановлені нормами цивільного процесуального права наслідки, що настають за недодержання і порушення норм цивільного процесуального права, тобто правові негативні наслідки, які настають за невиконання чи неналежне виконання обов'язків учасниками цивільного процесу.

Судовий збір – є збір, що справляється на всій території України за подання заяв, скарг до суду, а також за видачу судами документів і включається до складу судових витрат. що справляється державними органами в установленому розмірі із фізичних і юридичних осіб за вчинення в їх інтересах окремих дій та видачу документів, що мають юридичне значення.

Тимчасове вилучення доказів для дослідження судом – санкція, яка застосовується у разі неподання без поважних причин письмових чи речових доказів, що витребувані судом відповідно до ст. 137 ЦПК, та повідомлення причин їх неподання.

Цивільні процесуальні строки – це строки, встановлені ЦПК для вчинення процесуальних дій судом і учасниками процесу в цивільному судочинстві.

Цивільна процесуальна відповідальність - встановлені нормами цивільного процесуального права і забезпечені державним примусом заходи, що покладаються на учасників процесу у вигляді обтяжливого, нееквівалентного (додаткового) обов'язку або некомпенсованого позбавлення прав за протиправні цивільні процесуальні дії або за бездіяльність.

Ціна позову — це сума грошей або грошовий еквівалент вартості майна, які позивач вимагає стягнути з відповідача.

НОРМАТИВНО-ПРАВОВІ АКТИ

1. Постанова № 10 Пленуму Вищого Спеціалізованого Суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ від 17 жовтня 2014 року «Про застосування судами законодавства про судові витрати у цивільних справах» (із змінами і доповненнями).

2. Постанова № 11 Пленуму Вищого Спеціалізованого Суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ від 17 жовтня 2014 року «Про деякі питання дотримання розумних строків розгляду судами цивільних, кримінальних справ і справ про адміністративні правопорушення».

ЗАКОНИ:

1. Конституція України від 28.06.1996 р. // www.rada.gov.ua;
2. Цивільний кодекс України від 16.01.2003 р. № 435-IV // www.rada.gov.ua.
3. Цивільний процесуальний кодекс України від 18.03.2004 р. № 1618-IV // www.rada.gov.ua.
4. Житловий кодекс Української РСР від 30.06.1983 р. // www.rada.gov.ua.
5. Сімейний кодекс України від 10.01.2002 р. // www.rada.gov.ua.
6. Земельний кодекс України від 25.10.2001 № 2768-III // www.rada.gov.ua.
7. Кодекс законів про працю України від 10.12.1971 р. № 322-VIII // www.rada.gov.ua.
8. Кодекс адміністративного судочинства України від 06.07.2005 р. № 2747-IV // www.rada.gov.ua.
9. Про державну реєстрацію актів цивільного стану: Закон України від 01.07.2010 р. // www.rada.gov.ua.
10. Про інформацію: Закон України від 02.10.1992 р. № 2657-XII // www.rada.gov.ua.

11. Про страхування: Закон України від 07.03.1996 р. № 85/96-ВР // www.rada.gov.ua.
12. Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обмежень: Закон України від 01.07.2004 р. // www.rada.gov.ua.
13. Про заставу: Закон України 2 жовтня 1992 року // Відомості Верховної Ради України. - 1992. - №6. - ст.56.
14. Про судову експертизу. Закон України № 4038-ХІІ від 25 лютого 1994р (із змінами: ВВР. – 2013. - № 14. - Ст.89).

ТЕСТИ ДЛЯ ПЕРЕВІРКИ ЗНАНЬ З ТЕМИ

1. Цивільними процесуальними строками є:

- а) строки, визначені законодавством для реалізації прав та інтересів у цивільному обігу;
- б) строки, встановлені законодавством для вчинення процесуальних дій судом і учасниками процесу в цивільному судочинстві;
- в) строки, встановлені законом для вчинення відповідних процесуальних дій судьями при розгляді справи по суті;
- г) строки прямо визначені законодавством України.

2. Цивільні процесуальні строки за способом визначення поділяються на такі види:

- а) встановлені законом;
- б) абсолютно визначені;
- в) встановлені галузевим матеріальним законодавством;
- г) призначені судом.

3. Процесуальні строки, які встановлені законом, класифікуються на:

- а) встановлені законом та встановлені судом;
- б) строки, встановлені для суду відповідними державними органами;
- в) абсолютно визначені та відносно визначені;
- г) строки, встановлені судом та встановлені домовленістю між сторонами.

4. Процесуальні строки визначаються:

- а) роками, місяцями і днями;
- б) декадами;
- в) вказівкою на певну подію;
- г) хвилинами.

5. Початком перебігу процесуального строку є:

- а) наступний день після відповідної календарної дати або настання події, з якою пов'язано його початок;
- б) відповідна календарна дата, з якою пов'язано його початок;
- в) день настання події, з якою пов'язано його початок;
- г) наступний день після отримання судової повістки відповідачем у справі.

6. Процесуальний строк не вважається пропущеним, якщо до його закінчення:

- а) особа, яка мала право на здійснення процесуальної дії, захворіла;
- б) у випадках, коли сторони уклали позасудову мирову угоду;
- в) надійшло клопотання від заінтересованої особи про поновлення пропущених строків;
- г) необхідні для суду документи чи матеріали здано на пошту чи передані іншими відповідними засобами зв'язку.

7. Якщо пропущено процесуальний строк, установлений судом, то:

- а) суд може за клопотанням осіб, які беруть участь у справі, продовжити пропущений з поважних причин строк;
- б) суд зобов'язаний відмовити у задоволенні клопотання про поновлення строків;
- в) суд за своєю ініціативою може поновити пропущений строк;
- г) суд за своєю ініціативою може продовжити пропущений строк.

8. Загальний строк розгляду цивільної справи встановлюється:

- а) 15 днів;
- б) 20 днів;
- в) 1.5 місяця;
- г) до двох місяців.

9. На протязі якого строку суд розглядає справу про забезпечення доказів:

- а) 10 днів;
- б) 5 днів;
- в) у день надходження відповідної заяви;
- г) місяць.

10. Хто розглядає та вирішує клопотання про поновлення чи продовження пропущеного строку:

- а) голова суду;
- б) апеляційний суд;
- в) вищестоящий суд;
- г) суд, у якому належало вчинити процесуальну дію або до якого потрібно було подати доказ чи документ.

11. До витрат, пов'язаних з розглядом справи, належать:

- а) витрати на правову допомогу;
- б) витрати сторін та їх представників, що пов'язані з явкою до суду;
- в) витрати, пов'язані з публікацією в пресі оголошення про виклик відповідача;

г) все, перераховане вище;

12. Судовий збір справляється за подання:

- а) заяви про винесення додаткового судового рішення;
- б) позовних заяв та інших заяв, передбачених процесуальним законодавством;
- в) заяви про скасування судового наказу;
- г) заяви про зміну чи встановлення способу, порядку і строку виконання судового рішення.

13. Судовий збір не справляється за подання:

- а) заяви про розірвання шлюбу з особою, визнаною в установленому законом порядку безвісно відсутньою;
- б) апеляційної скарги;
- в) касаційної скарги;
- г) заяви про повторну видачу копій рішень суду.

14. До заходів примусового впливу належать:

- а) штраф;
- б) арешт;
- в) попередження;
- г) скарга.

15. Привід свідка здійснюють:

- а) органи Національної поліції;
- б) судовий розпорядник;
- в) судовий виконавець;
- г) сторони.

ЗАВДАННЯ ДЛЯ ЗАКРІПЛЕННЯ ЗНАНЬ З ТЕМИ

Завдання 1.

До місцевого суду надійшла позовна заява від Лисенка про розірвання угоди з Роговим про найм гаражу і стягнення плати за його користування.

В зв'язку з тим, що позовна заява не відповідала вимогам ЦПК України, місцевий суд повідомив про це позивача, надавши йому строк для виправлення недоліків. В зазначений строк позивач з поважних причин не виправив недоліки заяви і звернувся до суду з проханням продовжити встановлений для цього строк.

Питання: Відповіді потрібно давати з посиланням на відповідні частини та статті ЦПК.

1. Які існують правила про закінчення процесуальних строків?
2. В яких випадках можливе продовження і поновлення процесуальних строків?

Завдання 2.

21 липня 2014 р. Михайлов зареєстрував у суді позов до Трошкіна про стягнення боргу за розпискою. 28 липня 2014 р. Сірий зателефонував до канцелярії суду, щоб дізнатися, чи відкрито провадження у справі, оскільки жодних документів від суду до цього часу він не отримав. У канцелярії йому повідомили, що його позовна заява розписана на суддю Соловей і дали номер телефону помічника судді.

Помічник судді на запитання Сірого відповів, що ухвали про відкриття провадження по справі Сірого ще не постановлено і запропонував передзвонити через два тижні.

Питання: Відповіді потрібно давати з посиланням на відповідні частини та статті ЦПК.

1. Чи відповідає нормам чинного законодавства відповідь помічника судді.
2. Які процесуальні дії та в які строки мають вчинити суд та учасники процесу на стадії відкриття провадження у справі?
3. Як мають діяти учасники процесу в разі порушення судом процесуальних строків, встановлених законом?

Завдання 3.

Оскільки строк апеляційного оскарження рішення суду Ісаєвим був пропущений, при подачі апеляційної скарги він одночасно звернувся до суду із заявою, в якій просив поновити пропущений строк. Суддя наклав резолюцію на заяву: “Для продовження терміну причин немає”.

Питання: Відповіді потрібно давати з посиланням на відповідні частини та статті ЦПК.

Вкажіть на помилки, допущені суддею.

Завдання 4.

Громадянин Миндрус подав позов до суду з вимогою до колишньої дружини Кожедуб про визнання за ним права власності на 1/2 побудованого ними будинку. Враховуючи вартість будинку, Миндрус сплатив державне мито у розмірі 600 грн. В процесі розгляду справи з'ясувалося, що позивач лише брав участь у добудові та ремонті будинку, тому суд визнав за ним право лише на 1/3 будівлі. Витрати по сплаті державного мита суд стягнув на користь позивача з відповідачки.

Питання: Відповіді потрібно давати з посиланням на відповідні частини та статті ЦПК.

1. Чи правильне рішення суду?

Завдання 5.

Лоскутова звернулася до суду з позовом про стягнення з її колишнього чоловіка Дремлюги аліментів на утримання неповнолітньої дочки. Задовольняючи позов, суд стягнув з відповідача державне мито. Дремлюга оскаржив рішення суду у частині стягнення з нього державного мита, посилаючись на те, що позивачка звільнена від сплати державного мита, отже, й він не повинен його сплачувати.

Питання: Відповіді потрібно давати з посиланням на відповідні частини та статті ЦПК.

1. Чи обґрунтована вимога Дремлюги?

Завдання 6.

Розглядаючи справу за позовом Когута до ПрАТ «Зірка», суд встановив ряд суттєвих недоліків у діяльності адміністрації підприємства, порушень законодавства про працю і постановив окрему ухвалу про негайне усунення недоліків, про що повідомив адміністрацію. Відповідач ніяк не відреагував на окрему ухвалу суду і про прийняті у зв'язку з нею заходи не повідомив суду у встановлені терміни.

Питання: Відповіді потрібно давати з посиланням на відповідні частини та статті ЦПК.

1. Чи можуть бути застосовані до відповідача санкції та які саме?

ЗРАЗКИ ПРОЦЕСУАЛЬНИХ ДОКУМЕНТІВ

Судді _____ районного суду
(прізвище та ініціали судді)

Позивач: Особа 1

По справі: № _____

ЗАЯВА

про відвід судді

Керуючись п.4 ч.1 ст. 20 та ч.2 ст. 23 Цивільного процесуального кодексу України (далі – ЦПК) заявляю відвід головуючого (ї) судді (прізвище та ініціали судді) в зв'язку з обставинами, які викликають сумнів в його (її) об'єктивності та неупередженості.

Такі сумніви виникли після ознайомлення з матеріалами справи та обґрунтовуються наступним.

У провадженні судді (назва суду, прізвище та ініціали судді) знаходиться на розгляді цивільна справа № _____ за позовом Особа 1 до Особа 2 про усунення перешкод в користуванні земельною ділянкою.

Ухвалою від 09.07.2015 року відкрито провадження у справі та призначено справу до розгляду.

По матеріалах справи вбачається, що останнє судове засідання відбулось 19.11.2015 року (1 рік 1 місяць тому).

Згідно розписки, що знаходиться в матеріалах справи (а.с. 49) 16.12.2015 року, сторони повідомлені про виїзне судове засідання. Дане засідання відбулось, однак належним чином у матеріалах справи не відображено.

З моменту останнього засідання (19.11.2015) до 21.12.2016 року справа жодного разу не розглядалась, чим порушено норми статті 157 ЦПК України. Такий стан справ дає можливість відповідачу протягом тривалого часу порушувати права позивача щодо користування його майном (земельною ділянкою).

Наведене ставить під сумнів об'єктивність судді при розгляді справи.

На підставі вищевикладеного, керуючись п.4 ч.1 ст.20, ч.2 та ч.3 ст. 23, ст. ст.24, 25 ЦПК України, заявляю про відвід судді (ПБ), прошу його задовольнити і передати справу на розгляд іншому судді.

20 грудня 2016 року

підпис

Особа 1

До _____ районного суду м. _____

По справі _____

Судді _____

Позивач: Особа 1 _____,

Адреса _____

Відповідач: Особа 2, _____

Адреса _____

ЗАЯВА

про залишення позову без розгляду

В провадженні _____ районного суду Черкаської області (суддя ПБ) розглядається цивільна справа за позовом Особа 1 до Особа 2 про визнання недійсним договору та переведення прав та обов'язків.

Відповідно до статті 207 Цивільного процесуального кодексу України суд постановляє ухвалу про залишення заяви без розгляду, якщо позивач подав заяву про залишення позову без розгляду.

В зв'язку із наведеним та у відповідності до ст. 207 ЦПК України, -

ПРОШУ СУД:

1. Залишити без розгляду позовну заяву Особа 1 до Особа 2. про визнання недійсним договору та переведення прав та обов'язків.
2. Правові наслідки цього рішення мені відомі.

Дата

підпис

Особа 1

До Апеляційного суду міста Києва

По справі _____

Позивач: Особа 1 _____,

Адреса _____

КЛОПОТАННЯ

про поновлення строку на оскарження рішення суду

Рішенням _____ районного суду міста Києва від «__» _____ 2016р. у цивільній справі № _____ за позовом Особа 1 до Особа 2 про (суть позову) було _____ (наприклад, відмовлено в позовних вимогах або інші обставини справи).

З даним рішенням суду я, Особа 1, не погоджуюсь і маю намір оскаржити його в апеляційному порядку. Однак у встановлений законом строк я не зміг (змогла) подати апеляційну скаргу у зв'язку з (вказати причини порушення строку), що підтверджується (вказати докази, якими підтверджується поважність викладених причин).

Згідно зі ст.ст. 73, 294 ЦПК України,

ПРОШУ:

Поновити строк на апеляційне оскарження рішення суду.

Додатки (за наявності):

Дата

підпис

Особа 1

У Х В А Л А

про прийняття зустрічного позову та об'єднання його у одне провадження із первісним позовом

18 лютого 2016 року, _____ районний суд м. Херсона у складі: головуючого судді ПІБ, при секретареві ПІБ,

розглянувши у відкритому судовому засіданні в приміщенні суду у м. Херсоні цивільну справу за позовом Акціонерно-комерційного банку соціального розвитку «Укрсоцбанк» в особі Херсонського відділення Одеської обласної філії АКБ «Укрсоцбанк» до Особа 1 про стягнення заборгованості за кредитним договором,

В С Т А Н О В И В:

Позивач звернувся з позовом до Особа 1 про стягнення заборгованості за кредитним договором.

У судовому засіданні Особа 1 – відповідач у справі, пред'явив зустрічний позов до Акціонерно-комерційного банку соціального розвитку

«Укрсоцбанк» про визнання кредитного договору недійсним, заявивши клопотання про його об'єднання з первісним позовом у зв'язку з їх взаємопов'язаністю і доцільністю їх спільного розгляду, зокрема, вони виникають з одних правовідносин та задоволення зустрічного позову може виключити повністю або частково задоволення первісного позову.

Заслухавши думку сторін, дослідивши матеріали справи суд вважає, що заявлене клопотання Особа 1 підлягає задоволенню, враховуючи, що обидва позови взаємопов'язані і спільний їх розгляд є доцільним, зокрема, вони виникають з одних правовідносин та задоволення зустрічного позову може виключити повністю або частково задоволення первісного позову.

Відповідно до положень ч.1 ст.123 ЦПК України, зустрічний позов приймається до спільного розгляду з первісним позовом, якщо обидва позови взаємопов'язані і спільний їх розгляд є доцільним, зокрема, коли вони виникають з одних правовідносин, або коли вимоги за позовами можуть зараховуватися, або коли задоволення зустрічного позову може виключити повністю або частково задоволення первісного позову, також відповідно до ч.3 ст.123 ЦПК України вимоги за зустрічним позовом ухвалою суду об'єднуються в одне провадження з первісним позовом.

Форма і зміст поданої Особа 1 позовної заяви відповідає вимогам ст.ст.119-120 ЦПК України, судовий збір та витрати на інформаційно-технічне забезпечення розгляду справи сплачено.

На підставі наведеного та керуючись ст.ст.123, 124 ЦПК України, суд,

У Х В А Л И В:

Прийняти зустрічний позов Особа 1 до Акціонерно-комерційного банку соціального розвитку «Укрсоцбанк» про визнання кредитного договору недійсним і об'єднати його в одне провадження з первісним позовом Акціонерно-комерційного банку соціального розвитку «Укрсоцбанк» в особі Херсонського відділення Одеської обласної філії АКБ «Укрсоцбанк» до Особа 1 про стягнення заборгованості за кредитним договором.

Ухвала оскарженню не підлягає.

Суддя

підпис

ПІБ

До _____ районного суду м. _____

По справі _____

Судді _____

Позивач: Особа 1 _____,

Адреса _____

ПОЗОВНА ЗАЯВА

«про визначення додаткового строку на прийняття спадщини»

22 листопада 2014 року померла І.І.І. – мати Особи 1. Після її смерті залишилась спадщина у вигляді квартири, що знаходиться за адресою: місто Запоріжжя, вул. _____, буд. _____, кв. _____. Вказана квартира належить спадкодавцеві на підставі Свідоцтва про право власності на житло, виданим Виконавчим комітетом Шевченківської районної ради народних депутатів № _____ від _____.1993 року.

Факт родинних відносин підтверджується Свідоцтвом про народження, виданим Максимівською сільрадою _____ району _____ області 12.11.1957 року, актовий запис № _____ від 11.12.1957 року, в якому померла І.І.І., записана матір'ю Особа 1.

Особа 1 звертався до нотаріальної контори з питанням оформлення спадщини, однак Особі 1 було відмовлено у зв'язку з тим, що він пропустив строк на прийняття спадщини. Особа 1 пропустив строк на прийняття спадщини у зв'язку з тим, що він був юридично необізнаний відповідно строків на подання заяви про прийняття спадщини, а коли звернувся до нотаріальної контори, йому повідомили, що він пропустив встановлений законом строк. До того ж Особа 1 не подавав заяви про прийняття спадщини у встановлений законодавством строк, через те, що він не працював тривалий час та не мав грошових коштів на подачу заяви про прийняття спадщини.

Особа 1 є спадкоємцем першої черги у відповідності до ст. 1261 Цивільного кодексу України.

Інших спадкоємців першої черги, окрім Особи 1, немає

На підставі наведеного та керуючись ст. ст. 15, 16, 1261, 1272 ЦК України, та ст. 4, 5, 27, 46, 65, 99, 103, 110, 113, 115 ЦПК України,

ПРОШУ СУД:

1. Прийняти позовну заяву до розгляду.
2. Визначити – Особі 1 додатковий строк для прийняття заяви про прийняття спадщини після померлої матері І.І.І., протягом трьох місяців з дня набрання законної сили рішенням суду.

Додатки:

1. Доказ сплати судового збору;
2. Копія паспорту позивача;
3. Копія свідоцтва про смерть;
4. Копія свідоцтва про народження;
5. Копія свідоцтва про право власності на житло;
6. Копія технічного паспорту на квартиру;
7. Копія позовної заяви з доданими документами для відповідача.

Дата

підпис

Особа 1

ЗРАЗКИ СУДОВИХ РІШЕНЬ

Категорія справи №

760/16985/15-ц

: не визначено.

Надіслано судом: не визначено. Зареєстровано: 14.06.2017. Оприлюднено: 14.06.2017.

УХВАЛА

9 червня 2017 року

м. Київ

Суддя Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ ГулькоБ.І., розглянувши касаційну скаргу публічного акціонерного товариства «Дельта Банк» в особі уповноваженої особи Фонду гарантування вкладів фізичних осіб на ліквідацію публічного акціонерного товариства «Дельта Банк» на рішення апеляційного суду м. Києва від 20 жовтня 2016 року у справі за позовом публічного акціонерного товариства «Дельта Банк» до ОСОБА_2, третя особа - служба у справах дітей Солом'янської районної в м. Києві державної адміністрації, про звернення стягнення на предмет іпотеки,

в с т а н о в и в :

До Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ надійшла вищевказана касаційна скарга на рішення апеляційного суду м. Києва від 20 жовтня 2016 року з пропуском строку на його касаційне оскарження і питання про поновлення цього строку заявником не порушено.

Відповідно до ч. 1 ст. 325 ЦПК України касаційна скарга може бути подана протягом двадцяти днів з дня набрання законної сили рішенням (ухвалою) апеляційного суду.

При цьому згідно з ч. 1 ст. 72 ЦПК України право на вчинення процесуальної дії втрачається із закінченням строку, встановленого законом або судом.

Згідно з ч. 2 ст. 325 ЦПК України у разі пропусчення строку на касаційне оскарження з причин визнаних поважними, суддя касаційної інстанції за заявою особи, яка її подала, може поновити цей строк.

Відповідно до ч. 3 ст. 328 ЦПК України касаційна скарга підлягає залишенню без руху і протягом тридцяти днів з дня отримання ухвали заявник має право звернутися до суду касаційної інстанції із заявою про поновлення строку, навівши поважні причини для поновлення строку та подавши відповідні докази.

Крім того, заявником за подання касаційної скарги не сплачено судовий збір.

Сплачена заявником сума судового збору згідно доданої до скарги копії квитанції від 29 грудня 2016 року № 16036419 у розмірі 4 384 грн 80 коп. не може бути врахована при поданні повторної касаційної скарги, оскільки згідно ч. 4 ст. 6 Закону України «Про судовий збір» за повторно поданими позовами, що раніше були залишені без розгляду, судовий збір сплачується на загальних підставах. Разом з тим заявник не позбавлений можливості звернутися до суду касаційної інстанції із клопотанням про повернення сплаченого ним судового збору за подання касаційної скарги, яку було повернуто (п. 2 ч. 1 ст. 7 Закону України «Про судовий збір») (ухвала судді Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ від 27 лютого 2017 року).

Отже, заявнику за подання вищевказаної касаційної скарги необхідно сплатити судовий збір.

Відповідно до ч. 3 ст. 2 ЦПК України провадження у цивільних справах здійснюється відповідно до законів, чинних на час вчинення окремих процесуальних дій, розгляду і вирішення справи.

Порядок сплати та розмір судового збору визначено Законом України від 8 липня 2011 року «Про судовий збір», який набрав чинності 1 листопада 2011 року. При цьому з 1 вересня 2015 року набули чинності зміни до вказаного Закону України щодо сплати судового збору на підставі Закону України від 22 травня 2015 року «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо сплати судового збору».

*Розмір ставки судового збору за подання до суду касаційної скарги становить **120 відсотків ставки**, що підлягала сплаті при поданні позовної заяви за вимогою майнового характеру.*

*Ураховуючи характер спору та клопотання у скарзі, заявнику необхідно сплатити судовий збір у розмірі **14 305 грн 50 коп.***

*Судовий збір за подання касаційних скарг до Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ повинен бути перерахований або внесений до **УДКСУ у Печерському районі м. Києва**, код ЄДРПОУ **38004897**, банк одержувача: **ГУ ДКУ у м. Києві, МФО 820019, р/р 31212253700007**, код платежу **22030103**, символ звітності банку **253**.*

На підтвердження оплати судового збору до Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ необхідно надати оригінал квитанції про його оплату.

Відповідно до ч. 2 ст. 328 ЦПК України у разі якщо касаційна скарга не оформлена відповідно до вимог, встановлених ст. 326 цього Кодексу, а також у

разі несплати суми судового збору застосовуються положення ст. 121 цього Кодексу, про що суддею-доповідачем постановляється відповідна ухвала.

Ураховуючи викладене, касаційну скаргу слід залишити без руху та надати заявнику строк для усунення її недоліків.

Керуючись ст. ст. 325, 328 ЦПК України,

у х в а л и в :

Касаційну скаргу публічного акціонерного товариства «Дельта Банк» в особі уповноваженої особи Фонду гарантування вкладів фізичних осіб на ліквідацію публічного акціонерного товариства «Дельта Банк» на рішення апеляційного суду м. Києва від 20 жовтня 2016 року залишити без руху для виконання вимог ухвали протягом тридцяти днів з дня її отримання, але не пізніше 10 липня 2017 року.

У разі невиконання у встановлений строк вимог цієї ухвали настануть наслідки, передбачені законом.

Ухвала оскарженню не підлягає.

***Суддя Вищого спеціалізованого суду
України
кримінальних справ***

***з розгляду цивільних і
Б.І.Гулько***

6. ПРЕД'ЯВЛЕННЯ ПОЗОВУ. ВІДКРИТТЯ ПРОВАДЖЕННЯ У СПРАВІ

ГЛОСАРІЙ

Визнання позову відповідачем – це одностороннє усне або письмове волевиявлення відповідача, спрямоване на припинення спору з позивачем.

Відмова від позову – це одностороннє волевиявлення позивача, спрямоване на відмову від судового захисту своєї матеріально-правової вимоги і на закриття порушеного позивачем процесу.

Відмова у відкритті провадження у справі – це закріплене в ухвалі волевиявлення суду, яке полягає у відмові прийняти позовну заяву та порушити цивільний процес у справі на підставах, визначених законом.

Забезпечення позову – це вжиття судом, в провадженні якого знаходиться справа, заходів щодо охорони матеріально-правових інтересів позивача, які гарантують за його позовом про присудження реальне виконання позитивно прийнятого рішення.

Забезпечення позову – це застосування судом, в провадженні якого знаходиться справа, заходів для створення можливості виконання у майбутньому рішення суду про присудження у випадках, якщо їх невжиття може утруднити чи зробити неможливим виконання рішення.

Залишення позовної заяви без руху – це призупинення судом вчинення процесуальних дій з відкриття провадження у справі з метою надання позивачеві чи іншому заявникові можливості усунути недоліки у позовній заяві.

Заперечення проти позову – це письмові пояснення відповідача, які відхиляють або спростовують вимоги позивача, подані до суду після одержання ним копій ухвали про відкриття провадження у справі та позовної заяви.

Зміст позову – це правова вимога позивача до суду про здійснення певних дій, пов'язаних із застосуванням конкретних способів захисту порушеного, оспорюваного чи невизнаного права.

Зустрічний позов – це заявлена відповідачем до позивача в справі самостійна зустрічна позовна вимога для спільного її розгляду з первісним позовом.

Мирова угода – це укладена між сторонами у справі і визнана судом домовленість (договір) про припинення спору між сторонами на підставі взаємних поступок, яка стосується їхніх прав, обов'язків та предмета спору.

Перетворювальні (конститутивні) позови – це позови, які спрямовані на припинення, зміну чи створення між сторонами нового правовідношення.

Підстава позову – це обставини, якими позивач обґрунтовує свої матеріально-правові вимоги до відповідача.

Повернення позовної заяви – це закріплене в ухвалі волевиявлення суду про відмову прийняти позовну заяву у визначених законом випадках,

що не перешкоджає повторному зверненню до суду за умови, усунення перешкод, які стали підставою для повернення заяви.

Позов – це звернена через суд матеріально-правова вимога позивача до відповідача про захист порушеного, оспорюваного чи невизнаного суб'єктивного права або інтересу, здійснена у визначеній законом процесуальній формі.

Позови про визнання – це такі позови, коли позивач просить суд підтвердити наявність чи відсутність між ним і відповідачем певних правовідносин. Вони пред'являються в тих випадках, коли порушення права позивача, як правило, немає, однак між сторонами виникли сумніви щодо існування між ними відносин.

Позови про присудження – це позови, спрямовані на вчинення певних дій (стягнення боргу за договором позики, стягнення аліментів) або утримання від вчинення певних дій (усунення перешкод в користуванні).

Позовне провадження – це вид провадження у цивільному процесі, в якому розглядається спір про право цивільне, тобто спір, який виникає з цивільних, сімейних, трудових, житлових, земельних відносин.

Право на задоволення позову – це право на одержання захисту, право на позитивне вирішення справи.

Право на позов – це право особи на звернення до суду у визначеному процесуальному порядку за захистом порушених, невизнаних або оспорюваних прав, свобод та інтересів.

Право на пред'явлення позову – це право на звернення з вимогою до суду за захистом, право на порушення його діяльності щодо здійснення правосуддя у цивільних справах.

Предмет позову – складає та його частина, яка характеризує матеріально-правову вимогу позивача до відповідача, стосовно якої він просить ухвалити судове рішення.

Регресний позов – вимога, пред'явлена громадянином чи установою, організацією в суді, третейському суді до іншої особи про повернення стягнених з них за рішенням цих органів коштів чи майна.

НОРМАТИВНО-ПРАВОВІ АКТИ

1. Постанова № 2 Пленуму Верховного Суду України «Про застосування норм цивільного процесуального законодавства при розгляді справ у суді першої інстанції» від 12.06.2009 р.

ЗАКОНИ:

1. Конституція України від 28.06.1996 р. // www.rada.gov.ua;
2. Цивільний кодекс України від 16.01.2003 р. № 435-IV // www.rada.gov.ua.
3. Цивільний процесуальний кодекс України від 18.03.2004 р. № 1618-IV // www.rada.gov.ua.
4. Житловий кодекс Української РСР від 30.06.1983 р. // www.rada.gov.ua.

5. Сімейний кодекс України від 10.01.2002 р. // www.rada.gov.ua.
6. Земельний кодекс України від 25.10.2001 № 2768-III // www.rada.gov.ua.
7. Кодекс законів про працю України від 10.12.1971 р № 322-VIII // www.rada.gov.ua.
8. Кодекс адміністративного судочинства України від 06.07.2005 р. № 2747-IV // www.rada.gov.ua.
9. Про державну реєстрацію актів цивільного стану: Закон України від 01.07.2010 р. // www.rada.gov.ua.
10. Про інформацію: Закон України від 02.10.1992 р. № 2657-XII // www.rada.gov.ua.
11. Про страхування: Закон України від 07.03.1996 р. № 85/96-ВР // www.rada.gov.ua.
12. Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обмежень: Закон України від 01.07.2004 р. // www.rada.gov.ua.
13. Про заставу: Закон України 2 жовтня 1992 року // Відомості Верховної Ради України. - 1992. - №6. - ст.56.
14. Про судову експертизу. Закон України № 4038-XII від 25 лютого 1994р (із змінами: ВВР. – 2013. - № 14. - Ст.89).

ТЕСТИ ДЛЯ ПЕРЕВІРКИ ЗНАНЬ З ТЕМИ

1. Складові частини реалізації права на судовий захист:

- а) право на звернення до суду;
- б) право на пред'явлення позову;
- в) право на судові рішення (задоволення позову);
- г) всі відповіді вірні.

2. До елементів позову належить:

- а) предмет позову, підстави позову, зміст позову;
- б) вимоги позивача, предмет позову, ціна позову;
- в) зміст позову, предмет позову, вартість позову;
- г) правильна відповідь відсутня.

3. Під однорідними вимогами розуміють:

- а) вимоги одного і того ж позивача до того самого відповідача;
- б) вимоги, які випливають з одних і тих же правовідносин;
- в) вимоги одного і того ж позивача до різних відповідачів;
- г) вимоги різних позивачів до того самого відповідача.

4. Що є засобами захисту проти позову?

- а) заперечення відповідача проти позову;
- б) зустрічний позов;
- в) надання відповідачем доказів проти позовних вимог;
- г) засоби, вказані в п.п. а та б.

5. Види забезпечення позову:

- а) призначення експертизи;
- б) витребування доказів;
- в) огляд доказів за їх місцезнаходженням;
- г) заборона вчиняти певні дії.

6. До передумов реалізації права на позов законодавство відносить:

- а) процесуальна заінтересованість особи;
- б) відсутність спору про підсудність між сторонами;
- в) наявність у позивача доказів, якими обґрунтовуються його вимоги;
- г) правильна відповідь відсутня.

7. Процесуальний порядок реалізації права на пред'явлення позову складається з:

- а) дотримання правил про підвідомчість, дієздатність відповідача, дотримання належної форми позовної заяви;
- б) відсутність спору про підсудність між сторонами, дієздатність позивача, належна форма позовної заяви;
- в) дотримання правил про підсудність, дієздатність позивача, дотримання належної форми позовної заяви;
- г) законність позовних вимог, правоздатність позивача, належна форма позовної заяви.

8. Питання про прийняття заяви і відкриття провадження у справі повинно бути вирішене судом не пізніше днів з дня надходження заяви до суду або закінчення строку, встановленого для усунення недоліків.

- а) трьох;
- б) п'яти;
- в) десяти;
- г) чотирнадцяти.

9. Позовна заява повертається у випадках:

- а) заяву подано неповнолітньою особою;
- б) є рішення третейського суду щодо спору між тими самими сторонами;
- в) заяву подано недієздатною особою;
- г) всі відповіді вірні.

10. Суд залишає заяву без руху, якщо:

- а) призначено експертизу позовних вимог;
- б) захворіла одна зі сторін справи;
- в) замінили законного представника сторони;
- г) не було сплачено судовий збір.

ЗАВДАННЯ ДЛЯ ЗАКРІПЛЕННЯ ЗНАНЬ З ТЕМИ

Завдання 1.

Озерний пред'явив у суд позов до Якуніна про стягнення боргу, зазначивши у позовній заяві, що відповідач у 2010 р. позичив у нього 30 тис. грн строком на три роки, але борг до цього часу не повернув. Суддя відмовив у прийнятті позовної заяви, посилаючись на те, що встановлений законом термін позовної давності позивачем пропущений.

Питання: Відповіді потрібно давати з посиланням на відповідні частини та статті ЦПК.

1. Чи правомірні дії судді?

Завдання 2.

Суворова пред'явила позов до Крутько про збільшення розміру аліментів, що були стягнуті з відповідача рішенням суду два роки тому. Позивачка зазначала, що її син – відповідач по справі – не надає їй матеріальну допомогу, яку вона потребує як непрацездатна. З погіршенням стану здоров'я цих коштів за рішенням суду для проживання недостатньо, тому син має сплачувати по 1000 грн щомісяця, оскільки його заробіток збільшився, він закінчив навчальний заклад і працює. Зважаючи на наявність рішення суду між тими самими сторонами й про той самий предмет на тих самих підставах, суддя відмовив у прийнятті позовної заяви, пославшись на п. 2 ч.2 ст. 122 ЦПК України.

Питання: Відповіді потрібно давати з посиланням на відповідні частини та статті ЦПК.

1. Чи правомірні дії суду?

Завдання 3.

Бондарь працювала комірником, з нею була укладена угода про повну матеріальну відповідальність. Наказом завідуючого товарним складом вона була звільнена з роботи у зв'язку з утратою довіри.

Не погоджуючись зі звільненням, Бондарь звернулася до суду з позовом про зміну формулювання причини звільнення. Під час розгляду справи в судовому засіданні позивачка подала до суду письмову заяву про зміну позовних вимог та просила поновити її на роботі і стягнути з відповідача заробітну платню за час вимушеного прогулу.

Питання: Відповіді потрібно давати з посиланням на відповідні частини та статті ЦПК.

1. Визначте як повинен діяти суд в наведеній процесуальній ситуації.
2. Визначте предмет та підставу позову по даній справі.

Завдання 4.

До суду м. Дніпра звернулась Балаш з позовом до ФОП Колізуб з

позовом про захист прав споживача. Свої позовні вимоги позивачка обґрунтувала тим, що вона придбала у відповідача меблі на загальну суму 20000 грн. У зв'язку з тим, що меблі мають суттєві недоліки, які не можна усунути, позивачка просила суд розірвати договір купівлі-продажу між нею та відповідачем, стягнути з відповідача вартість меблів у розмірі 20000 грн та моральну шкоду в розмірі 1000 грн.

Своєю ухвалою суд відмовив у відкритті провадження у справі, вказавши, що позивачка не може звертатися з позовною заявою, яка містить декілька вимог, тому її заява не може бути розглянута в порядку цивільного судочинства.

Питання: Відповіді потрібно давати з посиланням на відповідні частини та статті ЦПК.

1. Дайте аналіз зазначеній процесуальній ситуації.
2. Чи правильне рішення прийняв суд?

Завдання 5.

Зотова звернулася до суду з позовом до своєї доньки Рогожиної про стягнення коштів на утримання дітей. У позові Зотова просила стягнути аліменти на утримання її онуків – Олексія 7 років і Катерини 5 років через те, що її дочка залишила дітей їй на виховання і переїхала жити в інше місто, продавши квартиру, у якій вона мешкала і була прописана разом із дітьми, і які тепер залишилися без засобів для існування. Батько дітей за вчинення злочинів позбавлений волі на тривалий час. Позивач – бабуся – перебуває у важкому матеріальному становищі, отримує тільки одну пенсію. Мати категорично відмовляється взяти дітей до себе через те, що вона народила немовля.

Суддя відмовив у прийнятті позову від Зотової про стягнення коштів на утримання онуків.

Питання: Відповіді потрібно давати з посиланням на відповідні частини та статті ЦПК.

1. Чи правильні дії судді?
2. Кому належить право на подання позову у цьому випадку?

Завдання 6.

Пугач подала позов до Осіна про встановлення батьківства і стягнення аліментів, посилаючись на те, що з відповідачем вони проживали протягом двох років у її будинку, вели спільне господарство, турбувалися один про одного. Дізнавшись про народження дитини, він придбав дитячі речі, але напередодні народження дитини залишив її і не надає ніякої допомоги.

Питання: Відповіді потрібно давати з посиланням на відповідні частини та статті ЦПК.

1. Визначте предмет і підстави позову.
2. До якого виду належить цей позов?

ЗРАЗКИ ПРОЦЕСУАЛЬНИХ ДОКУМЕНТІВ

До _____ районного суду м. _____
По справі _____
Судді _____
Заявник _____,
Адреса _____

ЗАЯВА

про встановлення факту реєстрації народження

Я народився " __ " _____ 19__ р. в _____ (місце народження). Запис про моє народження був зроблений органами РАЦС. У зв'язку з тим, що _____ (вказати обставини втрати документів, що підтверджують реєстрацію народження) документи про реєстрацію народження були втрачені. Моє звернення до _____ (орган РАЦС) не дало позитивних результатів, оскільки архіви за повідомленням (орган РАЦС) не збереглися і відновити актовий запис про реєстрацію народження неможливо. Встановлення факту реєстрації народження необхідно мені _____ (вказати мету).

Згідно зі ст. 256 - 258 ЦПК України,

ПРОШУ:

1. Встановити факт реєстрації мого народження
2. Викликати свідків _____ (ПІБ, адреса)

Додаток:

1. Довідка РАЦС на підтвердження того, що в органах РАЦС не збереглося відповідного запису, і висновок районного (міського) відділу РАЦС про відмову у відновленні такого запису органами РАЦС.
2. Письмові докази по суті заяви (документи, акти, листи ділового і особистого характеру, що містять відомості про реєстрацію народження і т.ін.).
3. Копія заяви (за кількістю заінтересованих осіб).
4. Квитанція про сплату державного мита.

Дата

підпис

ПІБ

У Х В А Л А

про відкриття провадження по цивільній справі

01 вересня 2009 р.

м. Тальне

Суддя _____ районного суду Черкаської області ПІБ перевіrivши виконання вимог ст. 107-120 ЦПК України по справі № 2-561/09 за позовом Особа 1 до Мошурівської сільської ради та Особа 2 про визнання права власності на житловий будинок за спадкоємцем, -

ВСТАНОВИВ:

Позовна заява, яка надійшла до суду підсудна Тальнівському районному суду. Підстав для відмови в прийнятті заяви або відмови у відкритті провадження, закриття чи зупинення справи немає.

Відповідачеві до початку попереднього судового засідання пропоную надати суду письмові заперечення проти позову та посилання на докази, якими вони обґрунтовуються.

Визнавши підготовку справи до судового розгляду завершеною, керуючись ст. 122 ЦПК України, суддя, -

УХВАЛИВ:

Відкрити провадження по цивільній справі № 2-561/09 за позовом Особа 1 до Мошурівської сільської ради та Особа 2 про визнання права власності на житловий будинок за спадкоємцем.

Призначити по справі попереднє судове засідання з участю сторін та інших осіб, які беруть участь у справі 23 вересня 2016 року на 09 год. 10 хв.

Копію ухвали та копію позовної заяви з копіями доданих до неї документів надіслати відповідачу, а третій особі – копію позовної заяви.

Суддя

підпис

ПБ

ЗРАЗКИ СУДОВИХ РІШЕНЬ

Категорія справи №

615/2169/15-ц

: не визначено.

Надіслано судом: не визначено. Зареєстровано: 04.07.2016. Оприлюднено: 05.07.2016.

УХВАЛА

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

04 липня 2016 року м. Київ Суддя Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ **Дербенцева Т.П.**, розглянувши касаційну скаргу **ОСОБА_2** на ухвалу Валківського районного суду Харківської області від 15 березня 2016 року та ухвалу апеляційного суду Харківської області від 13 травня 2016 року за заявою **ОСОБА_2** про визнання права власності та зобов'язання вчинити певні дії, -

в с т а н о в и л а :

У грудні 2015 року ОСОБА_2 звернувся до суду із заявою, у якій просив надіслати копії його заяви та копії прийнятих судом рішень за зазначеними ним адресами відповідним органам влади та управлінь.

Зі змісту заяви вбачається, що позивач просив провести судове засідання, а при необхідності за розсудом суду судове розслідування та винести рішення, в якому: визнати його добропорядним і законним набувачем (покупцем) та згідно законодавства України власником автомобіля DADI SUV BDD6491E, (2006), зелений, № двигуна НОМЕР_2, № кузова НОМЕР_1, державний № НОМЕР_4, свідоцтво НОМЕР_3 від 27 серпня 2010 року, про що свідчить Довідка-рахунок серії НОМЕР_5, що належав ОСОБА_3; зобов'язати органи державної влади та різних управлінь, в тому числі Сервісний центр МВС, що розташований по вул. Шевченко, 26 в м. Харкові перереєструвати автомобіль на ім'я заявника на підставі рішення суду та Довідки-рахунку; зняти всі можливі заборони, розшуки, арешти, постанови, обмеження, штрафи та штрафні санкції, що могли бути раніше накладені на колишнього власника купленого заявником автомобіля, що знаходиться на обліку у ВРЕВ № 1 ГУМВСУ м. Харкова.

Ухвалою Валківського районного суду Харківської області від 24 грудня 2015 року позов ОСОБА_2 залишено без руху, надано строк для усунення недоліків поданої заяви та подання позовної заяви у відповідності до ст. 119 ЦПК України.

Ухвалою Валківського районного суду Харківської області від 15 березня 2016 року у зв'язку з тим, що ОСОБА_2 не усунуто недоліки поданої заяви та не подано оформленої у відповідності до ст. 119 ЦПК України позовної заяви, його заява визнана неподаною із поверненням її заявнику.

Ухвалою апеляційного суду Харківської області від 13 травня 2016 року ухвалу Валківського районного суду Харківської області від 15 березня 2016 року залишено без змін.

На зазначені ухвали від 15 березня 2016 року та від 13 травня 2016 року ОСОБА_2 подав касаційну скаргу, уточнивши яку, просить скасувати ухвалу Валківського районного суду Харківської області від 15 березня 2016 року та ухвалу апеляційного суду Харківської області від 13 травня 2016 року та розглянути його заяву по суті, встановити в судовому порядку його право власності на автомобіль, скасувати усі обмеження та заборони, які можливо були застосовані до минулого власника автомобіля та прийняте судові рішення надіслати у відповідні (визначені ним) органи влади та управління. Посилається на незаконність оскаржуваних ухвал.

У відкритті касаційного провадження необхідно відмовити з наступних підстав.

Відповідно до ст. 107 ЦПК України усі справи, що підлягають вирішенню в порядку цивільного судочинства, розглядаються районними, районними у містах, міськими та міськрайонними судами.

Відповідно до ч. 1 ст. 11 ЦПК України суд розглядає цивільні справи не інакше як за зверненням фізичних чи юридичних осіб, поданим відповідно до цього Кодексу, в межах заявлених ними вимог і на підставі доказів сторін та інших осіб, які беруть участь у справі.

Позов пред'являється шляхом подання позовної заяви до суду (ч. 1 ст. 118 ЦПК України).

Відповідно до ст. 119 ЦПК України позовна заява подається в письмовій формі. Позовна заява повинна містити: найменування суду, до якого подається заява; ім'я (найменування) позивача і відповідача, а також ім'я представника позивача, якщо позовна заява подається представником, їх місце проживання (перебування) або місцезнаходження, поштовий індекс, номери засобів зв'язку, якщо такі відомі; зміст позовних вимог; ціну позову щодо вимог майнового характеру; виклад обставин, якими позивач обґрунтовує свої вимоги; зазначення доказів, що підтверджують кожну обставину, наявність підстав для звільнення від доказування; перелік документів, що додаються до заяви. Позовна заява підписується позивачем або його представником із зазначенням дати її подання. Позовна заява повинна відповідати іншим вимогам, встановленим законом. До позовної заяви додається документ, що підтверджує сплату судового збору. До позовної заяви, що подається у випадках, визначених частиною третьою статті 118 цього Кодексу, мають бути додані копії ухвали про відмову у прийнятті заяви про видачу судового наказу або ухвали про скасування судового наказу.

За ч. 1 ст. 121 ЦПК України суддя, встановивши, що позовну заяву подано без додержання вимог, викладених у статтях 119 і 120 цього Кодексу, або не сплачено судовий збір, постановляє ухвалу, в якій зазначаються підстави залишення заяви без руху, про що повідомляє позивача і надає йому строк для усунення недоліків, який не може перевищувати п'яти днів з дня отримання позивачем ухвали.

За змістом ч. 2 ст. 121 ЦПК України заява вважається неподаною та повертається заявнику у разі не усунення недоліків позовної заяви.

Повернення позовної заяви не перешкоджає повторному зверненню із позовом до суду, якщо перестануть існувати обставини, що стали підставою для повернення заяви.

Оскільки ОСОБА_2 не подано позовну заяву, оформлену у відповідності до ст. 119 ЦПК України, суд першої інстанції та суд апеляційної інстанції дійшли обґрунтованого висновку про те, що подана заява підлягає поверненню.

Доводи касаційної скарги висновків суду не спростовують.

Відповідно до пункту 5 частини 4 статті 328 ЦПК України суддя відмовляє у відкритті касаційного провадження, якщо касаційна скарга є необґрунтованою і викладені у ній доводи не викликають необхідності перевірки матеріалів справи.

Керуючись п. 5 ч. 4 ст. 328 ЦПК України, -

у х в а л и л а:

Відмовити у відкритті касаційного провадження у справі за заявою ОСОБА_2 про визнання права власності та зобов'язання вчинити певні дії за касаційною скаргою ОСОБА_2 на ухвалу Валківського районного суду Харківської області від 15 березня 2016 року та ухвалу апеляційного суду Харківської області від 13 травня 2016 року.

Додані до скарги матеріали направити заявнику.

Ухвала оскарженню не підлягає.

***Суддя Вищого спеціалізованого суду
України з розгляду цивільних
і кримінальних справ***

Т.П.Дербенцева

7. ПРОВАДЖЕННЯ У СПРАВІ ДОСУДОВОГО РОЗГЛЯДУ

ГЛОСАРІЙ

Визнання позову відповідачем – це одностороннє волевиявлення відповідача, спрямоване на припинення спору з позивачем.

Відмова від позову – це одностороннє вільне волевиявлення позивача, спрямоване на відмову від судового захисту своєї вимоги і на закриття порушеної ним цивільної справи.

Забезпечення доказів – це їх процесуальна фіксація судом під час розгляду справи, з метою використання їх в якості доказів, якщо згодом їх подача стане неможливою або утрудненою.

Забезпечення позову – це вжиття судом, в провадженні якого знаходиться справа, заходів щодо охорони матеріально-правових інтересів позивача, які гарантують за його позовом про присудження реальне виконання позитивно прийнятого рішення.

Заперечення проти позову – це пояснення відповідача, які стосуються правомірності виникнення і розвитку цивільного процесу у справі або матеріально-правової вимоги по суті.

Мирова угода сторін – це укладена сторонами угода, в силу якої позивач і відповідач шляхом взаємних поступок ліквідують цивільно-правовий спір, який виник між ними.

Підготовка справи до судового розгляду – це обов'язкова стадія цивільного процесу, яка являє собою сукупність процесуальних дій суду та інших учасників процесу, спрямованих на з'ясування можливості врегулювання спору до судового розгляду та на забезпечення своєчасного та правильного розгляду та вирішення справи.

Попереднє судове засідання – це судове засідання, що проводиться з метою з'ясування можливості врегулювання спору до судового розгляду або забезпечення правильного та швидкого вирішення справи.

Судове доручення – це ухвала суду в якій коротко викладається суть справи, що розглядається, зазначаються особи, які беруть у ній участь, обставини, що підлягають з'ясуванню, докази, які повинен зібрати суд, що виконує доручення, перелік питань, поставлених особам, які беруть участь у справі, та судом свідку.

Судове повідомлення – це документ, який має інформаційний характер, оскільки має на меті інформування осіб, які беруть участь у справі, про вчинення процесуальних дій, в яких участь цих осіб не є обов'язковою.

Судовий виклик – це вимога суду з'явитися у судове засідання для розгляду справи чи для проведення певних процесуальних дій саме за участю осіб, які викликаються, і участь яких є обов'язковою.

НОРМАТИВНО-ПРАВОВІ АКТИ

ЗАКОНИ:

1. Конституція України від 28.06.1996 р. // www.rada.gov.ua;
2. Цивільний кодекс України від 16.01.2003 р. № 435-IV // www.rada.gov.ua.
3. Цивільний процесуальний кодекс України від 18.03.2004 р. № 1618-IV // www.rada.gov.ua.
4. Житловий кодекс Української РСР від 30.06.1983 р. // www.rada.gov.ua.
5. Сімейний кодекс України від 10.01.2002 р. // www.rada.gov.ua.
6. Земельний кодекс України від 25.10.2001 № 2768-III // www.rada.gov.ua.
7. Кодекс законів про працю України від 10.12.1971 р. № 322-VIII // www.rada.gov.ua.
8. Кодекс адміністративного судочинства України від 06.07.2005 р. № 2747-IV // www.rada.gov.ua.
9. Про державну реєстрацію актів цивільного стану: Закон України від 01.07.2010 р. // www.rada.gov.ua.
10. Про інформацію: Закон України від 02.10.1992 р. № 2657-XII // www.rada.gov.ua.
11. Про страхування: Закон України від 07.03.1996 р. № 85/96-ВР // www.rada.gov.ua.
12. Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обмежень: Закон України від 01.07.2004 р. // www.rada.gov.ua.
13. Про заставу: Закон України 2 жовтня 1992 року // Відомості Верховної Ради України. - 1992. - №6. - ст.56.
14. Про судову експертизу. Закон України № 4038-XII від 25 лютого 1994р (із змінами: ВВР. – 2013. - № 14. - Ст.89).

ТЕСТИ ДЛЯ ПЕРЕВІРКИ ЗНАНЬ З ТЕМИ

- 1. Попереднє судове засідання повинно бути призначено і проведено протягом ... днів з дня відкриття провадження у справі.**
 - а) трьох;
 - б) п'яти;
 - в) десяти;
 - г) чотирнадцяти.
- 2. За суб'єктом здійснення процесуальні дії, що складають зміст стадії підготовки справи до судового розгляду, поділяють на три групи:**
 - а) процесуальні дії судді з підготовки справи, процесуальні дії осіб, які беруть участь у справі, та процесуальні дії осіб, які сприяють здійсненню правосуддя;
 - б) процесуальні дії судді з підготовки справи, процесуальні дії сторін, та процесуальні дії осіб, які сприяють здійсненню правосуддя;
 - в) процесуальні дії судді з підготовки справи, процесуальні дії третіх осіб, та процесуальні дії осіб, які сприяють здійсненню правосуддя;

г) процесуальні дії позивача та відповідача, процесуальні дії осіб, які захищають права та інтереси інших осіб, та процесуальні дії осіб, які сприяють здійсненню правосуддя.

3. Чи є обов'язковою стадія підготовки справи до судового розгляду?

- а) так;
- б) так, але тільки у справах, пов'язаних з вирішенням спорів щодо майнових прав фізичних осіб;
- в) так, але лише для справ, сторонами в яких виступають юридичні особи;
- г) необхідність цієї стадії визначається суддею самостійно в залежності від категорії справи, що розглядається.

4. Попереднє судове засідання проводиться з метою:

- а) захисту порушених, невизнаних або оспорюваних прав, свобод чи інтересів фізичних осіб, прав та інтересів юридичних осіб, інтересів держави;
- б) з'ясування можливості врегулювання спору до судового розгляду;
- в) уточнення позовних вимог або заперечень проти позову;
- г) вирішення питання про склад осіб, які братимуть участь у справі.

5. Що з переліченого має право робити суддя на стадії провадження у справі досудового розгляду?

- а) робить запити у разі необхідності витребування доказів;
- б) ухвалити рішення у разі відмови позивача від позову;
- в) направити судові доручення;
- г) все, перераховане вище.

6. У попередньому судовому засіданні суд:

- а) вирішує питання про склад осіб, які братимуть участь у справі;
- б) уточнює позовні вимоги;
- в) визначає час і місце судового розгляду;
- г) все, перераховане вище.

7. В який строк має бути розглянута справа, призначена до розгляду?

- а) протягом двох місяців з дня відкриття провадження у справі;
- б) протягом розумного строку, але не більше двох місяців з дня відкриття провадження у справі;
- в) протягом розумного строку;
- г) не пізніше трьох місяців з дня відкриття провадження у справі.

8. Кому надсилається судовий виклик?

- а) тим учасникам цивільного процесу, участь яких в судовому засіданні не є обов'язковою;
- б) сторонам, так як їх участь в судовому засіданні не є обов'язковою;

- в) тим учасникам цивільного процесу, участь яких в судовому засіданні є обов'язковою;
- г) сторонам, так як їх участь в судовому засіданні є обов'язковою.

9. Судова повістка надсилається поштою:

- а) рекомендованим листом;
- б) телеграмою;
- в) рекомендованим листом з повідомленням;
- г) листом з повідомленням.

10. Судова повістка-повідомлення повинна бути вручена:

- а) не пізніше 7 днів до дня судового засідання;
- б) не пізніше 5 днів до дня судового засідання;
- в) завчасно;
- г) пізніше 3 днів до дня судового засідання.

ЗАВДАННЯ ДЛЯ ЗАКРІПЛЕННЯ ЗНАНЬ З ТЕМИ

Завдання 1.

Коробков. пред'явив позов до колишньої дружини Коробкової про поділ спільно надбаного майна. У заяві зазначалося, що серед речей є телевізор та книжкова шафа, взяті подружжям у його матері у тимчасове користування.

Питання: Відповіді потрібно давати з посиланням на відповідні частини та статті ЦПК.

1. Які підготовчі дії має здійснити суддя під час попереднього судового засідання?

Завдання 2.

До Шевченківського районного суду м. Дніпро поштою надійшла позовна заява подружжя Карайбіда про розірвання шлюбу. У заяві зазначалося, що вони перебували у шлюбі п'ять років, мають двох малолітніх дітей, але проживати спільно не бажають. До позовної заяви додані довідки з місця проживання про те, що вони перебувають у зареєстрованому шлюбі, та квитанція про сплату державного мита.

Суддя виніс ухвалу про призначення справи до розгляду.

Питання: Відповіді потрібно давати з посиланням на відповідні частини та статті ЦПК.

1. Чи правильні дії судді?

Завдання 3.

До Жовтневого районного суду м. Дніпро надійшла заява Майбородської про стягнення аліментів з чоловіка на утримання двох дітей. До заяви вона додала свідоцтво про народження дітей. Через три дні до суду

надійшла заява від Любич, яка повідомила, що подружжя Майбородських проживають разом, а позов пред'явлено з метою зменшення розміру аліментів на утримання її дитини (Любич – перша дружина Майбородського).

Питання: Відповіді потрібно давати з посиланням на відповідні частини та статті ЦПК.

1. Як має діяти суд?

Завдання 4.

Ляшенко пред'явила позов до Майбороди про відібрання речей, які незаконно утримує відповідач, у тому числі мобільного телефона, золотої обручки, хутряної шапки і магнітофона. В позовній заяві Ляшенко одночасно просила вжити заходи щодо забезпечення позову та звільнити її від сплати державного мита. У заяві свідками були зазначені Мазур та Єршов, які проживають у м. Харків.

Ознайомившись з позовною заявою, суддя наклав резолюцію про звільнення від сплати державного мита позивачки, доручив секретарю суду підготувати листа на адресу Харківського суду про допит свідків у порядку окремого доручення з приводу позовних вимог. Відповідачеві також було надіслано листа, в якому пропонувалось принести зазначені речі до суду.

Питання: Відповіді потрібно давати з посиланням на відповідні частини та статті ЦПК.

1. Чи правомірні дії судді?

ЗРАЗКИ ПРОЦЕСУАЛЬНИХ ДОКУМЕНТІВ

До _____ районного суду м. _____

По справі _____

Судді _____

Позивач: Особа 1 _____,

Адреса _____

Відповідач: Особа 2, _____

Адреса _____

ЗАЯВА

про застосування строків позовної давності по справі № _____/2017 рік

У Вашому провадженні знаходиться справа за позовом Особи 1 до Особи 2 про усунення перешкод в користуванні земельною ділянкою.

Вважаю, що є підстави для застосування строку позовної давності.

Статтею 257 Цивільного кодексу України встановлено, що загальна позовна давність встановлюється тривалістю у три роки. А статтею 261 цього ж кодексу встановлено, що перебіг позовної давності починається від дня,

коли особа довідалася або могла довідатися про порушення свого права або про особу, яка його порушила.

Вказаний у позові гараж був збудований понад десять років тому і Особа 1 про це чітко знав. Більше того, саме в той період, коли будувався цей гараж Особа 1 особисто допомагав у його побудові. Вказані дані можуть підтвердити особи, які залучені в якості свідків.

Факт побудови вказаного гаража можуть підтвердити, у разі необхідності, жителі села, мої знайомі та родичі, які також залучені в якості свідків.

Проте, по незрозумілим причинам "порушувати права" позивача він почав лише в квітні 2016 року.

Наслідками пропущення строку позовної давності є відмова у задоволенні позову (стаття 267 Цивільного кодексу України).

На підставі вищенаведеного прошу суд відмовити в задоволенні позову з підстав пропущення строку позовної давності.

Дата

підпис

Особа 2

До _____ районного суду м. _____

По справі _____

Судді _____

У справі за позовом Особи 1 до Особи 2, третя особа: ПАТ КБ "Люкскредо".

КЛОПОТАННЯ про проведення попереднього судового засідання за відсутністю третьої особи

На даний час ПАТ КБ "Люкскредо" окрім повістки _____ районного суду про розгляд справи, що призначено на 14.08.2016 р., за позовом Особи 1 до Особи 2, отримано судову повістку та ухвалу _____ окружного адміністративного суду по справі № ____/16, розгляд якої відбудеться найближчим часом, а саме: 14.08.2016 р. о 12 год.00 хв.

У зв'язку з вищевикладеним та неможливістю направити представника для участі по справі за позовом Особи 1 до Особи 2 про встановлення порядку користування житловим приміщенням на 14.08.2008 р., просимо провести попереднє судове засідання, яке відбудеться о 12 год. 30 хв., за відсутністю представника третьої особи – ПАТ КБ "Люкскредо".

Додаток:

1. Копія Ухвали Черкаського окружного адміністративного суду по справі № ____/16 на 1 арк.

Дата

підпис

ПІБ

Справа _____/2016

Номер провадження _____/2016

УХВАЛА

попереднього судового засідання

"13" жовтня 2016р.

м.Луцьк

Луцький міськрайонний суд Волинської області у складі: головуючого судді Ткаченка Д.С.,

при секретарі Шаповал Є.М.,

розглянувши у попередньому судовому засіданні цивільну справи за позовною заявою Особа 1 до Особа 2 про оспорювання батьківства, -

В С Т А Н О В И В:

Ухвалою судді від 4 жовтня 2016 року було відкрито провадження у справі, призначено попереднє судове засідання. В попередньому судовому засіданні спір не врегульовано.

Особа 1 підтримав позов.

Особа 2 позов не визнала. Представники сторін на попереднє судове засідання не з'явилися.

За клопотанням Особи 1 суд вирішив питання про проведення експертизи.

Вирішено питання про витребування доказів.

Керуючись ст.ст. 130-131 ЦПК України, суд -

У Х В А Л И В:

1. Витребувати з відділу реєстрації актів цивільного стану Луцького міського управління юстиції копії актового запису № ____ від 29 жовтня 2011 року про народження ПІБ дитини.

2. Призначити по даній справі генетичну судово-медичну експертизу методом ДНК- аналізу.

3. Провадження по справі зупинити до отримання висновку експерта.

Суддя

підпис

ПІБ

ЗРАЗКИ СУДОВИХ РІШЕНЬ

Категорія справи №

712/13382/17

: Цивільні справи; Позовне провадження; Спори, що виникають із договорів; Спори, що виникають із договорів позики, кредиту, банківського вкладу.

Надіслано судом: 03.11.2017. Зареєстровано: 05.11.2017. Оприлюднено: 07.11.2017.

712/13382/17

Провадження № 2/712/3019/17

У Х В А Л А

І М Е Н Е М У К Р А І Н И

про відкриття провадження у справі

03 листопада
2017 року

м. Черкаси

Суддя Соснівського райсуду м. Черкаси Романенко В.А., розглянувши матеріали цивільної справи за позовною заявою ОСОБА_1 до ПАТ «Укрсоцбанк», Виробничо комерційне мале підприємство « Сіріус», третя особа ОСОБА_2 про визнання недійсним договору іпотеки,-

В С Т А Н О В И В:

Позовна заява подана з додержанням вимог ст.ст. 119-120 ЦПК України.

З метою забезпечення всебічного та об'єктивного вирішення справи протягом розумного строку провести по справі судове засідання.

Керуючись ст.ст. 11, 122,130 ЦПК України,

У Х В А Л И В:

1. Відкрити провадження у справі.

2. Призначити справу до судового засідання на **05 грудня 2017 року об 10 год. 00 хв.** Судове засідання відбудеться в приміщенні суду, що знаходиться за адресою: м. Черкаси, вул. Гоголя, 316, каб.211.

3. Відповідачу, третій особі в разі невизнання позовних вимог подати до судового засідання заперечення проти позову та докази на обґрунтування цих заперечень.

4. Позивачу направити копію ухвали. Іншим учасникам процесу направити копію ухвали, копію позову та доданих до нього матеріалів.

5. В судове засідання викликати осіб, які беруть участь у справі.

6. Сторони та інші особи, які беруть участь у справі, зобов'язані повідомляти суд про причини неявки у судові засідання. У разі неповідомлення суду про причини неявки вважається, що сторони та інші особи, які беруть участь у справі, не з'явилися в судові засідання без поважних причин.

7. Повідомити учасників процесу про права та обов'язки:

Сторони мають рівні процесуальні права та обов'язки .

Особи, які беруть участь у справі, мають право знайомитися з матеріалами справи, робити з них витяги, знімати копії з документів, долучених до справи, одержувати копії рішень, ухвал, брати участь у судових засіданнях, подавати докази, брати участь у дослідженні доказів, ставити питання іншим особам, які беруть участь у справі, а також свідкам, експертам, спеціалістам, заявляти клопотання та відводи, давати усні та письмові пояснення судові, подавати свої доводи, міркування щодо питань, які виникають під час судового розгляду, і заперечення проти клопотань, доводів і міркувань інших осіб, користуватися правовою допомогою, знайомитися з журналом судового засідання, знімати з нього копії та подавати письмові зауваження з приводу його неправильності чи неповноти, прослуховувати запис фіксування судового засідання технічними засобами, робити з нього копії, подавати письмові зауваження з приводу його неправильності чи неповноти, оскаржувати рішення і ухвали суду, користуватися іншими процесуальними правами, встановленими законом. Особи, які беруть участь у справі позовного провадження, для підтвердження своїх вимог або заперечень зобов'язані подати усі наявні у них докази до або під час попереднього судового засідання, а якщо попереднє судове засідання у справі не проводиться - до початку розгляду справи по суті. Особи, які беруть участь у справі, зобов'язані добросовісно здійснювати свої процесуальні права і виконувати процесуальні обов'язки.

Крім цих прав, позивач має право протягом усього часу розгляду справи збільшити або зменшити розмір позовних вимог, відмовитися від позову, а відповідач має право визнати позов повністю або частково. До початку розгляду судом справи по суті позивач має право шляхом подання письмової заяви змінити предмет або підставу позову, а відповідач - пред'явити зустрічний позов.

Сторони можуть укласти мирову угоду на будь-якій стадії цивільного процесу (ст. 31 ЦПК України).

Ухвала може бути оскаржена лише щодо недотримання правил підсудності у встановлений законом строк і порядок, в іншій його частині ухвала оскарженню не підлягає.

Суддя Соснівського

районного суду м. Черкаси

В.А. Романенко

8. СУДОВИЙ РОЗГЛЯД ЦИВІЛЬНИХ СПРАВ. СУДОВІ РІШЕННЯ

ГЛОСАРІЙ

Відкладення розгляду справи – це перерва судового розгляду на певно визначений строк з метою забезпечення умов для правильного розгляду і вирішення справи по суті.

Зупинення провадження в справі – це перерва в судовому розгляді на невизначений строк у випадках, прямо вказаних в законі. Зупинення провадження в справі викликається обставинами, які перешкоджають розгляду справи по суті, але не можуть бути усунуті ні судом, ні сторонами, тобто вони не залежать від їх волі.

Журнал судового засідання – основний процесуальний документ, який засвідчує здійснення учасниками цивільного процесу певних процесуальних дій у ході судового засідання.

Закриття провадження у справі – форма закінчення розгляду цивільної справи без ухвалення рішення суду, наслідком якого є неможливість повторного звернення до суду з тотожним позовом.

Заочний розгляд справи – це форма судового розгляду цивільної справи за відсутності відповідача, який не з'явився до суду без поважних причин, з наданням йому права звернутися із заявою про перегляд рішення по справі судом, який його ухвалив.

Перерва в судовому засіданні – це відстрочка розгляду справи на короткий час у зв'язку з вирішенням окремих процесуальних питань, а також у зв'язку з необхідністю відпочинку суду та учасників процесу в обідню перерву, нічний час, святкові та вихідні дні.

Рішення суду – це цивільний процесуальний акт, який підсумовує діяльність суду першої інстанції з розгляду та вирішення справи по суті.

Судовий розгляд як інститут цивільного процесуального права – це система норм, що регулюють суспільні відносини між судом та іншими учасниками процесу і діяльність суду та інших учасників процесу, спрямовану на розгляд і вирішення цивільно-правових спорів.

Судовий розгляд як стадія цивільного процесу – це система процесуальних дій суду та інших учасників процесу, спрямована на розгляд і вирішення цивільно-правового спору по суті.

Судові дебати – це третя частина судового засідання з розгляду справи, яка складається з промов сторін та інших осіб, які беруть участь у справі.

Ухвали суду – це постанови суду, якими вирішуються лише окремі питання, поставлені перед судом в заявах і клопотаннях осіб, які беруть участь у справі, чи питання, які виникли в процесі відкриття, розвитку і припинення судочинства із справи.

Фіксування судового процесу – це офіційна діяльність суду з послідовного відображення ходу судового розгляду, закріплення процесуальних дій, вчинених учасниками судового процесу, яка відповідно до закону здійснюється за допомогою звукозаписувального технічного засобу, ведення журналу судового засідання та складення відповідних протоколів.

НОРМАТИВНО-ПРАВОВІ АКТИ

Постанова № 5 Пленуму Вищого Спеціалізованого Суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ від 03 червня 2016 року «Про судову практику в справах про зняття арешту з майна»

ЗАКОНИ:

1. Конституція України від 28.06.1996 р. // www.rada.gov.ua;
2. Цивільний кодекс України від 16.01.2003 р. № 435-IV // www.rada.gov.ua.
3. Цивільний процесуальний кодекс України від 18.03.2004 р. № 1618-IV // www.rada.gov.ua.
4. Житловий кодекс Української РСР від 30.06.1983 р. // www.rada.gov.ua.
5. Сімейний кодекс України від 10.01.2002 р. // www.rada.gov.ua.
6. Земельний кодекс України від 25.10.2001 № 2768-III // www.rada.gov.ua.
7. Кодекс законів про працю України від 10.12.1971 р. № 322-VIII // www.rada.gov.ua.
8. Кодекс адміністративного судочинства України від 06.07.2005 р. № 2747-IV // www.rada.gov.ua.
9. Про державну реєстрацію актів цивільного стану: Закон України від 01.07.2010 р. // www.rada.gov.ua.
10. Про інформацію: Закон України від 02.10.1992 р. № 2657-XII // www.rada.gov.ua.
11. Про страхування: Закон України від 07.03.1996 р. № 85/96-ВР // www.rada.gov.ua.
12. Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обмежень: Закон України від 01.07.2004 р. // www.rada.gov.ua.
13. Про заставу: Закон України 2 жовтня 1992 року // Відомості Верховної Ради України. - 1992. - №6. - ст.56.
14. Про судову експертизу. Закон України № 4038-XII від 25 лютого 1994р (із змінами: ВВР. – 2013. - № 14. - Ст.89).

ТЕСТИ ДЛЯ ПЕРЕВІРКИ ЗНАНЬ З ТЕМИ

1. З яких частин складається судове засідання з розгляду цивільної справи?

- а) підготовча, розгляд справи по суті, судові дебати, ухвалення і проголошення рішення;
- б) підготовча, основна, додаткова;

- в) підготовча, судові дебати, ухвалення і проголошення рішення;
- г) підготовча, розгляд справи по суті, ухвалення і проголошення рішення, звернення рішення до виконання.

2. У підготовчій частині судового засідання суд:

- а) роз'яснює експертові його права і обов'язки;
- б) затверджує мирову угоду сторін;
- в) досліджує речові докази;
- г) ухвалює рішення по справі.

3. Хто вживає заходів в судовому засіданні для забезпечення належного порядку:

- а) судовий розпорядник;
- б) суддя;
- в) секретар судового засідання;
- г) головуєчий.

4. При розгляді справи по суті суддя:

- а) роз'яснює перекладачеві його права та обов'язки;
- б) допитує свідків;
- в) роз'яснює експертові його права та обов'язки;
- г) роз'яснює спеціалістові його права та обов'язки.

5. Вкажіть положення, які стосуються принципу безпосередності судового розгляду:

- а) у разі заміни одного із суддів під час судового розгляду справа розглядається спочатку;
- б) розгляд справ в усіх судах проводиться усно і відкрито;
- в) цивільне судочинство здійснюється державною мовою;
- г) кожна сторона повинна довести ті обставини, на які вона посилається як на підставу своїх вимог або заперечень.

6. Порядок допиту свідка передбачає:

- а) попередження свідка про кримінальну відповідальність;
- б) можливість задавати питання свідку будь-ким з присутніх у залі судових засідань;
- в) можливість спілкування свідків між собою;
- г) правильна відповідь відсутня.

7. Після допиту свідка першим задає йому запитання:

- а) суд;
- б) особа, за заявою якої він був викликаний;
- в) позивач;
- г) відповідач.

8. Чи обмежується тривалість судових дебатів певним часом?

- а) ні, не обмежується;
- б) так, судові дебати можуть тривати не більше двох годин;
- в) час судових дебатів визначається судом;
- г) час судових дебатів обмежується годинами роботи суду.

9. На який строк у може бути відкладено складання повного рішення у виняткових випадках?

- а) не більше трьох днів;
- б) не більше п'яти днів;
- в) не більше десяти днів;
- г) не більше двох тижнів.

10. Що є підставою для обов'язкового зупинення провадження у справі?

- а) відмови позивача від позову, якщо така відмова прийнята судом;
- б) захворювання сторони, підтвердженого медичною довідкою, що виключає можливість явки до суду протягом тривалого часу;
- в) перебування сторони на строковій військовій службі;
- г) смерті фізичної особи, яка була стороною у справі, якщо спірні правовідносини допускають правонаступництво.

ЗАВДАННЯ ДЛЯ ЗАКРІПЛЕННЯ ЗНАНЬ З ТЕМИ

Завдання 1.

Шевченківський районний суд м. Дніпра задовольнив позов Бобрика до фабрики відносно стягнення 30000 грн одноразово та 1000 грн щомісяця до повторного медичного огляду в порядку відшкодування шкоди, завданої здоров'ю позивача на виробництві. Справа розглядалася за місцем знаходження відповідача (фабрики).

До набрання рішенням законної сили Бобрик звернувся до райсуду за місцем свого проживання із заявою про звернення рішення до негайного виконання у зв'язку з тим, що він став інвалідом першої групи, отримує маленьку пенсію і має на утриманні трьох неповнолітніх дітей. Суддя постановив ухвалу про залишення заяви без розгляду на тій підставі, що рішення оскаржене відповідачем.

Питання: Відповіді потрібно давати з посиланням на відповідні частини та статті ЦПК.

1. Чи допущені порушення процесуального законодавства?

Завдання 2

Рішенням Шевченківського райсуду м. Дніпра позовні вимоги Козиної до Козіна про поділ спільного сумісного майна подружжя на суму 120000 грн

задоволений повністю. Через місяць Козіна звернулася до цього самого суду із заявою про додатковий поділ майна: музичного центру, двох килимів, бібліотеки та колекції поштових марок (12 тис. шт.), які вона забула зазначити у позовній заяві. Додатковим рішенням суду було здійснено поділ зазначеного майна.

Завдання

1. Чи правильні дії суду?

Завдання 3

Домовласник Карпов звернувся з позовом про виселення зі свого будинку наймача Дубнікова з того приводу, що наймач не виконує умов договору і не сплачує за житло. Суд неодноразово відкладав розгляд справи за таких підстав: перший раз – у зв'язку з неврученням відповідачеві судової повістки, другий – через неявку відповідача, якого було своєчасно повідомлено, третій – внаслідок письмової заяви відповідача про хворобу, четвертий – у зв'язку із задоволенням клопотання відповідача про відвід судді, п'ятий – у зв'язку із прийняттям зустрічного позову відповідача про стягнення з позивача коштів, які було використано на капітальний ремонт будинку.

Питання: Відповіді потрібно давати з посиланням на відповідні частини та статті ЦПК.

1. Чи в усіх випадках було достатньо підстав для відкладення розгляду справи?

Завдання 4

Розглядаючи справу за позовом Панюка до ТОВ «Жовтень» про поновлення на роботі та стягнення заробітку за час вимушеного прогулу, суд, на думку позивача, припустився таких порушень закону:

справу розглянув поспіхом у службовому кабінеті, а не в залі судового засідання, де присутні змогли б оцінити як законність дій керівництва ТОВ при його звільненні, так і законність дій самого суду;

суд відмовив задовольнити його клопотання про розгляд його справи безпосередньо на підприємстві, чим позбавив можливості допитати свідків, оскільки вони відмовлялися їхати до суду;

суддя відмовив йому в задоволенні заяви про забезпечення позову шляхом накладення арешту на службовий автомобіль директора підприємства, не постановивши про це ухвали, чим позбавив його оскаржити такі дії;

суд не задовольнив його клопотання про притягнення до участі в справі як співвідповідача керівника ТОВ, який звільнив його з роботи.

Питання: Відповіді потрібно давати з посиланням на відповідні частини та статті ЦПК.

1. Чи правильною є точка зору позивача?

Завдання 5

Пред'явивши позов до Козоріза про усунення перешкод у користуванні криницею, яку вони спільно спорудили, позивач просив викликати як свідків 5 сусідів, які можуть посвідчити: під час освоєння садових ділянок роботи з копання, кільцювання та побудови покриття криниці велися спільно як самими сусідами, так і найманими за спільні кошти робітниками. Суддя постановив ухвалу, якою запропонував позивачеві визначити суму позову, внести на депозитний рахунок суду необхідні на оплату свідків кошти та сплатити державне мито.

Оскаржуючи ухвалу судді, позивач зазначав, що всі свідки пенсіонери – отже, виклик їх до суду витрат не потребує, заявлений ним позов не підлягає оцінці, а тому й не підлягає оплаті державним митом. Суддя відмовив у прийнятті скарги, пославшись на те, що ухвала не підлягає оскарженню.

Питання: Відповіді потрібно давати з посиланням на відповідні частини та статті ЦПК.

1. Чи обґрунтовані дії суду та скарга позивача?

ЗРАЗКИ ПРОЦЕСУАЛЬНИХ ДОКУМЕНТІВ

Справа № _____/17

РІШЕННЯ ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

07 червня 2017 року

Святошинський районний суд м.

Києва в складі: Головуючого судді: ПІБ,

при секретарі: ПІБ,

розглянувши у відкритому судовому засіданні в м. Києві цивільну справу за позовом Особа 1 до Особа 2 про розірвання шлюбу, суд, -

В С Т А Н О В И В

Позивач звернувся до суду із зазначеною позовною заявою до відповідача Особа 2.

В позовній заяві зазначав, що у зареєстрованому шлюбі з відповідачем перебуває з 01.06.1996 року. Від шлюбу мають доньку – Особа 3, **ІНФОРМАЦІЯ_1**.

Позовні вимоги обґрунтовував тим, що з відповідачем фактично розійшлися, проживають окремо, не ведуть спільного господарства, подружніх стосунків не підтримують. При цьому шлюб існує лише формально, спір про майно у сторін відсутній. Просив суд розірвати зазначений шлюб з відповідачем.

В судове засідання з'явився відповідач та проти позову не заперечував, позивачка позовні вимоги підтримала.

Дослідивши матеріали справи, оцінюючи в сукупності зібрані по справі докази, суд вважає необхідним задовольнити позов в повному обсязі, виходячи з наступного.

Судом встановлено, що у зареєстрованому шлюбі сторони перебувають з 01.06.1996 року. Від шлюбу мають доньку – Особа 3, ІНФОРМАЦІЯ_1, фактично розійшлися, проживають окремо, не ведуть спільного господарства, подружніх стосунків не підтримують. При цьому шлюб існує лише формально, спір про майно у сторін відсутній, відповідач проти задоволення позовних вимог не заперечує.

Суд вважає, що причини, що спонукали сторони на розірвання шлюбу є обгрунтованими, оскільки судом достовірно встановлено, що подальше спільне життя подружжя та збереження сім'ї не можливе.

Відповідно до ч. 3 ст. 105 СК України, шлюб припиняється внаслідок його розірвання за позовом одного з подружжя на підставі рішення суду.

Згідно до ч. 2 ст. 112 СК України, суд, постановляє рішення про розірвання шлюбу, якщо буде встановлено, що подальше спільне життя подружжя і збереження шлюбу суперечило б інтересам одного з них, інтересам їхніх дітей, що мають істотне значення.

Керуючись ст. ст. 104, 105, 110, 112 Сімейного Кодексу України, ст. ст. 10, 11, 60, 61, 130, 174, 212-215 ЦПК України, суд, -

В И Р І Ш И В:

Позов задовольнити.

Шлюб, зареєстрований 01 червня 1996 року у Центральному відділі реєстрації шлюбів м. Києва з Державним Центром розвитку сім'ї, про що є актовий запис № ____ - РОЗІРВАТИ.

При вступі рішення в законну силу копії рішення невідкладно направити до органів РАГСу для виконання.

Рішення може бути оскаржено до Апеляційного суду м. Києва через Святошинський районний суд м. Києва, шляхом подачі апеляційної скарги протягом десяти днів з дня його проголошення/

Суддя

підпис

ПІБ

Додаток 1

до пункту 5.2.5 Інструкції про порядок фіксування судового процесу технічними засобами в загальних судах України

Справа N _____

ЖУРНАЛ

судового засідання

Дата _____

_____ (повна назва суду)

у складі: голова - суддя _____
секретар _____
за участю (найменування сторін та інших осіб, які беруть участь у справі)

розглянув у відкритому (закритому) судовому засіданні в залі суду (виїзному судовому засіданні) в місті (селі) _____
цивільну справу _____

Технічне фіксування здійснюється на комплекс "_____", інвентарний номер _____, розмір вільного місця _____. Проведено перевірку комплексу, комплекс працездатний.

Для створення архівної копії фонограми надано компакт-диск, серійний номер _____

№ з/п	Час здійснення запису	Дія	Дійова особа	Інші відомості
-------	-----------------------	-----	--------------	----------------

Секретар судового засідання

№ ____/____/17
провадження __/__/__/2017

У Х В А Л А

29 травня 2017 року Жовтневий районний суд м. Дніпропетровська
у складі: головуючого судді ПІБ.
з секретарем ПІБ.

розглянувши у відкритому судовому засіданні в м. Дніпро клопотання представника відповідача про забезпечення доказів по цивільній справі за позовом Особа 1 до Особа 2 та Особа 3, третя особа Особа 4 про стягнення боргу за договором позики та витрат, -

ВСТАНОВИВ:

Особа 1 10 січня 2017 року звернулася до суду з позовом до відповідачів Особа 2 та Особа 3 про стягнення боргу за договором позики та витрат. Ухвалою судді Жовтневого районного суду м. Дніпропетровська від 12 січня 2017 року провадження по цій справі було відкрито та призначено проведення судового засідання, позовні вимоги не змінювалися, не доповнювалися і не уточнювалися. Справа по суті не слухалася, виносилися ухвали, розглядаються клопотання, спір по суті не вирішено.

Представником відповідача Особа 3 заявлене клопотання про забезпечення доказів шляхом призначення судової почеркознавчої експертизи, в якому ставиться питання про з'ясування обставин чи виконаний підпис в спірних розписках від імені Особа 2 (від 01 лютого 2013 року, від 15 листопада 2013 року, від 29 вересня 2011 року та інші) чи зроблено це іншою особою, що, на думку цього представника відповідача (хоча себе він називає чомусь представником позивача, а позивачем не є його довіритель, а інша особа), стосується розгляду цієї цивільної справи і потрібно йому для доказу позовних вимог (по тексту клопотання обґрунтування йде саме від позивача, але позивачем є Особа 1, а не Особа 3 Д.В.), розгляду справи.

Відповідно ч. 1 ст. 133 ЦПК України особи, які беруть участь у справі і вважають, що подання потрібних доказів є неможливим або у них є складнощі в поданні цих доказів, мають право заявити клопотання про забезпечення цих доказів.

Згідно ч. 1 ст. 131 ЦПК України ці докази потрібно заявляти і подавати під час попереднього судового засідання, а якщо воно не проводиться - до початку розгляду справи по суті.

Згідно з ст. 137 ЦПК України у випадках, коли щодо отримання доказів у сторін та інших осіб, які беруть участь у справі, є складнощі, суд за їх клопотанням зобов'язаний витребувати такі докази. Клопотання про витребування доказів має бути подано до або під час попереднього судового засідання, а якщо попереднє судове засідання у справі не проводиться, - до початку розгляду справи по суті із долученням відомостей про неможливість отримання таких доказів особисто стороною або іншою особою, яка бере участь у справі.

Відповідно до ч. 2 ст. 135 ЦПК України заява про забезпечення доказів розглядається протягом п'яти днів з дня її надходження з повідомленням сторін або інших осіб, які беруть участь у справі. Присутність цих осіб не є обов'язковою.

З'ясувавши думку учасників судового засідання, перевіrivши матеріали справи та заяви про витребування доказів, суд вважає необхідним в задоволенні клопотання відмовити, оскільки законом не передбачено право чи обов'язок суду збирати і надавати в справу докази на підтвердження позиції чи вимогу будь-якої сторони (про це пише і заявник в своєму клопотанні), частина витребуваних документів матеріалах справи вже є (наданих при подачі позову копії спірних розписок, заяв, довідок, звернення, паспортні дані та інше), не зазначено в законі і можливість забезпечення та витребування доказів саме для проведення певних процесуальних дій, також у заяві не зазначено відповідно до ч. 1 ст. 134 ЦПК України обставини, що можуть бути підтверджені цими доказами та з якою метою потрібно їх забезпечити, заявник є представником Особа 3 Д.В., а питання ставить чомусь стосовно іншого відповідача – Особа 2, а не свого довірителя; сама ж Особа 2 чи її представник такого клопотання не заявляють і не ставлять під сумнів зазначені заявником документи, тому з урахуванням вище викладених

обставин не може суд прийняти до уваги наполягання заявника на вимогах свого клопотання, оскільки вони спростовуються вищенаведеним і нічим об'єктивно не підтверджуються; заявником в клопотанні навіть не зазначено посилання на вищезазначені норми - ст. ст. 133, 134 ЦПК України. Не вказано також для чого потрібно саме таким чином забезпечувати докази, витребувати вказані документи - призначення експертизи (огляд, долучення, дослідження чи інше.). Судом в цьому складі справа ще не розглядається по суті, пояснення сторони не давали, матеріали справи не досліджені, перевірка доказів не проведена, клопотання розглянуто не всі, інших доказів на підтримку клопотання не надано.

Суд вважає, що задоволення клопотання може унеможливити проведення самої експертизи, буде викликати клопотання експертів про надання додаткових матеріалів і доказів (зразки підписів, почерку, інших документів з підписами тощо), що призведе до затягування розгляду в справі. Сторона зобов'язана спочатку надати ці докази, які потрібно дослідити експертам, суду, а потім заявляти клопотання, а не навпаки, перекладати на суд тягар обов'язку по збору доказів та документів для проведення експертизи в непередбачений законом спосіб.

Суду до цього клопотання також не надано доказів того, що вказаний представник відповідача або сам відповідач зверталися до вказаної особи (експертної установи) стосовно надання названих документів (висновку) та що їм було відмовлено в цьому або неможливо надання вказаних в клопотанні доказів.

Згідно ст. 60 ЦПК України кожна сторона зобов'язана довести ті обставини, на які вона посилається як на підставу своїх вимог і заперечень. Відповідно до ст. 57 ЦПК України доказами є будь-які фактичні дані, на підставі яких суд встановлює наявність або відсутність обставин, що обґрунтовують вимоги і заперечення сторін, та інших обставин, які мають значення для вирішення справи.

Згідно ст. 58 ЦПК України належними є докази, які містять інформацію щодо предмета доказування. Суд не бере до розгляду докази, які не стосуються предмета доказування.

При таких обставинах суд вважає не можливим задоволення клопотання в такому вигляді про призначення експертизи, забезпечення, витребування доказів.

На підставі викладеного, керуючись ст. 131, 133, 134, 135, 137, 143, 144, 168, 208-210, 293 ЦПК України, суд, -

УХВАЛИВ:

В задоволенні клопотання представника відповідача про забезпечення доказів шляхом призначення судової почеркознавчої експертизи, в якому ставиться питання про з'ясування обставин чи виконаний підпис в спірних розписках від імені Особа 2 (від 01 лютого 2013 року, від 15 листопада 2013 року, від 29 вересня 2011 року та інші) чи зроблено це іншою особою - (мабуть) для огляду в судовому засіданні і долучення до матеріалів справи,

проведення процесуальних дій по цивільній справі про стягнення боргу за договором позики та витрат відмовити.

Ухвала оскарженню не підлягає.

Суддя

підпис

ПІБ

ЗРАЗКИ СУДОВИХ РІШЕНЬ

Категорія справи №

760/13692/15-Ц

: не визначено.

Надіслано судом: не визначено. Зареєстровано: 25.10.2017. Оприлюднено: 26.10.2017.

УХВАЛА

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

18 жовтня 2017 року

м. Київ

Колегія суддів судової палати у цивільних справах

Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ у складі:

головуючого Червинської М.Є.,

суддів: Завгородньої І.М., Коротуна В.М.,

Мазур Л.М., Попович О.В.,

розглянувши в судовому засіданні справу за позовом ОСОБА_3 до ОСОБА_4, треті особи: Служба у справах дітей Печерської районної в м. Києві державної адміністрації, Служба у справах дітей Солом'янської районної в м. Києві державної адміністрації, про зміну місця проживання дитини за касаційною скаргою ОСОБА_4 та її представника ОСОБА_5 на рішення Солом'янського районного суду м. Києва від 27 квітня 2016 року та ухвалу Апеляційного суду м. Києва від 18 січня 2017 року,

в с т а н о в и л а:

У липні 2015 року ОСОБА_3 звернувся до суду з позовом до ОСОБА_4 про зобов'язання останньої передати малолітню ОСОБА_6, ІНФОРМАЦІЯ_1, йому для проживання з ним та змінити місце проживання доньки, визначивши її місце проживання разом із батьком, посилаючись на те, що відповідач не виконує рішення Апеляційного суду м. Києва від 21 вересня 2011 року, яким визначено спосіб його участі у вихованні дитини, перешкоджає його спілкуванню з дитиною, чим порушується баланс прав кожного з батьків.

Рішенням Солом'янського районного суду м. Києва від 27 квітня 2016 року, залишеним без змін ухвалою Апеляційного суду м. Києва від 18 січня 2017 року, позов задоволено. Зобов'язано ОСОБА_4 передати малолітню ОСОБА_6, ІНФОРМАЦІЯ_1, ОСОБА_3 Змінено місце проживання ОСОБА_6, визначивши місце її проживання разом із батьком ОСОБА_3

У касаційній скарзі ОСОБА_4 та її представник, просять скасувати судові рішення, посилаючись на неправильне застосування судами норм матеріального права, та порушення норм процесуального права, та ухвалити нове рішення про відмову в позові.

Відповідно до п. 6 розд. XII «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України від 2 червня 2016 року № 1402-МІІІ «Про судоустрій і статус суддів» Вищий спеціалізований суд України з розгляду цивільних і кримінальних справ діє в межах повноважень, визначених процесуальним законом, до початку роботи Верховного Суду та до набрання чинності відповідним процесуальним законодавством, що регулює порядок розгляду справ Верховним Судом.

У зв'язку з цим справа підлягає розгляду в порядку, передбаченому Цивільним процесуальним кодексом України від 18 березня 2004 року.

Заслухавши доповідь судді судової палати у цивільних справах Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ, дослідивши матеріали справи та перевіrivши наведені в скарзі доводи, колегія суддів дійшла висновку, що касаційна скарга підлягає частковому задоволенню з таких підстав.

Згідно із ч. 2 ст. 324 ЦПК України підставами касаційного оскарження є неправильне застосування судом норм матеріального права чи порушення норм процесуального права.

Суд першої інстанції, задовольняючи позов та визначаючи місце проживання доньки з батьком, з висновками якого погодився й суд апеляційної інстанції, виходив із того, що невиконання ОСОБА_4 рішення суду щодо спілкування доньки з батьком, повністю позбавило позивача на право спілкування з дитиною та участь у її вихованні, та права дитини на спілкування з батьком.

Проте повністю з такими висновками судів погодитись не можна з огляду на наступне.

Згідно із ч. ч. 2, 8, 9, 10 ст. 7 СК України сімейні відносини можуть бути врегульовані за домовленістю (договором) між їх учасниками. Регулювання сімейних відносин має здійснюватися з максимально можливим урахуванням інтересів дитини. Сімейні відносини регулюються на засадах справедливості, добросовісності та розумності, відповідно до моральних засад суспільства.

Судами встановлено, що сторони перебували у зареєстрованому шлюбі з 28 вересня 2006 року по 18 вересня 2008 року.

У період шлюбу у сторін народилася донька ОСОБА_6, ІНФОРМАЦІЯ_1.

Рішенням Печерського районного суду м. Києва від 13 жовтня 2010 року визначено місце проживання малолітньої ОСОБА_6 з матір'ю - ОСОБА_4

Встановлено, що відповідачем чинилися перешкоди позивачу у спілкуванні та вихованні дитини та вищезазначеними рішеннями усунуто перешкоди та визначено спосіб участі батька у спілкуванні та вихованні доньки сторін.

Позивач на підставі ч. 4 ст. 159 СК України звернувся до суду з позовом та вказав, що з вересня 2011 року по липень 2015 року відповідач ухиляється від виконання рішення суду.

Як на доказ посилається на неодноразові звернення, як до відповідача з проханням про зустрічі з донькою так і на звернення до служби у справах дітей Печерської в м. Києві РДА, виконавчої служби.

Відповідно до ч. 1 ст 159 СК України Якщо той із батьків, з ким проживає дитина, чинить перешкоди тому з батьків, хто проживає окремо, у спілкуванні з дитиною та у її вихованні, зокрема якщо він ухиляється від виконання рішення органу опіки та піклування, другий із батьків має право звернутися до суду з позовом про усунення цих перешкод.

Судами також встановлено, що донька ОСОБА_6, 9 жовтня 2014 року перетнула державний кордон на виїзд з України в пункті пропуску «Бориспіль» рейсом № 127 сполученням Київ-Париж та більше державний кордон України не перетинала, що підтверджується довідкою Адміністрації Державної прикордонної служби України від 13 березня 2016 року.

Відповідач має свідоцтво про одержання заяви на видачу дозволу на перебування, видане в м. Париж 16 лютого 2016 року та яке дійсне до 15 травня 2016 року. Як вбачається з даного свідоцтва, що є апостильованим, воно прирівнюється до дозволу на перебування.

Судами також встановлено, що позивач періодично зустрічається з донькою у м. Парижі.

Суди посилались на те, що відповідач не виконує судове рішення, яким встановлено порядок спілкування позивача з донькою, відповідач проживає з донькою за межами України, тим самим усунула його від спілкування з дитиною, визначили місце проживання дитини з батьком.

Відповідно до ч. 4 ст. 29 ЦК України місцем проживання фізичної особи, яка не досягла десяти років є місце проживання її батьків (усиновлювачів) або одного з них, з ким вона проживає, опікуна або місцезнаходження навчального закладу чи закладу охорони здоров'я, в якому вона проживає.

Статтею 2 Протоколу № 4 Конвенції ООН «Про захист прав і основних свобод людини» передбачено, що кожна людина, що законно перебуває на території будь-якої держави, в межах цієї території має право на вільне пересування і свободу вибору місця проживання. Кожна людина має право залишати будь-яку країну, включаючи свою власну. Здійснення цих прав не підлягає жодним обмеженням, за винятком тих, які запроваджуються згідно з законом і необхідні в демократичному суспільстві в інтересах національної або громадської безпеки, з метою підтримання громадського порядку, запобігання злочинам, для захисту здоров'я або моралі чи з метою захисту прав і свобод інших людей.

Згідно зі ст. 141 СК України мати і батько мають рівні права та обов'язки щодо дитини.

Відповідно до ст. 157 СК України питання виховання дитини вирішується батьками спільно.

Той із батьків, хто проживає окремо від дитини, зобов'язаний брати участь у її вихованні і має право на особисте спілкування з нею.

Той із батьків, з ким проживає дитина, не має права перешкоджати тому з батьків, хто проживає окремо, спілкуватися з дитиною та брати участь у її вихованні, якщо таке спілкування не перешкоджає нормальному розвитку дитини.

Частиною 1 ст. 3 Конвенції про права дитини визначено, що в усіх діях щодо дітей, незалежно від того, здійснюються вони державними чи приватними установами, що займаються питаннями соціального забезпечення, судами, адміністративними чи законодавчими органами, першочергова увага приділяється якнайкращому забезпеченню інтересів дитини.

Окрім прав батьків щодо дітей, діти теж мають рівні права та обов'язки щодо батьків (ст. 142 СК України), у тому числі, й на рівне виховання батьками. У справі «Хант проти України» вказано, що права дитини мають перевагу над правами батьків.

Так, 11 липня 2017 року Європейським Судом з прав людини було винесено рішення у справі «М.С. проти України», у якому йдеться визначення «інтересів дитини», їх місця у взаємовідносинах між батьками.

При цьому ЄСПЛ зауважив, що при визначенні найкращих інтересів дитини у кожній конкретній справі необхідно враховувати два аспекти: по-перше, інтересам дитини найкраще відповідає збереження її зв'язків із сім'єю, крім випадків, коли сім'я є особливо непридатною або неблагополучною; по-друге, у найкращих інтересах дитини є забезпечення її розвитку у безпечному, спокійному та стійкому середовищі, що не є не благодійним.

На сьогодні існує широкий консенсус, у тому числі у міжнародному праві, на підтримку ідеї про те, що у всіх рішеннях, що стосується дітей, їх найкращі інтереси повинні мати першочергове значення.

Колегія суддів з цього робить висновок, що рівність прав батьків витікає з прав та інтересів дитини на гармонійний розвиток та належне виховання, і у першу чергу повинні бути визначені інтереси дитини у ситуації спору, а вже тільки потім права батьків.

Суди, у порушення вимог ст. ст. 212-214, 316 ЦПК України визначаючи місце проживання дитини з батьком, належним чином не перевірили і не мотивували чи буд у повній мірі відповідати інтересам дитини передача її батькові, за виниклих між сторонами відносинах, не врахували наявність між дитиною та матір'ю тісного зв'язку, розірвання якого може призвести до негативного впливу на розвиток дитини.

Висновки судів про наявність підстав для застосування положень ч. 1 ст. 159 СК належним чином не мотивовані, оскільки позивачем не наведено належних доказів щодо перешкодження відповідачем у спілкуванні з донькою, з урахуванням його періодичних зустрічей з дитиною у м. Париж, та вжиття ним будь-яких заходів для порозуміння та добровільного погодження з ОСОБА_4 спірних питань щодо спілкування з дитиною, яка проживає разом із матір'ю.

За таких обставин суди не виконали своїх обов'язків, визначених законом, повно, всебічно й об'єктивно не з'ясували усіх обставин справи та не надали їм належної оцінки та ухвалили рішення, які не можна визнати законними та обґрунтованими, у зв'язку з чим вони підлягають скасуванню з підстав, передбачених ст. 338 ЦПК України з передачею справи на новий розгляд до суду першої інстанції.

Керуючись ст. ст. 336, 338 ЦПК України, колегія суддів судової палати у цивільних справах Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ

ухвалила:

Касаційну скаргу ОСОБА_4 та її представника ОСОБА_5 задовольнити.

Рішення Солом'янського районного суду м. Києва від 27 квітня 2016 року та ухвалу Апеляційного суду м. Києва від 18 січня 2017 року скасувати, справу передати на новий розгляд до суду першої інстанції.

Ухвала оскарженню не підлягає.

Головуючий *М.Є. Червинська*

Судді: *І.М. Завгородня В.М. Коротун Л.М. Мазур О.В. Попович*

9. НАКАЗНЕ ПРОВАДЖЕННЯ. ОКРЕМЕ ПРОВАДЖЕННЯ

ГЛОСАРІЙ

Заявник – це особа, в інтересах якої відкрито провадження у справі про встановлення будь-якої обставини, необхідної для здійснення нею суб'єктивних майнових та особистих немайнових прав.

Наказне провадження – це вид провадження у цивільному судочинстві, в якому судом вирішується справа про стягнення з боржника на підставі судового наказу грошових коштів або витребування майна без проведення судового засідання на користь особи, яка має право вимоги.

Окреме провадження – це вид непозовного цивільного судочинства, в порядку якого розглядаються цивільні справи про підтвердження наявності або відсутності юридичних фактів, що мають значення для охорони прав та інтересів особи або створення умов здійснення нею особистих немайнових чи майнових прав або підтвердження наявності чи відсутності неоспорюваних прав.

Судовий наказ – особлива форма судового рішення, запроваджена Цивільним процесуальним кодексом України, про стягнення з боржника грошової суми або витребування майна за заявою особи, якій належить право такої вимоги.

НОРМАТИВНО-ПРАВОВІ АКТИ

1. Постанова № 14 Пленуму Вищого Спеціалізованого Суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ від 23 грудня 2011 року «Про практику розгляду судами заяв у порядку наказного провадження»

2. Постанова № 10 Пленуму Вищого Спеціалізованого Суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ від 30 вересня 2011 року «Про судову практику в цивільних справах про розкриття банками інформації, яка містить банківську таємницю, щодо юридичних та фізичних осіб».

3. Постанова № 7 Пленуму Верховного Суду України від 30.05.2008 року «Про судову практику у справах про спадкування»

ЗАКОНИ:

1. Конституція України від 28.06.1996 р. // www.rada.gov.ua;
2. Цивільний кодекс України від 16.01.2003 р. № 435-IV // www.rada.gov.ua.
3. Цивільний процесуальний кодекс України від 18.03.2004 р. № 1618-IV // www.rada.gov.ua.
4. Житловий кодекс Української РСР від 30.06.1983 р. // www.rada.gov.ua.
5. Сімейний кодекс України від 10.01.2002 р. // www.rada.gov.ua.
6. Земельний кодекс України від 25.10.2001 № 2768-III // www.rada.gov.ua.

7. Кодекс законів про працю України від 10.12.1971 р № 322-VIII // www.rada.gov.ua.
8. Кодекс адміністративного судочинства України від 06.07.2005 р. № 2747-IV // www.rada.gov.ua.
9. Про державну реєстрацію актів цивільного стану: Закон України від 01.07.2010 р. // www.rada.gov.ua.
10. Про інформацію: Закон України від 02.10.1992 р. № 2657-XII // www.rada.gov.ua.
11. Про страхування: Закон України від 07.03.1996 р. № 85/96-ВР // www.rada.gov.ua.
12. Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обмежень: Закон України від 01.07.2004 р. // www.rada.gov.ua.
13. Про заставу: Закон України 2 жовтня 1992 року // Відомості Верховної Ради України. - 1992. - №6. - ст.56.
14. Про судову експертизу. Закон України № 4038-XII від 25 лютого 1994р (із змінами: ВВР. – 2013. - № 14. - Ст.89).

ТЕСТИ ДЛЯ ПЕРЕВІРКИ ЗНАНЬ З ТЕМИ

1. В порядку окремого провадження суд розглядає справи про:

- а) встановлення факту;
- б) встановлення фактичних даних;
- в) встановлення фактів, що мають значення для заявників;
- г) встановлення фактів, що мають юридичне значення.

2. Які справи з перелічених розглядаються в порядку окремого провадження?

- а) спір з приводу повернення безпідставно отриманого;
- б) надання неповнолітній особі повної цивільної дієздатності;
- в) справи, пов'язані з аліментними зобов'язаннями;
- г) справи, пов'язані з вирішенням питання про місце проживання дитини.

3. Справа про визнання спадщини відумерлою розглядається в ... провадженні

- а) в позовному;
- б) в наказному;
- в) в окремому;
- г) як в позовному, так і в окремому за домовленістю між сторонами.

4. До осіб, які беруть участь у справах окремого провадження, належать:

- а) заявники та заінтересовані особи;
- б) позивач та відповідач;
- в) сторони та треті особи;
- г) заявники та інші особи.

5. Заява про обмеження цивільної дієздатності фізичної особи може бути подана:

- а) сусідами;
- б) прокурором;
- в) членами її сім'ї;
- г) правоохоронними органами.

6. Хто може звернутись з заявою про видачу судового наказу?

- а) особа, якій належить право вимоги, а також органи та особи, яким законом надано право захищати права, свободи та інтереси інших осіб;
- б) особа, якій належить право вимоги;
- в) відповідні державні органи;
- г) будь-яка зацікавлена особа.

7. Суддя відмовляє у прийнятті заяви про видачу судового наказу, якщо:

- а) заявлено вимогу, яка ґрунтується на правочині, вчиненому в письмовій формі;
- б) з заяви вбачається спір про право;
- в) заявлено вимогу про стягнення нарахованої але не виплаченої заробітної плати;
- г) заявлено вимогу про компенсацію витрат на розшук боржника.

8. Судовий наказ може бути видано, якщо:

- а) заявлено вимогу, про стягнення заборгованості за оплату житлово-комунальних послуг;
- б) попереджено відповідача;
- в) видалено свідка із залу судового засідання;
- г) застосовано привід.

9. Справа про компенсацію витрат на проведення розшуку відповідача розглядається в ... провадженні

- а) в позовному;
- б) в окремому;
- в) в наказному;
- г) як в позовному, так і в окремому за домовленістю між сторонами.

10. Вкажіть положення, які є правильними щодо наказного провадження:

- а) заява про видачу судового наказу може подаватися лише особою, якій належить право вимоги;
- б) у наказному провадженні застосовуються спеціальні правила підсудності

в) у разі прийняття судом ухвали про відкриття наказного провадження, суд у триденний строк з моменту її постановлення видає судовий наказ по суті заявлених вимог;

г) правильна відповідь відсутня.

ЗАВДАННЯ ДЛЯ ЗАКРІПЛЕННЯ ЗНАНЬ З ТЕМИ

Завдання 1

Суровцева померла в м. Кам'янське Дніпропетровської області. Після її смерті залишився будинок.

Питання: Відповіді потрібно давати з посиланням на відповідні частини та статті ЦПК.

1. Як може довести Остапова, що вона є дочкою померлої, враховуючи, що у неї є свідоцтво про її народження, а паспорт та свідоцтво про укладення шлюбу нею загублене?

Завдання 2

Шевченко пред'явив до суду заяву про видачу судового наказу про стягнення грошових коштів з Яблочкова, з яким був укладений договір позики.

Питання: Відповіді потрібно давати з посиланням на відповідні частини та статті ЦПК.

1. Проаналізуйте, які докази повинен надати Шевченко у підтвердження вимог заяви про видачу судового наказу (зверніть увагу на вимоги ЦК України до письмової форми договору).

Завдання 3

До суду звернулася громадянка Бондар із заявою про визнання її чоловіка безвісно відсутнім, посиляючись на те, що він відсутній у місці проживання її та дитини вже 16 місяців і їй невідомо, де він перебуває. Своє звернення до суду вона пояснила бажанням укласти новий шлюб.

Питання: Відповіді потрібно давати з посиланням на відповідні частини та статті ЦПК.

1. Як має діяти суддя у даному випадку?
2. Які правові наслідки появи громадянина, що був визнаний безвісно відсутнім?

Завдання 4

На прийом до судді з'явилася Мельникова і заявила, що її чоловік страждає важким психічним захворюванням. В даний час до нього пред'явлений позов його родичами про розділ домоволодіння, отриманого в порядку спадкування після смерті батька. Мельников за станом здоров'я не може брати участь у судовому розгляді.

Питання: Відповіді потрібно давати з посиланням на відповідні частини та статті ЦПК.

1. Чи може Мельникова представляти інтереси чоловіка в процесі ?
2. Вкажіть на процесуальні особливості розгляду справ про визнання громадянина недієздатним.

Завдання 5

Федоренко звернулася в Шевченківський районний суд м. Дніпра з заявою про визнання її чоловіка Федоренка обмежено дієздатним на тій підставі, що він систематично пиячить і не приносить додому заробітну плату. У судовому засіданні представник органа опіки і піклування дав висновок: заява Федоренко підлягає задоволенню, тому що заробітна плата дружини невелика, у родині двоє неповнолітніх дітей, поведження чоловіка ставить родину в скрутний матеріальний стан. Федоренко в судове засідання не з'явився, але повістку в суд одержав.

Суд визнав Федоренко обмежено дієздатним.

Питання: Відповіді потрібно давати з посиланням на відповідні частини та статті ЦПК.

1. Чи правильно вирішив суд?

ЗРАЗКИ ПРОЦЕСУАЛЬНИХ ДОКУМЕНТІВ

До _____ районного суду м. _____

По справі _____

Судді _____

Заявник: Особа 1 _____,

Адреса _____

Боржник: Особа 2, _____

Адреса _____

ЗАЯВА

про видачу судового наказу про стягнення нарахованої, але не виплаченої заробітної плати

"__" _____ року мене прийняли на роботу _____ (далі — Боржник) на посаду _____.

Починаючи з _____ року заробітну плату мені стали виплачувати нерегулярно. Внаслідок чого станом на _____ року за Боржником утворилася заборгованість в сумі _____ - _____ грн., яку виплатити мені відмовилися, у зв'язку з відсутністю грошових коштів.

Вважаю дії Боржника незаконними, оскільки у відповідності з ч.1 ст.115 КЗпП України заробітна плата виплачується працівникам регулярно в робочі дні у строки, встановлені колективним договором, але не рідше двох разів на місяць, через проміжок часу, що не перевищує шістнадцяти

календарних днів. Згідно з п. 1 ч. 1 ст. 5 Закону України «Про судовий збір» від сплати судового збору звільняються позивачі – за подання позовів про стягнення заробітної плати, поновлення на роботі та за іншими вимогами, що впливають із трудових правовідносин.

На підставі вищевикладеного, відповідно до ст. 94, ч. 1 ст. 115 КЗпП України, керуючись ст. 95, п.1 ч.1 ст. 96, ст. ст. 97, 98, 102, ч.1. ст.110 ЦПК України,

ПРОШУ:

Видати судовий наказ про стягнення з _____
на мою користь нарахованої, але не виплаченої мені заробітної плати в сумі _____ грн.

Додатки:

1. Копія наказу про прийняття на роботу.
2. Довідка про нараховану, але не виплачену заробітну плату.
3. Копія паспорту та ідентифікаційного коду.
4. Копія заяви " ____ " _____ 20__ р.

Дата

підпис

ПІБ

До _____ районного суду м. _____

По справі _____

Судді _____

Заявник: Особа 1 _____,

Адреса _____

Заінтересована особа: Четверта державна нотаріальна контора м. _____ адреса: _____

Заява

про встановлення факту родинних відносин

Я народилася 26 серпня 1955 року і у свідоцтві про моє народження, виконаному російською мовою, моїми батьками записані Особа 2 та Особа 3.

Відповідно до свідоцтва про одруження, виконаному російською мовою, 15 серпня 1955 року у _____ міському бюро ЗАГС Особа 2 та Особа 3 уклали шлюб і дружина отримала прізвище Особи 2.

У квітні 1977 року я зареєструвала шлюб із Особою 4, але оригінал свідоцтва про укладення шлюбу не зберігся, так як я віддала його у органи РАЦС при розірванні цього шлюбу у 1979 році.

08 січня 1982 року я зареєструвала шлюб із Особою 5, отримала його прізвище. Цей шлюб також розірвано у 2004 році.

12 листопада 1992 року мій батько Особа 2 заповів мені свою частину кв. № 20 у б. № 11 по вул. _____ у м. _____. У заповіті його прізвище записано як «Сабодир».

16 червня 2015 року мій батько помер. У встановлений законом строк я звернулася до Четвертої _____ держаної нотаріальної контори із заявою про прийняття спадщини, що відкрилася по смерті батька. Однак у видачі свідоцтва про право на спадщину мені було відмовлено, так як згідно із записами у реєстрі прав власності, власником кв. № 20 у б. № 11 по вул. _____ у м. _____ є Особа 6, а не Особа 2.

Встановлення факту родинних відносин із Особою 2 мені потрібне для подальшого оформлення спадкових прав.

Згідно з вимогами ст. 256 ЦПК України, суд розглядає справи про встановлення факту родинних відносин між фізичними особами.

Згідно із договором купівлі-продажу кв. № 20 у б. № 11 по вул. _____ у м. _____, укладеному 12 листопада 1992 року, Особа 2 придбав її у виконавчого комітету _____ міської ради.

Відповідно до заповіту від 12 листопада 1992 року, Особа 2 заповів кв. № 20 у б. № 11 по вул. _____ у м. _____, яка належить йому на праві особистої власності, мені, своїй доньці – Особі 1.

Відповідно до витягу з реєстру прав власності на нерухоме майно, власником кв. № 20 у б. № 11 по вул. _____ у м. _____ є Особа 2.

Згідно із довідкою від 06 грудня 2008 року № 1693, виданою начальником ГЖЕД № 11 УЖКГ виконавчого комітету _____ міської ради, Особа 2, який помер 19 червня 2008 року, дійсно проживав та був зареєстрований у кв. № 20 у б. № 11 по вул. _____ у м. _____.

Відповідно до заповіту від 12 листопада 1992 року, Особа 3 заповіла кв. № 20 у б. № 11 по вул. _____ у м. Полтаві, яка належить їй на праві особистої власності, мені своїй доньці – Особі 1.

Зазначені мною обставини може підтвердити свідок Особа 9, що знайома зі мною з дитинства, і підтвердить, що у дівочтві я мала прізвище Особа 2, так як мешкала з батьками у одному будинку із своєю бабусею.

На підставі викладеного, керуючись ст. ст. 3, 212-215, 218, 256-259 ЦПК України, -

ПРОШУ:

Встановити факт родинних відносин між фізичними особами, а саме: встановити той факт, що померлий 19 червня 2008 року Особа 2 є моїм батьком, а я є його донькою.

Дата

підпис

Особа 1

ЗРАЗКИ СУДОВИХ РІШЕНЬ

Категорія справи №

152/1686/17

: Цивільні справи; Наказне провадження; Розгляд заяв про скасування судового наказу; заявлено вимогу про стягнення аліментів у твердій грошовій сумі в розмірі 50 відсотків прожиткового мінімуму для дитини відповідного віку, якщо ця вимога не пов'язана із встановленням чи оспорюванням батьківства (материнства) та необхідністю залучення інші.

Надіслано судом: 03.11.2017. Зареєстровано: 05.11.2017. Оприлюднено: 07.11.2017.

Шаргородський районний суд Вінницької області

СУДОВИЙ НАКАЗ

03 листопада 2017 року

Справа № 152/1686/17

м. Шаргород

Суддя Шаргородського районного суду Вінницької області Славінська Н.Л., розглянув заяву ОСОБА_1 про видачу судового наказу про стягнення аліментів з ОСОБА_2.

Відповідно до ст.180 СК України, батьки зобов'язані утримувати дитину до досягнення нею повноліття.

Способи виконання батьками обов'язку утримувати дитину визначаються за домовленістю між ними. За домовленістю між батьками дитини той із них, хто проживає окремо від дитини, може брати участь у її утриманні в грошовій і (або) натуральній формі. За рішенням суду кошти на утримання дитини (аліменти) присуджуються у частці від доходу її матері, батька або у твердій грошовій сумі за вибором того з батьків або інших законних представників дитини, разом з яким проживає дитина (ч.ч.1-3 ст.181 СК України).

Відповідно до ч.2 ст.182 СК України, розмір аліментів має бути необхідним та достатнім для забезпечення гармонійного розвитку дитини. Мінімальний розмір аліментів на одну дитину не може бути меншим, ніж 50 відсотків прожиткового мінімуму для дитини відповідного віку.

Згідно з ч.3 ст.184 СК України той із батьків або інших законних представників дитини, разом з яким проживає дитина, має право звернутися до суду із заявою про видачу судового наказу про стягнення аліментів у розмірі 50 відсотків прожиткового мінімуму для дитини відповідного віку.

Пунктом 4-1 частини 1 статті 96 ЦПК України встановлено, що судовий наказ може бути видано у разі, якщо заявлено вимогу про стягнення аліментів у твердій грошовій сумі в розмірі 50 відсотків прожиткового мінімуму для дитини відповідного віку, якщо ця вимога не пов'язана із встановленням чи оспорюванням батьківства (материнства) та необхідністю залучення інших заінтересованих осіб..

Відповідно до ст.191 СК України, аліменти на дитину присуджуються за рішенням суду від дня пред'явлення позову, а в разі подання заяви про видачу судового наказу - із дня подання такої заяви.

Заява ОСОБА_1 про видачу судового наказу про стягнення аліментів на дитину з ОСОБА_2 є обґрунтованою, відповідає вимогам ст.96 ЦПК України, тому підлягає задоволенню.

Відповідно до ст.88 ЦПК, пп.4 п.1 ч.2 ст.4 ЗУ «Про судовий збір», з ОСОБА_2 підлягає стягненню судовий збір в розмірі 320 грн.

Керуючись ст.ст.3, 79, 88, 95, п.4-1 ст.96, 97-99, 110 ЦПК України, ст.ст.180-183, 191 СК України,

НАКАЗУЮ:

1. Стягнути з ОСОБА_2, (ідентифікаційний номер - не відомий), жителя АДРЕСА_1, аліменти на користь ОСОБА_1 на утримання неповнолітніх дітей ОСОБА_3, ІНФОРМАЦІЯ_2 та ОСОБА_4, ІНФОРМАЦІЯ_3, в розмірі по 50 відсотків прожиткового мінімуму для дитини відповідного віку, щомісячно, на кожну дитину, починаючи з 01.11.2017 року і до досягнення дітьми повноліття.

2. Стягнути з ОСОБА_2 судові витрати: судовий збір в сумі 320 грн. до державного бюджету (отримувач коштів: ГУК у м. Києві/м. Київ/22030106; код за ЄДРПОУ: 37993783; банк отримувача: Головне управління Державної казначейської служби України у м. Києві; код банку отримувача: 820019; рахунок отримувача: 31215256700001; код класифікації доходів бюджету: 22030106).

3. Судовий наказ після набрання ним законної сили видати стягувачу.

4. Термін пред'явлення до виконання судового наказу до 26.07.2031 року.

Суддя:

Згідно зі статтею 105 Цивільного процесуального кодексу України (далі - ЦПК України) боржник має право протягом десяти днів з дня отримання копії судового наказу та доданих до неї документів подати заяву про його скасування. Відповідно до ч.2 ст.105-1 ЦПК України, заява боржника про скасування судового наказу, подана після закінчення строку, встановленого

частиною першою статті 105 цього Кодексу, залишається без розгляду, якщо суд за заявою особи, яка її подала, не знайде підстав для поновлення строку для подання цієї заяви. У разі якщо суд прийшов до висновку про поновлення строку на подання заяви про скасування судового наказу, який набрав законної сили, то в ухвалі про прийняття такої заяви до розгляду суд має вирішити питання про зупинення виконання судового наказу.

Заява про скасування судового наказу розглядається судом протягом десяти днів з дня постановлення ухвали про прийняття такої заяви до розгляду у відкритому судовому засіданні. Неявка осіб, належним чином повідомлених про час і місце розгляду заяви

про скасування судового наказу, не перешкоджає розгляду такої заяви (ч. 6 ст. 105-1 ЦПК України).

ВІДМІТКИ

про виконання судового наказу

Дата надходження судового наказу на виконанняПовне найменування установи, підприємства, організації, у якій знаходився судовий наказ на виконанніЗагальна сума, відрахована за судовим наказомДата повернення судового наказу до органу державної виконавчої служби чи стягувачевіПідстави повернення судового наказуПідпис керівника установи, підприємства, організації (з прикладанням печатки). Примітки

Інші відмітки _____

10. АПЕЛЯЦІЙНЕ ПРОВАДЖЕННЯ. КАСАЦІЙНЕ ПРОВАДЖЕННЯ. ПЕРЕГЛЯД СУДОВИХ РІШЕНЬ

ГЛОСАРІЙ

Апеляційна скарга – це спеціальна форма звернення до апеляційного суду, який є вищою інстанцією, яка переглядає рішення судів першої інстанції.

Апеляційне провадження – це механізм перевірки законності та обґрунтованості рішень, ухвал суду першої інстанції, що не набрали законної сили.

Апеляція – це основний засіб оскарження судових рішень, які не набрали чинності, до суду вищої інстанції (апеляційного суду) з метою перевірки їх законності та обґрунтованості.

Касаційна скарга – це звернення до суду касаційної інстанції з вимогою про перевірку судового рішення суду першої та/або апеляційної інстанції, яке набрало законної сили, на предмет його відповідності нормам матеріального та процесуального права.

Касація – це спосіб оскарження рішень і ухвал суду першої інстанції, які були предметом розгляду у апеляційному порядку, у зв'язку з порушенням матеріального і процесуального закону, а також рішень і ухвал апеляційного суду.

Повноваження суду апеляційної інстанції – це сукупність його прав і обов'язків, пов'язаних із застосуванням процесуально-правових наслідків щодо рішень та ухвал суду першої інстанції, які розглядаються в апеляційному порядку.

Право апеляційного оскарження рішення суду – це надана законом можливість на порушення функціональної діяльності суду апеляційної інстанції на новий (повторний) розгляд цивільної справи і перевірку ухвалених по ній рішень та постановлених ухвал на відповідність їх вимогам законності й обґрунтованості.

Право касаційного оскарження – це право на відкриття провадження в суді касаційної інстанції з перевірки законності рішень та ухвал суду, що набрали законної сили.

Провадження у зв'язку з винятковими обставинами – це сукупність процесуальних дій суду та інших учасників цивільного процесу, спрямованих на визначення наявності або відсутності передбачених законом підстав для повторного перегляду справи у порядку касаційного провадження у випадках, встановлених цивільним процесуальним законом, та усунення встановлених у зв'язку з цим порушень законності постановлених судових рішень.

Суб'єкти права касаційного оскарження – сторони та інші особи, які беруть участь у справі, а також особи, які не брали участі у справі, якщо суд вирішив питання про їх права, свободи чи обов'язки.

НОРМАТИВНО-ПРАВОВІ АКТИ

1. Постанова № 10 Пленуму Вищого Спеціалізованого Суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ від 14 червня 2012 року «Про судову практику розгляду цивільних справ у касаційному порядку»

2. Постанова № 4 Пленуму Вищого Спеціалізованого Суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ від 30 березня 2012 року «Про застосування цивільного процесуального законодавства при перегляді судових рішень у зв'язку з нововиявленими обставинами».

3. Постанова № 12 Пленуму Верховного Суду України від 24.10.2008 року «Про судову практику розгляду цивільних справ в апеляційному порядку».

ЗАКОНИ:

1. Конституція України від 28.06.1996 р. // www.rada.gov.ua;
2. Цивільний кодекс України від 16.01.2003 р. № 435-IV // www.rada.gov.ua.
3. Цивільний процесуальний кодекс України від 18.03.2004 р. № 1618-IV // www.rada.gov.ua.
4. Житловий кодекс Української РСР від 30.06.1983 р. // www.rada.gov.ua.
5. Сімейний кодекс України від 10.01.2002 р. // www.rada.gov.ua.
6. Земельний кодекс України від 25.10.2001 № 2768-III // www.rada.gov.ua.
7. Кодекс законів про працю України від 10.12.1971 р. № 322-VIII // www.rada.gov.ua.
8. Кодекс адміністративного судочинства України від 06.07.2005 р. № 2747-IV // www.rada.gov.ua.
9. Про державну реєстрацію актів цивільного стану: Закон України від 01.07.2010 р. // www.rada.gov.ua.
10. Про інформацію: Закон України від 02.10.1992 р. № 2657-XII // www.rada.gov.ua.
11. Про страхування: Закон України від 07.03.1996 р. № 85/96-ВР // www.rada.gov.ua.
12. Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обмежень: Закон України від 01.07.2004 р. // www.rada.gov.ua.
13. Про заставу: Закон України 2 жовтня 1992 року // Відомості Верховної Ради України. - 1992. - №6. - ст.56.
14. Про судову експертизу. Закон України № 4038-XII від 25 лютого 1994р (із змінами: ВВР. – 2013. - № 14. - Ст.89).

ТЕСТИ ДЛЯ ПЕРЕВІРКИ ЗНАНЬ З ТЕМИ

1. Під час розгляду справи в апеляційному порядку апеляційний суд перевіряє:

- а) невідповідність рішення суду першої інстанції закону
- б) законність та обґрунтованість рішення суду першої інстанції;

- в) відповідність рішення суду першої інстанції закону;
- г) додержання законів при ухваленні рішення судом першої інстанції.

2. Право на апеляційне оскарження рішення суду першої інстанції мають:

- а) сторони та особи, які беруть участь у справі;
- б) учасники цивільного процесу;
- в) лише сторони;
- г) будь-які особи, які вважають рішення суду незаконним.

3. Заява про апеляційне оскарження та апеляційна скарга подаються:

- а) до апеляційного суду;
- б) до суду, який ухвалив оскаржуване судове рішення;
- в) до апеляційного суду через суд першої інстанції, який ухвалив оскаржуване судове рішення;
- г) до суду першої інстанції.

4. Апеляційна скарга на рішення суду першої інстанції може бути подана протягом ... днів з дня проголошення рішення

- а) трьох;
- б) п'яти;
- в) семи;
- г) десяти.

5. Функції касаційної інстанції у цивільних справах виконує:

- а) Вищий спеціалізований суд України з розгляду цивільних і кримінальних справ;
- б) Вищий адміністративний суд України;
- в) Вищий апеляційний суд;
- г) Верховний суд України.

6. Підставами касаційного оскарження є:

- а) невідповідність висновків суду обставинам справи;
- б) необґрунтованість висновків суду;
- в) неправильне застосування судом норм матеріального права чи порушення норм процесуального права;
- г) неповне з'ясування судом обставин, що мають значення для справи.

7. Касаційна скарга подається:

- а) до суду, який ухвалив оскаржуване судове рішення;
- б) до суду касаційної інстанції;
- в) до касаційного суду через суд першої інстанції, який ухвалив оскаржуване судове рішення;
- г) до апеляційного суду, який ухвалив оскаржуване рішення.

8. Підставами перегляду судових рішень Верховним Судом України є:

- а) неоднакове застосування судом (судами) касаційної інстанції одного закону;
- б) неоднакове застосування судом (судами) касаційної інстанції одних і тих самих норм матеріального права, що потягло ухвалення різних за змістом судових рішень у подібних правовідносинах;
- в) неправильне застосування судом норм процесуального права;
- г) неповне з'ясування судом обставин, що мають значення для справи.

9. Право на звернення про перегляд судових рішень мають:

- а) сторони та особи, які брали участь у справі;
- б) учасники цивільного процесу;
- в) лише сторони;
- г) будь-які особи, які вважають рішення суду незаконним.

10. Загальний строк подання заяви про перегляд судових рішень складає:

- а) один місяць з дня ухвалення судового рішення, щодо якого подано заяву про перегляд;
- б) два місяці з дня ухвалення судового рішення, щодо якого подано заяву про перегляд;
- в) три місяці з дня ухвалення судового рішення, щодо якого подано заяву про перегляд;
- г) шість місяців з дня ухвалення судового рішення, щодо якого подано заяву про перегляд.

ЗАВДАННЯ ДЛЯ ЗАКРІПЛЕННЯ ЗНАНЬ З ТЕМИ

Завдання 1

Подружжя Коробко пред'явило позов до Панова про визнання дійсним договору довічного утримання та про визнання права власності на жилий будинок. Позивачі зазначали, що на прохання Гальченко, сестри відповідача, яка мала потребу в сторонньому догляді, була укладена угода про довічне утримання. За цією угодою подружжя Коробко зобов'язалося утримувати Гальченко, а остання передала їм у власність жилий будинок. Договір не був нотаріально посвідчений, але його умови були повністю виконані (що підтвердили свідки у судовому засіданні).

У зв'язку з тим, що відповідач звернувся до нотаріуса із заявою про право власності в порядку спадкування на майно померлої Гальченко, позивачі просили визнати дійсним договір довічного утримання і на його підставі визнати за ними право власності на будинок. Позов було задоволено.

Панов звернувся до апеляційного суду зі скаргою.

Питання: Відповіді потрібно давати з посиланням на відповідні частини та статті ЦПК.

1. Якою має бути відповідь суду апеляційної інстанції? Обґрунтуйте.

Завдання 2

Бабушкінський районний суд м. Дніпра розглянув справу і задовольнив позовні вимоги Латишевої про розірвання шлюбу і стягнення аліментів на користь дитини. Відповідач, що знаходився в тривалому службовому відрядженні в м. Варшава, довідався про зміст рішення з телеграми своєї матері.

Щоб уникнути пропуску строку апеляційного оскарження Латишев направив до Апеляційного суду Дніпропетровської області телеграму такого змісту: «Рішення Бабушкінського районного суду про розірвань шлюбу і стягненні аліментів не погоджене зі мною. Прошу переглянути справу з моєю участю. Подобиці листом».

Питання: Відповіді потрібно давати з посиланням на відповідні частини та статті ЦПК.

1. Як повинен діяти апеляційний суд?
2. Чи може телеграма відповідача розглядатися як апеляційна скарга?

Завдання 3

Місцевий суд відмовив Шевченко у позові про поновлення на роботі. До апеляційної скарги Шевченко додала довідку з жіночої консультації про вагітність (10-12 тижнів). У засіданні місцевого суду позивачка цю обставину не зазначила.

У судовому засіданні апеляційного суду прокурор вимагав скасувати рішення місцевого суду і винести нове рішення про поновлення позивачки на роботі. Посилаючись на те, що у справі не вимагається збір чи додаткова перевірка доказів, а обставини справи встановлені судом першої інстанції повно і правильно, але допущена помилка у застосуванні норм матеріального права, апеляційний суд постановив нове рішення, яким поновив Шевченко на роботі.

Питання: Відповіді потрібно давати з посиланням на відповідні частини та статті ЦПК.

1. Дайте висновок про правильність рішення апеляційного суду та про процесуальну природу додаткових матеріалів.

Завдання 4

При розгляді позову ЖЕК про виселення Ромова, в основу рішення були покладені показання свідків Рудь, Дубова, Позняка, яких суд у судовому засіданні не допитував, а показання, зроблені ними в попередніх судових засіданнях перед іншим складом суду, не оголошував. Крім того, інші свідки Горовий і Магер в судовому засіданні не допитувалися, про кримінальну відповідальність не попереджались, але сторони ставили їм

запитання. У справі була проведена графічна експертиза, але висновок експерта не оголошувався в судовому засіданні.

Питання: Відповіді потрібно давати з посиланням на відповідні частини та статті ЦПК.

1. Які порушення допущені при розгляді справи?
2. Яку ухвалу належить постановити судовій палаті в цивільних справах апеляційного суду при встановленні таких порушень?

Завдання 5

Районний суд розглянув позов про розділ майна подружжя Панкратових і виніс відповідне рішення. Позивачка Панкратова оскаржила рішення в апеляційному суді із проханням скасувати рішення, тому що справа була розглянута в її відсутності, і вона не була сповіщена про день і час судового засідання. Апеляційний суд відхилив скаргу Панкратової з тих підстав, що рішення районного суду є обґрунтованим і винесено відповідно до норм сімейного законодавства. Чи вірна ухвала апеляційного суду?

Питання: Відповіді потрібно давати з посиланням на відповідні частини та статті ЦПК.

1. Чи можливе касаційне провадження?

ЗРАЗКИ ПРОЦЕСУАЛЬНИХ ДОКУМЕНТІВ

Апеляційний суд Київської області

Позивач: _____

Відповідач: _____

АПЕЛЯЦІЙНА СКАРГА

на рішення _____ суду від _____ у справі № _____

Рішенням _____ суду від _____ у справі _____ відмовлено у задоволенні позову Особи 1 до Особи 2 про _____.

Підставою відмови у задоволенні позову, як зазначено в рішенні суду є _____.

Вважаємо зазначене рішення таким, що не відповідає нормам матеріального та процесуального права, а також фактичним обставинам справи, оскільки: _____

(зазначити, в чому полягає незаконність і (або) необґрунтованість рішення або ухвали (неповнота встановлення обставин, які мають значення для справи, та (або) неправильність встановлення обставин, які мають значення для справи, внаслідок необґрунтованої відмови у прийнятті доказів, неправильного їх дослідження чи оцінки, неподання доказів з поважних причин та (або) неправильне визначення відповідно до встановлених судом обставин правовідносин).

Виходячи з вищезазначеного, відповідно до ст. ст. 292, 294, 307, 309 ЦПК України

ПРОСИМО:

Скасувати рішення суду _____ та ухвалити нове рішення, яким задовольнити позовні вимоги Особи 1.

Документи, необхідні для розгляду скарги знаходяться в матеріалах справи.

Додаток:

Апеляційна скарга у 2 примірниках

Дата _____ підпис _____

Особа 1

**Вищий спеціалізований суд України
з розгляду цивільних та
кримінальних справ**

Адреса: _____

Скаржник: _____

Адреса: _____

Особи, які беруть участь у справі

Відповідач: _____

КАСАЦІЙНА СКАРГА

на ухвалу Апеляційного суду Львівської області від 07 серпня 2017 року

справа № __-ц/___/___/17

04 квітня 2017 року _____ районним судом міста Львова в складі головуючого судді ПІБ при секретарі ПІБ було ухвалено рішення по справі за позовом ПАТ «Укрсоцбанк» (Особи 1) до (Особи 2) про стягнення заборгованості за кредитним договором задовольнити повністю.

У зв'язку із тим, що я була незгідна із таким рішенням, мною була подана апеляційна скарга. Скарга по суті, не розглядалась, оскільки ухвалою судді Апеляційного суду Львівської області від 01 червня 2017 року апеляційну скаргу на рішення _____ районного суду міста Львова від 04 квітня 2017 року залишено без руху для усунення недоліків, а саме для сплати судового збору в розмірі 23909 грн. 61 коп..

Апеляційний суд Львівської області не прийняв мої доводи щодо сплати судового збору згідно того аби звільнити скаржника від сплати судового збору, відповідно до ст.22 ЗУ «Про захист прав споживачів» і постановив ухвалу про повернення апеляційної скарги.

Слід зазначити, що Апеляційним судом Львівської області було порушено норми процесуального права, обґрунтування чого полягає в наступному:

Слід зазначити, що Апеляційним судом Львівської області не було прийнято до уваги той факт, що спір який виник, пов'язаний з порушенням моїх прав. Відповідно до частини третьої статті 22 ЗУ «Про захист прав

споживачів» споживачі звільняються від сплати судового збору за позовами, пов'язаними з порушенням їх прав. При цьому частиною другою статті 79 ЦПК України передбачено, що розмір судового збору, порядок його сплати, повернення і звільнення від сплати встановлюється законом.

Такої ж позиції дотримується ВССУ у листі від 09 серпня 2017 року №93-1517/0/4-17 в якому розв'язав колізію між ст.22 ЗУ «Про захист прав споживачів» і ст.5 ЗУ «Про судовий збір» та прийшов до однозначного висновку, що споживач при поданні позову про захист прав споживачів не повинен сплачувати судовий збір. Споживач також не повинен сплачувати судовий збір при апеляційному та касаційному оскарженні рішення суду ухваленого за результатами розгляду його позову.

Відповідно до ст. 325 ЦПК України касаційна скарга може бути подана протягом двадцяти днів з дня набрання законної сили ухвалою апеляційного суду.

Постановлену ухвалу я отримала поштовим повідомленням 21 серпня 2017 року, тому строк для подання касаційної скарги дотримано.

На підставі вищесказаного та керуючись статтями ст. 323, 324, 325, 326, 327, 328 ЦПК України -,

ПРОШУ:

1. Прийняти касаційну скаргу до розгляду.
2. Скасувати ухвалу Апеляційного суду Львівської області від 07 серпня 2017 року справа №22-ц/783/4074/17 і направити справу для продовження розгляду до суду апеляційної інстанції.

Додатки:

1. Копія ухвали Апеляційного суду Львівської області від 07 серпня 2017 року.
2. Копія касаційної скарги та додані матеріали, особам які беруть участь у справі – 3 екз.
3. Копія листа ВССУ від 09.08.2017 року № 93-1517/0/4-17

Дата

підпис

ПІБ

УХВАЛА ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

10 лютого 2009 року

м. Київ

Колегія суддів судової палати в цивільних справах Апеляційного суду м. Києва у складі: Головуючої: ПІБ Суддів: ПІБ, ПІБ. Секретаря: ПІБ. Апелянт: Особа 1.

За результатами розгляду апеляційної скарги Колегія суддів судової палати в цивільних справах Апеляційного суду м. Києва, -

ВСТАНОВИЛА:

Особа 1, фірма «ГумоІнк», оскаржив судове рішення _____ районного суду м. Києва від 5 листопада 2015 року про стягнення з нього на користь Особи 2, фірми «ШиноСвіт» грошового відшкодування у сумі _____ грн через порушення умов контракту. Судом першої інстанції встановлено, що Особа 1 (апелянт) порушила умови контракту між сторонами, незаконно відмовившись від нього. Колегія суддів судової палати в цивільних справах Апеляційного суду м. Києва залишає рішення суду першої інстанції без змін. Обставини справи є безспірними і викладаються у цьому рішенні на підставі матеріалів справи. Особа 2 є виробником автомобільних шин. 1 червня 2015 року цією фірмою укладено письмовий договір з Особою 1 на поставку 10 тонн сирої гуми не пізніше 1 вересня 2015 року. У договорі не вказувалося, яким чином та за яких умов він міг бути розірваний. Під час судового процесу керуючий Особа 2 пояснив, що незабаром після підписання договору керуючий Особа 1 зателефонував йому та повідомив, що світовий ринок гуми опинився на грані колапсу і що Особа 1, «можливо, не зможе поставити гуму». Особа 2 стверджував також, що Особа 1 при цьому не сказав нічого про розірвання договору. Президент Особа 1 пояснив інакше, стверджуючи, що під час телефонної розмови чітко повідомив Особу 2, що змушений відмовитися від договору, і що Особа 2, начебто, погодився з цим, заявивши, що в такому разі Особа 2 буде шукати іншого постачальника гуми. Оцінивши позиції обох сторін суд першої інстанції обґрунтовано відхилив твердження фірми Особи 1, що вона відмовилася від контракту. По-перше, суд сприйняв з більшою довірою пояснення Особи 2. По-друге, суд застосував вірно положення пункту 1 частини першої статті 208 гл. 7 Цивільного кодексу України, якою передбачено, що правочини між юридичними особами «належить вчиняти у письмовій формі» та ст. 214 ЦК України «Відмова від правочину», де йдеться про те, що «відмова від правочину вчиняється у такій самій формі, в якій було вчинено правочин». В апеляційній скарзі Особа 1, по-перше, оскаржує висновок суду першої інстанції про те, що пояснення Особи 2 як сторони стосовно телефонної розмови між ними заслуговує на більшу довіру. Ми відхиляємо апеляцію в цій частині з таких підстав. Особа 1 та Особа 2 давали свої пояснення в залі суду під час судового процесу, і суддя мав можливість безпосередньо оцінити поведінку кожного з них. Суд зауважив, що свідчення Особи 1 були «не конкретними, а іноді й плутаними». Суд першої інстанції перебуває в набагато кращому становищі порівняно з апеляційним судом щодо можливостей оцінити правдивість свідчень учасників процесу. А тому за відсутності особливих причин вважати інакше ми покладаємося на думку суду першої інстанції з цього питання. Крім того, наш аналіз протоколу судового засідання свідчить так само, що свідчення Особи 1 були, як це оцінив суд першої інстанції, «не конкретними, а іноді й плутаними». З огляду

на викладене у колегії немає підстав піддавати сумніву вірність висновку суду першої інстанції щодо довіри до свідчень сторін. Далі Особа 1 оскаржує висновок суду першої інстанції щодо застосування ним норм статей 208.1 (1) та 214 ЦК України і необхідності у цій справі оформлення відмови від договору у письмовій формі. Особа 1 посилається на частину третю статті 206 ЦК України, в якій передбачено: «Правочини на виконання договору, укладеного в письмовій формі, можуть за домовленістю сторін вчинятися усно, якщо це не суперечить договору або закону». У матеріалах справи відсутні докази щодо згоди Особи 2 із запропонованою фірмою Особою 1 відмовою від договору. Як уже зазначалося, суд першої інстанції відхилив свідчення Особи 1 про те, що він та Особа 2 погодили усно відмову від договору з боку фірми Особи 1. Натомість суд визнав правдивими пояснення Особи 2 про те, що той відхилив прохання Особи 1 про відмову від договору. Колегія, знову таки, не має підстав піддати сумніву оцінку надійності свідчень сторін, зроблену судом першої інстанції. Керуючись статтями 303, ч. 1 п. 1 ст. 307, ст. 315, ст. 316 ЦПК України Колегія суддів судової палати в цивільних справах Апеляційного суду м. Києва, -

УХВАЛИЛА:

- 1) апеляційну скаргу фірми Особи 1 залишити без задоволення.
- 2) рішення _____ районного суду м. Києва від 5 листопада 2015 року про стягнення з фірми Особи 1 на користь Особи 2 грошового відшкодування у сумі _____ грн залишити без змін.

Головуючий	підпис	ПБ
Суддя	підпис	ПБ
Суддя	підпис	ПБ
Секретар	підпис	ПБ

УХВАЛА

**колегії суддів судової палати у цивільних справах
Вищого спеціалізованого суду України
з розгляду цивільних і кримінальних справ
від 07 жовтня 2015 р.
(в и т я г)**

Колегія суддів судової палати у цивільних справах Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ, розглянувши в судовому засіданні справу за позовом Особи 1 до Особи 2, Особи 3, Особи 4 про визнання недійсними договорів позики та стягнення витрат, за касаційною скаргою представника Особи 3 на рішення апеляційного суду Дніпропетровської області від 09 грудня 2014 р.,

в с т а н о в и л а:

У вересні 2011 р. Особа 1 звернулася до суду з позовом до Особи 2, Особи 3, Особи 4 про визнання недійсними договорів позики та стягнення витрат.

Позивачка посилалась на те, що судом розглядається справа за позовом Особи 3 до Особи 2 та Особи 1 про стягнення грошової заборгованості, яка начебто виникла через борг чоловіка позивачки – Особи 2. На підтвердження вказаного боргу Особа 3 надав договори про борг, оформлені у вигляді розписок. Особа 3 наполягав на тому, що вказаний борг Особа 2 не повернув.

Позивачка вважає вказані договори фіктивними і незаконними, не оформленими належним чином, оскільки реально боргу не було, таких грошей її чоловік у Особи 3 не брав, боргу не робив і вся ситуація змодельована для того, щоб позбавити її спільної з чоловіком квартири. Добровільно відповідачі не хочуть вирішити питання і визнати вказані договори позики недійсними.

Враховуючи вказане, позивачка просила визнати недійсними спірні фіктивні договори позики.

Рішенням Жовтневого районного суду м. Дніпропетровська від 17 грудня 2012 р. у задоволенні позову відмовлено.

Рішенням апеляційного суду Дніпропетровської області від 09 грудня 2014 р. рішення Жовтневого районного суду м. Дніпропетровська від 17 грудня 2012 р. скасовано та ухвалено нове рішення, яким визнано недійсними договори позики, укладені між Особою 3 та Особою 2, а саме: договір позики від 20 серпня 2004 р. на суму 80 тис. грн, договір позики від 18 листопада 2004 р. на суму 30 тис. грн, договір позики від 23 січня 2005 р. на суму 25 тис. грн, договір позики від 04 лютого 2005 р. на суму 50 тис. грн, договір позики від 05 березня 2005 р. на суму 30 тис. грн, договір позики від 10 квітня 2005 р. на суму 50 тис. грн, договір позики від 29 квітня 2005 р. на суму 65 тис. грн, договір позики від 20 травня 2006 р. на суму 70 тис. грн, договір позики від 18 січня 2007 р. на суму 80 тис. грн.

Вирішено питання про розподіл судових витрат.

У касаційній скарзі представник Особи 3, посилаючись на неправильне застосування норм матеріального права та порушення норм процесуального права, просить скасувати рішення апеляційного суду та залишити в силі рішення суду першої інстанції.

Обговоривши доводи касаційної скарги, перевібивши матеріали справи, колегія суддів судової палати у цивільних справах Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ дійшла висновку, що касаційна скарга підлягає частковому задоволенню.

Відповідно до вимог ст. 213 ЦПК України рішення суду повинно бути законним і обґрунтованим.

Згідно з вимогами ст. 214 ЦПК України під час ухвалення рішення суд вирішує такі питання: чи мали місце обставини, якими обґрунтовувалися вимоги і заперечення, та якими доказами вони підтверджуються; чи є інші фактичні дані (пропущення строку позовної давності тощо), які мають

значення для вирішення справи, та докази на їх підтвердження; які правовідносини сторін впливають із встановлених обставин; яка правова норма підлягає застосуванню до цих правовідносин.

Рішення апеляційного суду не відповідає вказаним вимогам.

Судами встановлено, що Жовтневим районним судом м. Дніпропетровська відкрито провадження у цивільній справі № 2-8893/10 за позовом Особа 3 до Особи 2, Особи 1, третя особа – Особа 4, про стягнення грошової заборгованості у розмірі 1 272 960 грн.

На підтвердження укладення між Особи 3 та Особи 2 договорів позики та їх умов відповідачем представлені боргові розписки, а саме: розписка від 20 серпня 2004 р. на суму 80 тис. грн, розписка від 18 листопада 2004 р. на суму 30 тис. грн, розписка від 23 січня 2005 р. на суму 25 тис. грн, розписка від 04 лютого 2005 р. на суму 50 тис. грн, розписка від 05 березня 2005 р. на суму 30 тис. грн, розписка від 10 квітня 2005 р. на суму 50 тис. грн, розписка від 29 квітня 2005 р. на суму 65 тис. грн, розписка від 20 травня 2006 р. на суму 70 тис. грн, розписка від 18 січня 2007 р. на суму 80 тис. грн.

Відмовляючи у задоволенні позову, суд першої інстанції дійшов висновку про необґрунтованість позовних вимог.

Скасовуючи рішення суду першої інстанції, суд апеляційної інстанції, посилаючись на висновок експертизи, дійшов висновку про те, що спірні розписки є фіктивними, укладеними з метою в перспективі вирішити спір про поділ майна подружжя на користь відповідача.

Проте з таким висновком апеляційного суду погодитись не можна.

Відповідно до ч. 1 ст. 202 ЦК України правочин – це дія особи, спрямована на набуття, зміну або припинення цивільних прав та обов'язків.

Частиною першою ст. 638 ЦК України визначено, що договір є укладеним, якщо сторони в належній формі досягли згоди з усіх істотних умов договору.

Згідно зі ст. 1046 ЦК України за договором позики одна сторона (позикодавець) передає у власність другій стороні (позичальникові) грошові кошти або інші речі, визначені родовими ознаками, а позичальник зобов'язується повернути позикодавцеві таку ж суму грошових коштів (суму позики) або таку ж кількість речей того ж роду та такої ж якості. Договір позики є укладеним з моменту передання грошей або інших речей, визначених родовими ознаками.

На підтвердження укладення договору позики та його умов може бути представлена розписка позичальника або інший документ, який посвідчує передання йому позикодавцем визначеної грошової суми або визначеної кількості речей (ч. 2 ст. 1047 ЦК України).

Відповідно до ч. 1 ст. 234 ЦК України фіктивним є правочин, який вчинено без наміру створення правових наслідків, які обумовлювалися цим правочином.

Пунктом 24 постанови Пленуму Верховного Суду України від 06 листопада 2009 року № 9 «Про судову практику розгляду цивільних справ

про визнання правочинів недійсними» роз'яснено, що для визнання правочину фіктивним необхідно встановити наявність умислу всіх сторін правочину. Судам необхідно враховувати, що саме по собі невиконання правочину сторонами не означає, що укладено фіктивний правочин. Якщо сторонами не вчинено будь-яких дій на виконання такого правочину, суд ухвалює рішення про визнання правочину недійсним без застосування будь-яких наслідків. У разі якщо на виконання правочину було передано майно, такий правочин не може бути кваліфікований як фіктивний.

Таким чином, визнання договору недійсним у зв'язку з його фіктивністю має свої особливості, а саме: у фіктивних правочинах внутрішня воля сторін не відповідає зовнішньому її прояву, тобто сторони, укладаючи його, знають заздалегідь, що він не буде виконаний. Позивач, який вимагає визнання правочину недійсним, повинен довести, що учасники правочину не мали наміру створити правові наслідки на момент вчинення правочину, тобто тягар доказування фіктивності правочину покладається на позивача.

Суд апеляційної інстанції не звернув уваги на те, що якщо одна сторона діяла лише для вигляду, а інша – намагалася досягти правового результату, такий правочин не може бути фіктивним.

При цьому саме позивачка має довести, що учасники правочину не мали наміру створити правові наслідки на момент вчинення правочину.

Суд апеляційної інстанції не врахував, що позивачка не є стороною спірних правочинів, не була присутньою при передачі грошових коштів і написанні розписок, а сторонами договорів визнається факт отримання грошових коштів; належним чином не вирішив питання про те, чи доведено позивачем факт неотримання грошей за розписками, що є її обов'язком згідно зі ст. ст. 10, 60 ЦПК України.

При вирішенні спору суду слід врахувати, що відповідно до вимог абзацу 2 ч. 1 ст. 1051 ЦК України рішення суду про недійсність договору позики, укладеного у письмовій формі, не може ґрунтуватися на свідченнях свідків для підтвердження неодержання позичальником грошей від позикодавця або одержання у меншій кількості, ніж встановлено договором.

Суд апеляційної інстанції посилався на те, що факт фіктивності договорів позики підтверджується висновком судово-технічної експертизи документів від 16 липня 2014 року № 2991/13-34/2992/13-33/6658-664/14-34/6665/6666/14-33, згідно з якою встановити, чи виготовлені рукописні тексти розписок від імені Особи 2 в той час, яким вони датовані, для розписок від 04 лютого 2005 р. та 10 квітня 2005 р. не видається можливим у зв'язку з відсутністю в експертів впроваджених у судово-експертну практику України методик встановлення абсолютного часу нанесення штрихів рукописних записів, виконаних чорнилами. Встановити, чи виготовлені рукописні тексти розписок від імені Особи 2 в той час, яким вони датовані, для розписок від 18 листопада 2004 р. та 05 березня 2005 р. не видається можливим із причини відсутності порівняльних зразків для пасти їх записів у реквізитах документів, наданих для порівняльного дослідження.

Рукописні тексти усіх інших досліджених розписок від імені Особи 2, а саме: датованих 20 травня 2006 р., 29 квітня 2005 р., 18 січня 2007 р., 20 серпня 2004 р. та 23 січня 2005 р. виготовлені не у той час, яким вони датовані.

Поклавши в основу судового рішення зазначених вище висновків експертизи, який не містить чітких й однозначних висновків, суд апеляційної інстанції не врахував, що висновок експерта для суду не є обов'язковим і оцінюється судом за правилами, встановленими ст. 212 ЦПК України.

Вирішуючи спір, суд апеляційної інстанції на зазначені положення закону уваги не звернув, доводів сторін як на підтвердження, так і на заперечення позову належним чином не перевірів; фактичних обставин не встановив та дійшов передчасного висновку про визнання недійсними договорів позики, який ґрунтується на припущеннях, що заборонено (ч. 4 ст. 60 ЦПК України).

Оскільки неповнота з'ясування обставин у справі та порушення зазначених норм процесуального права унеможливили встановлення фактичних обставин, що мають значення для правильного вирішення спору, і ці порушення були допущені судом апеляційної інстанції, то рішення апеляційного суду підлягає скасуванню з направленням справи на новий судовий розгляд до суду апеляційної інстанції.

Керуючись ст. ст. 336, 338 ЦПК України, колегія суддів судової палати у цивільних справах Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ

У Х В А Л И Л А:

Касаційну скаргу Особи 3 задовольнити частково.

Рішення апеляційного суду Дніпропетровської області від 09 грудня 2014 р. скасувати, справу передати на новий розгляд до суду апеляційної інстанції.

Ухвала оскарженню не підлягає.

ЗРАЗКИ СУДОВИХ РІШЕНЬ

Категорія справи №

755/12697/15-ц

: не визначено.

Надіслано судом: не визначено. Зареєстровано: 03.11.2017. Оприлюднено: 06.11.2017.

Ухвала

іменем України

25 жовтня 2017 року м. Київ

**Колегія суддів судової палати у цивільних
справах Вищого спеціалізованого суду України з
розгляду цивільних і кримінальних справ у складі:**

головуючого Коротуна В.М.,

суддів: Завгородньої І.М., Мазур Л.М.,

Писаної Т.О., Попович О.В.,

розглянувши в судовому засіданні справу за позовом ОСОБА_3 до ОСОБА_4, третя особа - товариство з обмеженою відповідальністю «Страхове товариство з додатковою відповідальністю «Глобус» про відшкодування шкоди, завданої внаслідок дорожньо-транспортної пригоди, за касаційною скаргою ОСОБА_3 на рішення Дніпровського районного суду м. Києва від 16 листопада 2015 року та ухвалу Апеляційного суду м. Києва від 01 березня 2016 року,

в с т а н о в и л а:

У червні 2015 року ОСОБА_3 звернулася до суду з позовом до ОСОБА_4 третя особа - товариство з обмеженою відповідальністю «Страхове товариство з додатковою відповідальністю «Глобус» (далі - ТзДВ «СТДВ «Глобус») про відшкодування шкоди, завданої внаслідок дорожньо-транспортної пригоди.

На обґрунтування позовних вимог посилалась на те, що 06 грудня 2014 року мала місце дорожньо-транспортна пригода за участю автомобіля «BMW», держаний номерний знак НОМЕР_1, яким керував відповідач, та автомобіля «Porsche Cayenne», державний номерний знак НОМЕР_2, під керуванням позивача. У результаті цієї пригоди транспортні засоби отримали механічні пошкодження». ОСОБА_4 визнано винним у скоєнні дорожньо-транспортної пригоди, що підтверджено постановою Дніпровського районного суду міста Києва від 25 грудня 2014 року. Оскільки, на момент скоєння дорожньо-транспортної пригоди, цивільно-правова відповідальність відповідача була застрахована ТзДВ «СТДВ «Глобус», їй було виплачено страхове відшкодування у розмірі 22546 грн 66 коп. Однак, вартість відновлювального ремонту пошкодженого транспортного засобу складала 96342 грн 10 коп., яка визначена на підставі звіту № 2141 про оцінку транспортного засобу від 13 травня 2015 року, який складено суб'єктом підприємницької діяльності ФОП «ОСОБА_5 виготовленого на її замовлення, тому з урахуванням положень ст. 1194 ЦК України позивач просила відшкодувати за рахунок відповідача, як особи винної у скоєнні дорожньо-транспортної пригоди, різницю між дійсною вартістю відновлювального ремонту пошкодженого автомобіля та сумою виплаченого страхового відшкодування, що загалом складає 71 795 грн 44 коп., оскільки виплачена

страховиком сума страхового відшкодування є недостатньою для проведення відновлювального ремонту автомобіля, пошкодженого внаслідок дорожньо-транспортної пригоди.

Ухвалою Дніпровського районного суду м. Києва від 05 жовтня 2015 року до участі у справі як третю особу без самостійних вимог залучено ТзДВ «СТДВ «Глобус».

Рішенням Дніпровського районного суду м. Києва від 16 листопада 2015 року, залишеним без змін ухвалою Апеляційного суду м. Києва від 01 березня 2016 року, в задоволення позову ОСОБА_3 відмовлено.

У касаційній скарзі ОСОБА_3, просить скасувати рішення суду першої та апеляційної інстанцій та передати справу на новий розгляд до суду першої інстанції, обґрунтовуючи свої доводи порушенням судами норм процесуального права та неправильним застосуванням норм матеріального права.

Відповідно до п. 6 розд. XII «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України від 2 червня 2016 року № 1402-VIII «Про судоустрій і статус суддів» Вищий спеціалізований суд України з розгляду цивільних і кримінальних справ діє в межах повноважень, визначених процесуальним законом, до початку роботи Верховного Суду та до набрання чинності відповідним процесуальним законодавством, що регулює порядок розгляду справ Верховним Судом.

У зв'язку з цим справа підлягає розгляду в порядку, передбаченому Цивільним процесуальним кодексом України від 18 березня 2004 року.

Відповідно до ч. 1 ст. 337 ЦПК України суд касаційної інстанції відхиляє касаційну скаргу, якщо визнає, що рішення ухвалено з додержанням норм матеріального і процесуального права.

Касаційна скарга підлягає відхиленню з таких підстав.

Судами встановлено, що на підставі полісу обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів за № АІ/3339037 цивільно-правова відповідальність ОСОБА_4 застрахована в ТзДВ «СТДВ «Глобус», строк дії полісу - з 24 липня 2014 року до 23 липня 2015 року, забезпечений транспортний засіб - легковий автомобіль «BMW», 2000 року випуску, державний номерний знак НОМЕР_1, ліміт відповідальності страховика за шкodu заподіяну майну (на одного потерпілого) складає 50 000 грн, розмір франшизи - 500 грн.

06 грудня 2014 року по вул. Сосюри у м. Києві сталася дорожньо-транспортна пригода за участю автомобіля «BMW», державний номерний знак НОМЕР_1, під керуванням ОСОБА_4 та автомобіля «Porsche Cayenne», державний номерний знак НОМЕР_2, під керуванням ОСОБА_3

Постановою Дніпровського районного суду м. Києва від 25 грудня 2014 року ОСОБА_4 визнано винним у вчиненні адміністративного правопорушення, передбаченого ст. 124 КУпАП.

Відповідно до ст. 1192 ЦК України з урахуванням обставин справи суд за вибором потерпілого може зобов'язати особу, яка завдала шкоди майну, відшкодувати її в натурі (передати річ того ж роду і такої ж якості, поладити пошкоджену річ тощо) або відшкодувати завдані збитки у повному обсязі.

Розмір збитків, що підлягають відшкодуванню потерпілому, визначається відповідно до реальної вартості втраченого майна на момент розгляду справи або виконання робіт, необхідних для відновлення пошкодженої речі.

Цивільно-правова відповідальність ОСОБА_4, як власника автомобіля «BMW» застрахована в ТзДВ «СТДВ «Глобус» згідно з полісом обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів від 24 липня 2014 року № АІ/3339037 з лімітом відповідальності за шкоду, заподіяну майну в розмірі 50 000 грн та франшизою - 500 грн.

Відповідно до п. 22.1 ст. 22 Закону України «Про обов'язкове страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів» при настанні страхового випадку страховик відповідно до лімітів відповідальності страховика відшкодовує у встановленому цим Законом порядку оцінену шкоду, яка була заподіяна у результаті дорожньо-транспортної пригоди життю, здоров'ю, майну третьої особи.

За змістом ст. 29 зазначеного Закону, у зв'язку з пошкодженням транспортного засобу відшкодовуються витрати, пов'язані з відновлювальним ремонтом транспортного засобу з урахуванням зносу розрахованого у порядку, встановленому законодавством.

За заявою ОСОБА_3 від 16 лютого 2015 року ТзДВ «СТДВ «Глобус» виплатила їй страхове відшкодування у розмірі 24 546 грн 66 коп.

Згідно з ч. 1 ст. 1194 ЦК України особа, яка застрахувала свою цивільну відповідальність, у разі недостатності страхової виплати (страхового відшкодування) для повного відшкодування завданої нею шкоди зобов'язана сплатити потерпілому різницю між фактичним розміром шкоди і страховою виплатою (страховим відшкодуванням).

На підтвердження розміру завданої матеріальної шкоди, ОСОБА_3 надала звіт про оцінку транспортного засобу від 13 травня 2015 року № 2141, складений ФОП ОСОБА_5, відповідно до якого вартість відновлювального ремонту транспортного засобу «Porsche» складала 96 342 грн 10 коп.

Суди обґрунтовано не взяли до уваги зазначений звіт, оскільки ОСОБА_3 не довела чим було викликано проведення повторної оцінки завданого їй матеріального збитку з огляду на те, що ТзДВ «СТДВ «Глобус», в якій була застрахована цивільно-правова відповідальність винної особи, здійснила оцінку заподіяної їй майнової шкоди, за результатами якого виплатила страхове відшкодування у розмірі 24 546 грн 66 коп., що не оспорювалося.

Так, відповідно до акту № 69/15 розрахунку матеріальної шкоди, спричиненої власнику транспортного засобу «Porsche», складеного ТДВ «СТДВ «Глобус», її розмір становив 25 946 грн 66 коп.

Будь-яких доказів на підтвердження того, що зазначений акт, складений з порушенням вимог діючого законодавства у сфері страхування і Методики товарознавчої експертизи та оцінки колісних транспортних засобів», затвердженої наказом Міністерства юстиції України та Фонду державного майна України від 24 листопада 2003 року № 142/5/2092, ОСОБА_3 не надала.

Зазначений аварійним комісаром характер пошкоджень транспортного засобу «Porsche» у акті огляду від 30 грудня 2014 року, істотно відрізняється від зазначеного оцінювачем ОСОБА_6 опису пошкоджень цього транспортного засобу у акті від 07 травня 2015 року, на підставі якого ФОП ОСОБА_5 складено звіт від 13 травня 2015 року № 2141.

Отже, ухвалюючи рішення у справі, суд першої інстанції, з висновками якого погодився апеляційний суд, повно та всебічно дослідивши наявні у справі докази і надавши їм належну оцінку в силу вимог ст. ст. 10, 60, 212 ЦПК України, виходив з того, що позивач не надала доказів на підтвердження проведення відновлювального ремонту автомобіля та фактично понесених витрат на оплату послуг за виконання ремонтних робіт транспортного засобу у спеціалізованій установі.

Докази та обставини, на які посилається заявник в касаційній скарзі, були предметом дослідження судами першої та апеляційної інстанцій та додаткового правового аналізу не потребують, оскільки при їх дослідженні та встановленні судами попередніх інстанцій були дотримані норми матеріального та процесуального права.

Відповідно до ч. 1 ст. 337 ЦПК України суд касаційної інстанції відхиляє касаційну скаргу, якщо визнає, що рішення ухвалено з додержанням вимог матеріального і процесуального права.

Керуючись ст. ст. 336, 337 ЦПК України, колегія суддів судової палати у цивільних справах Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ

у х в а л и л а:

Касаційну скаргу ОСОБА_3 відхилити.

Рішення Дніпровського районного суду м. Києва від 16 листопада 2015 року та ухвалу Апеляційного суду м. Києва від 01 березня 2016 року залишити без змін.

Ухвала оскарженню не підлягає.

**Головуючий
Судді:**

**В.М. Коротун
І.М. Завгородня
Л.М.Мазур
Т.О. Писана
О.В.Попович**

Авторський колектив

Коваленко Андрій Васильович, завідувач кафедри цивільного права та процесу факультету підготовки фахівців для підрозділів кримінальної поліції Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ, кандидат юридичних наук, доцент;

Кобзар Тетяна Сергіївна, доцент кафедри цивільного права та процесу факультету підготовки фахівців для підрозділів кримінальної поліції Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ, кандидат юридичних наук;

Круглова Ольга Олександрівна, старший викладач кафедри цивільного права та процесу факультету підготовки фахівців для підрозділів кримінальної поліції Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ, кандидат юридичних наук, доцент;

Миронюк Станіслава Анатоліївна, старший викладач кафедри тактико-спеціальної підготовки факультету підготовки фахівців для підрозділів превентивної діяльності Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ, кандидат юридичних наук;

Савєльєва Марина Олександрівна, доцент кафедри цивільного права та процесу факультету підготовки фахівців для підрозділів кримінальної поліції Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ, кандидат юридичних наук;

Юніна Марина Петрівна, доцент кафедри цивільного права та процесу факультету підготовки фахівців для підрозділів кримінальної поліції Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ, кандидат юридичних наук;

Юнін Олександр Сергійович, професор кафедри цивільного права та процесу факультету підготовки фахівців для підрозділів кримінальної поліції Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ, доктор юридичних наук.

Н а в ч а л ь н е в и д а н н я

Коваленко Андрій Васильович
Круглова Ольга Олександрівна
Кобзарь Тетяна Сергіївна
Миронюк Станіслава Анатоліївна
Савельєва Марина Олександрівна
Юніна Марина Петрівна
Юнін Олександр Сергійович

ЦИВІЛЬНЕ ПРАВО ТА ПРОЦЕС

2 частина

Навчальний посібник

Видання друкується в авторській редакції

Відповідальний редактор *Біла К. О.*

Підп. до друку 03.01.18. Формат 60x84¹/₁₆.
Ум. друк. арк. 6,8. Тираж 50 пр. Зам. № 0118-03/2.

Видавець та виготовлювач СПД Біла К. О.

Свідоцтво про внесення до Державного реєстру
суб'єктів видавничої справи ДК № 3618 від 06.11.09

Надруковано на поліграфічній базі видавця Білої К. О.
Україна, 49000, м. Дніпро, пр. Д. Яворницького, 111, оф. 2
+38 (099) 7805049; +38 (067) 2100256
www.impact.dp.ua
e-mail: impact.dnepr@gmail.com